

Malárics Viktor

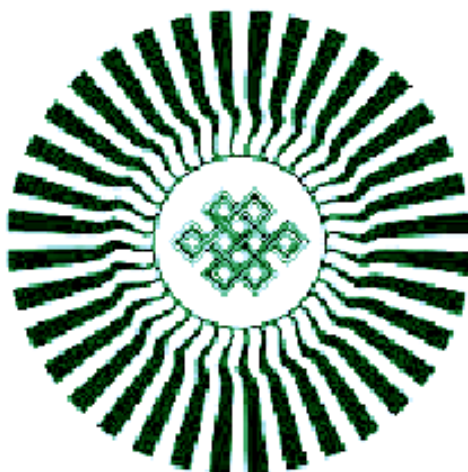
# semmi

A nemtudás ösvénye



|                                                                                                      |    |
|------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
|  <b>Semmi</b> ..... | 4  |
| <b>Hétköznapi Zen</b>                                                                                |    |
| A Zen és az agár.....                                                                                | 6  |
| Macska-Zen .....                                                                                     | 6  |
| Környezetvédelem és a Zen .....                                                                      | 6  |
| A gyógyítók és a Zen .....                                                                           | 7  |
| Energia transzfer és a "tudós feltaláló" .....                                                       | 8  |
| Bank-Zen .....                                                                                       | 10 |
| Az EU és a Zen.....                                                                                  | 10 |
| A Zen és az érdekek .....                                                                            | 12 |
| A Zen és az értékek .....                                                                            | 12 |
| A Zen és a dicsőítés.....                                                                            | 13 |
| A Zen és a minőségek .....                                                                           | 14 |
| A Szufi és a Zen .....                                                                               | 14 |
| A Tao és a Zen .....                                                                                 | 15 |
| Szellemleányok .....                                                                                 | 13 |
| Vallások.....                                                                                        | 22 |
| Szellemleányok .....                                                                                 | 16 |
| A felebaráti szeretet.....                                                                           | 16 |
| Az alapító ösvénye .....                                                                             | 14 |
| Tudatmódosítás, áldozat és paradoxon .....                                                           | 15 |
| Vallások és szakralitás .....                                                                        | 20 |
| A teremtett világ .....                                                                              | 24 |
| Áldás és átok.....                                                                                   | 25 |
| Parancsolatok a kor szellemében .....                                                                | 27 |
| Szilánkok.....                                                                                       | 30 |
| <b>Az ösvény szelleme</b>                                                                            |    |
| A nagy egész .....                                                                                   | 30 |
| A delphoi jósdá felirata: .....                                                                      | 31 |
| A sas után. ....                                                                                     | 31 |
| Lepkefogó.....                                                                                       | 32 |
| Éji madár .....                                                                                      | 32 |
| Sámán ének. ....                                                                                     | 33 |
| A Hős Sárkányölő .....                                                                               | 33 |
| Az Úr természete .....                                                                               | 35 |
| A mindenható természete .....                                                                        | 36 |
| Állatfajok kipusztulása .....                                                                        | 37 |
| Tíz kicsi cickány.....                                                                               | 38 |
| Démon.....                                                                                           | 36 |
| <b>A szakma</b>                                                                                      |    |
| Szakma és hagyomány .....                                                                            | 40 |
| A nagy szertartás .....                                                                              | 41 |
| XX. Szakigazgatási Konferencia.....                                                                  | 46 |
| <b>A vizenjárók</b>                                                                                  |    |
| Az AVSC.....                                                                                         | 56 |
| AVSC. ötkarimás ünnepi játékok! .....                                                                | 57 |
| Főzőverseny .....                                                                                    | 58 |
| Halászlé AVSC módra .....                                                                            | 59 |
| Hal-fasírt AVSC módra.....                                                                           | 63 |
| A Harcsaszellem.....                                                                                 | 66 |

|                                                    |           |
|----------------------------------------------------|-----------|
| A harcsafogás fortélyai.....                       | 71        |
| A Google térkép horgász szemmel.....               | 77        |
| <b>A Zennel szemben</b>                            |           |
| A „civilizáció” természete.....                    | 79        |
| A „csodák” természete.....                         | 80        |
| A 1/2harmónikusok „demokratikus” átszervezése..... | 81        |
| A döglött macska üzenete .....                     | 82        |
| A kis zátonykerülő főzet .....                     | 84        |
| A lélekvándorlás és a fekete macska .....          | 86        |
| <b>A tanítás szíve .....</b>                       | <b>86</b> |
| A semmiből valami .....                            | 88        |
| Az anyagcsere jelensége .....                      | 90        |
| Rendszerminőségek mozgása .....                    | 92        |
| A kör inverz alakzata .....                        | 93        |
| A gömb inverz alakzata .....                       | 94        |
| Az idő, a tér és a mozgás természete .....         | 97        |
| A kapu nélküli átjáró.....                         | 110       |





A tanultakat tudók, a tudás ösvényén haladva előbb utóbb tudóssá válnak, ha elég szorgalmasak. Közülük kerülnek ki a legkreatívabb ollóforgatók és oklevélgyűjtők, akik a szakterületük elismert képviselői, a biztos tudás őrzői, a jelenlegi gyakorlat lényegében őket igazolja.

A nem-tudás ösvényén nyughatatlan különcök keresgélnek, akik képesek a biztos tudás állításainak valóságtartalmát megkérdőjelezni, abban kételkedni, és a tényeket új megközelítésben értelmezni, ez a viselkedés alkalmas a nyugalom megzavarására, ezért ennek az elismert tekintélyek a legkevésbé sem örülnek. A mindennapi gyakorlatban a szóalakokhoz rendelt tartalom, jellemző módon korrekten nem definiált, ezért aztán úgy körül belül tudjuk csak, miről van szó. Nem ártana legalább ezen a szinten értelmezni a „nem-tudás” ösvényét, és az ösvényen keresgélőket azonosítani. Kijelenthető a „nem-tudás” ösvénye nem azonos a „tudatlanok”, vagy a „sarlatánok” ösvényével. A nem-tudás ösvényén haladók is rendelkeznek a felhalmozott ismeretek egy részével, de a természettörvényekként aposztrofált-, valamint a különféle ideológiai jellegű „kinyilatkoztatásokra” nem tekintenek kikezdhetetlen alapigazságokként. Mondják, a kételkedés előmozdítja a tudományt, de vajon mi nyújt alapot a kételkedésre? A kételkedés okai között említhetők, a tudomány építményében fellelhető illeszkedési zavarok és ellentmondások, valamint a nem értelmezhető jelenségek növekvő halmazterjedelme. Kijelenthető a jelenlegi szemlélet „extrapolatív” jellegű, ez durván azt jelenti, hogy környezetünk ismertnek vélt összefüggéseit kiterjesztő módon próbálja értelmezni, megfoghatatlanul nagy-, és elképzelhetetlenül kisléptékű környezetekre.

Az új természetszemlélet - ellentmondásmentesnek tűnő - logikai építménye szerint minden létező jelenség rendszerminőségként azonosítható. A rendszerminőségek valamennyien levezethetők az elemi mozgástartalmakból, fraktál természetűek, és a természet fraktál részét képezik.

*/Ember! Milyen tartalmat rendelsz e szóalakokhoz és viszonyukhoz?*

*Az úgynevezett rendszeraxióma szerint a természetben megjelenő összes minőséget a belső minőségek viszonya generálja. A belső minőségek a struktúra és az állapotminőség, az ő viszonyukból származó új külső minőség a rendszerminőség, amely szinte szó szerint a semmiből jön, ugyanis nem vezethető le a struktúra-, és az állapotminőségekből. A belső minőségek viszonya külső minőségekként jelenik meg. A létező valóság összes minősége hasonlóan viselkedik. Ez a viselkedés más aspektusból együttműködésként szemlélhető, amely diszkrét szinten változó, de osztály szinten állandó műveleti utasítás, vagy más szóhasználatnál élve algoritmus szerint, történik, ezért a rendszerminőségek fraktál természetűek. A dolgozat elképzelése szerint a kezdeti minőségek szélsőértékek, ők a csak külső minőségekkel rendelkező elemi rendszerek. A minden létezőt magába foglaló „Nagy Egész” csak belső minőséggel*

*rendelkezik. A rendszerfejlődés egyidejűleg, építkező és bontó irányban is folyamatosan zajlik. A dolgozat szóhasználatában a minőségek levezetése, az elemi rendszerektől kiindulva, a különböző rendszerszintű rendszerek, algoritmus szerint ismétlődő, építkező jellegű együttműködéseinek láncolatát, a származtatás folyamatát jelenti. Az elemi rendszerek halmazterjedelme megszámlálhatatlan, de a minden létezőt magába foglaló „Nagy Egész” csak egyetlenként létezik, amely, úgynevezett természet fraktál alakzatként szemlélhető. A természet fraktál alakzat különféle rendszerszintjein, eltérő időléptékek szerint, egyidejűleg zajlik a rendszerfejlődés. A rendszerfejlődés ellentétes irányú folyamatai, a külső minőségek belső minőségekké-, a belső minőségek külső minőségekké alakulásáról szólnak./*

Az elemi mozgástartalmak, vagy más fogalomhasználattal élve az elemi rendszerek mibenlétének tényleges megismerése nemcsak gyakorlatilag, de logikailag is kizárt, ugyanis további részekre már nem oszthatók, ezért csak külső minőséggel rendelkeznek, nem folytatnak anyagcserét, nem bocsátanak ki információhordozó részeket. Ez a jelenség minden képzeletet felülmúló módon összetett szélsőértéket képvisel, ezért mondja a dolgozat, hogy a létező valóság túl van a tudat hatókörén. A tudat hatókörén belül létező kijelentések, csak közelítő jellegűek, a közelítések is csak a természet fraktál egyes kis környezetére lokalizáltan helytállóak. A keresgélők ebből az aspektusból közelítve úgy vélik, biztos tudás nem létezik, ők a nem-tudás aspektusából próbálják megpillantani a természet valódi arcát, és úgy vélik, a logika ösvényén az axiomatikus rendszerelméletre-, a rendszerfejlődés elvére-, továbbá a virtuális fraktál térelméletre alapozva ez részben sikerülhet. Más aspektusból szemlélve a „nemtudás” ösvényén haladva a természethez az eddigieknél jobban illeszkedő modellek vázolhatók. Az új természetszemlélet „interpolatív jellegű”, szélsőértékek közötti átmenetekként szemléli a jelenségeket. A szélsőértékek viselkedése logikai úton megközelíthetők, de észlelésük kizárt. /Megjegyzés: a szélsőértékek csak az emberi tudat termékei, a modellalkotás közben megjelenő jelenségek, a természetben ténylegesen nincsenek szélsőértékek és ellentmondások! A „Nagy Egész” és az „elemi rendszerek” a tudat számára abszolút szélsőértékek, ugyanakkor a tudat hatókörén belül nem létezik olyan tartalom, amivel azonosíthatók lennének./

A természet fraktál összetett jelensége, egy a tudat által kreált modell, amely számtalan szélsőértéket tartalmaz, a szélsőértékek halmazterjedelme nem megszámlálható, minden rendszerszinten a szélsőértékek átmenetei találhatók. /A szélsőérték kijelentés tartalma kettős, az egyik rendszerszint befejező rendszerminősége azonos a másik rendszerszint kezdő minőségével./ Példaként tekintsünk a nagy hermetikus főpap Tot kijelentésére, amely szerint: „Az istenek a halhatatlan emberek, az emberek pedig a halandó istenek!” Szélsőértékek közötti átmenetek találhatók a tudósok rendszerszintjén is, e megközelítés szerint a filozófusok elsősorban a belső látásukra támaszkodnak, a tudósok pedig inkább a tapasztalatokra. Kijelenthető: „A filozófusok a látó nem értők, a

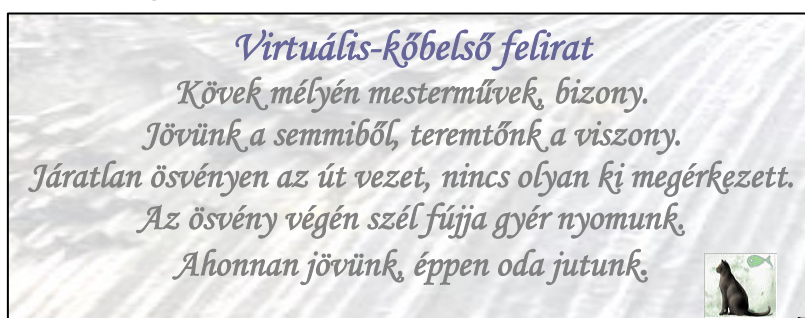
*tudósok pedig az értő nem látók*”. A dolgozat elképzelése szerint /Semmi 8. rész/ a „látó nem értők” struktúrája „az értő nem látók” állapotában képes új rendszerminőséget megjeleníteni ez a rendszerminőség pedig „az úton járó szemlélő”, vagy más aspektusból szemlélve a nem-tudás ösvényén keresgélő. Ez az új rendszerminőség talán leginkább, a rácsodálkozó, szemlélődő, ugrándozó „kerge erszényesre” jellemző, akit nem kötnek a részletek, az egész valamint a részek viszonyát a látványtól vezérelve csapongva szemléli, és ha az úton járás közben felismerni vél valamit, akkor önös szándék nélkül azonnal felmutatja azt. Ez a felmutatott virtuális „virágszál” az új természetszemlélet. /Ismeretes a Zen eredete egy felmutatott virágszálhoz kapcsolható!/  
Az új természet szemlélet, a tényekből, minden eddigitől különböző létező valóságot rak össze, ez a szemlélet jelenleg nem közismert. /A szólas szerint: „...aki túl korán ébred, az, sötétben ébred..”/

E szemlélethez, sajátos és fáradtságos, nem szokványos ösvény vezet. Az ösvény kapuja a kételkedő lényegkeresés, alapja a Tao-, a Zen-, és a Szufi filozófia, valamint a matematikai logika, pillérei az axiomatikus rendszerelmélet, a rendszerfejlődés elve, valamint a független mozgáskomponensek által kifeszített sokdimenziós, virtuális fraktál terek elmélete. E pillérek a köztudatban jelenleg ismeretlenek, és a jelenlegi formájukban csak vázlatosan kidolgozottak. Az új természetszemlélet szerint a létező valóság nem olyan-, és nem úgy működik, mint ahogy jelenleg gondoljuk. Ez a kis „kacatgyűjtemény” a keresgélés ösvényén megjelent útszéli „virtuális kavicsok” néhány kiválasztott elemét gyűjti egy kupacba, amelyek a jelenlegi szemlélet ellentmondásos jellegét hangsúlyozzák. E „virtuális kavicsok” segítik a tudat ösvényre hangolását, az új szemléletmód kialakulását, az ellentmondások mögött húzódó lényeg megpillantását. Az ösvényen keresgélők lelkiállapota indulatmentes nyitott, de az odavezető úton még lehetnek kivételek. A Tao szerinti Út, az égi ösvény, halandó láb nem érintheti, de a földi ösvényről is megpillantható a természet valódi arca, ha vállaljuk a kilátástalannak tűnő keresgélés kudarcait és nehézségeit.

**A biztos-tudást gyarapítva, elveszik a lényeg arca.**

**A nem-tudást gyakorolva, feltűnik a SEMMI arca.**

Keresgélés közben gondolhatunk az egyszerű kődarabokra, biztos tudással az ember általában építőanyagot, vagy eszközt lát bennük, a szobrász viszont, lelki szemeivel, a bizonytalan lehetőség szintjén számtalan ismert és nem ismert remekművet vél felfedezni a kőbelsőkbén. A létező valóság minden képzeletet felülmúló módon összetett, vele kapcsolatban biztos tudás nem létezik, csak a bizonytalan lehetőség, a nem-tudás.





## Hétköznapi Zen

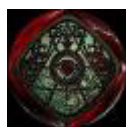
A Zen fogalma eredendően meghatározhatatlan, ezért célszerű születése pillanatát felidézni: „*Sákjamuni Buddha felmutatott egy szál virágot hallgatóinak. Mindenki csöndben maradt, csak Mahákásjapa mosolyodott el. Ekkor a magasztos a következőket mondta: Rendelkezem az Igaz Tanítás Szemével, a Nirvána Csodálatos Szívével, a Formánélküli Igaz Formával és a Kimondhatatlan Finomságú Tanítás Kapujával, amely független a szavaktól, és amely a tanításokon túlmenően adódik át. Ezt a tanítást bízom Mahákásjapára.*”

A szavaktól független lényegre, a tanításokon túlmenő átadás és a Zen történetek, az úgynevezett *Kóanok*, valamint a tanpéldák, segítségével érezhetünk rá. Ha sikerül ráérezni a lényegre, akkor fokozatosan érzékelhetővé válik a körülöttünk zajló eseményekben rejtőző tanítás.

### *A Zen és az Agár*

A sántakutyák futóversenyének országos döntőjén sikerült ismét érmet szereznem, amit a nagykutya-díjas főkutya személyesen adott át, újságolta a „földszintes” daxli.

Az agár mintha megsüketült volna, válaszra sem méltatta a „földszintest”, érem nélküli nyakát, szótlanul, egyre csak a mező felé nyújtogatja. Ha felbukkan valahol egy vadnyúl? Annak annyi!



### *Macska – Zen*

Az egérfogó macskák világkongresszusán a különféle díjak és oklevelek átadása után, többek között méltatták a nagy elődök érdemeit, a felhalmozott tapasztalatok mérhetetlen értékét, a kiemelkedő egérfogó módszerek kreatív jellegét, és szóba került a statisztika is. A statisztika sajnos nyugtalanító, ugyanis a permanens heroikus küzdelem ellenére, a rágcslók, elszaporodására utal.

Egy hozzászóló szerint, valahol a periférián létezik egy macska, aki még egyetlen egeret sem fogott és egész nap csak nyújtózkodik, ennek ellenére valami különös módon a rágcsálók még a környékét is elkerülik.



### ***A környezetvédelem és a Zen***

A környezetvédelem lényege a fenntartható fejlődés biztosítása, a környezetszennyezés és a pusztulás megelőzésével, a biológiai sokféleség megőrzésével, stb.-stb. / *jobbítás, csökkentés, növelés, biodiverzitás stb.-stb.* Röviden: A hatalom mániákus, folyamatosan növekvő profitzsákmányolás és a túlszaporodás okozza a környezetpusztítást. A serény „természetvédőknek” nem az okozóval, hanem az okozattal, a következménnyel, kell foglalkozni a megbízók útmutatásai szerint, így a profitszerzés és a hatalomkoncentráció folyamata fenntartható, ez a fenntartható fejlődés lényege. A mély elvi elkötelezettséggel, és megfelelő tiszteletdíjakkal rendelkező serénykedők eredménytelensége garantált, de a lendület látványos.

Összegezve: A jelenlegi környezetvédelem a háttér pénz hatalom által manipulált megtévesztő eszköz.

Egy nem természetvédő szerint: „*Véges feltételek korlátos folyamatokat tesznek lehetővé.*” E kijelentés értelmében a túlszaporodás, és a profitzsákmányolás folyamatos növelése, mennyiségi fejlődéshez vezet. A mennyiségi fejlődés bolygó szinten korlátos, ezért kipusztuláshoz vezet. Ez nem elmélet, ez a várható eredmény.

Egy öreg mamut fenyő szerint: *több íróasztalhoz több fát kell kivágni.*

Egy Zen tanmese szerint, *ha valamit kimondunk, akkor az ott már nincsen.*

Következtetés: A gonosz diadalához elég, ha a jók tétlenek maradnak. /E. Burke/

Egy különc füevő szerint: az ember nem árthat a természetnek csak saját magának, a természet nem védhető és nem pusztítható, de átalakítható. Az átalakítás bizonyos aspektusokból szemlélve kedvezőtlen, más aspektusokból szemlélve meg kedvező. A természet nem tesz különbséget kék-, vagy vörös bolygó-, kő-, vagy drágakő-, építkezés és pusztítás, jó és rossz között, ezek ugyanis az emberi tudat hatókörébe tartozó jelenségek, a természet lényege a tudat hatókörén kívül esik.



## ***A gyógyítók és a Zen***

Nem mindenki beteg, de őket még nem vizsgáltuk meg, mondják a gyógyítók. A megvizsgáltat a különböző elnevezésű, de jórészt azonos hatóanyagú mérgekkel addig kezeljük, amíg képes elviselni. Ötleteink kimeríthetetlenek, a technológia-, a tudomány-, valamint az árszínvonal folyamatosan fejlődik, de sajnos a kezelték egyre kevésbé gyógyszertűrők, pedig a mellékhatásokra is vannak már kitűnő gyógyszereink. A túlszaporodott népességben a betegek aránya relatív egyre csak nő, ez a gyógyítás eredménye. Mi történt? Egy nem látó nem értő szerint: *„a gyógyítás következtében a népesség száma egyre növekszik, akik relatív egyre betegebbek, ezzel szemben a nem gyógyítottak száma csökken, viszont ők egyre egészségesebbek, ugyanis esetükben a betegek egyszerűen kihalnak.”* Egy „*talponálló-bölcsnek*” úgy tűnik, szerény tényezőként, de a gyógyítók tevékenysége, segíti a kipusztulást.

Egy beteg kijelentése: jól vagyok, ha nem gyógyítanak.

A gyógyítók között létezik valaki /Dr. Hamer/, aki szerint a betegség a lélek egyensúlyvesztésének következménye, a tudat válasza egy tartós pszichés problémára.

Egy laikus szerint a népesség állapota, a „*lemming effektus*” kezdetére utal, ez a kipusztulás előjele. A néhány éves ciklusokban túlszaporodó lemmingek, egyre nyugtalanabbak és egy pillanatban lavinaeffektus szerűen a tengerbe rohannak. A tengernek rohanó lemmingeket a madarak, vadállatok és a halak falják fel, de mi lesz az emberiséggel, a dinoszauruszok sorsára jut? Embertelen volt a spártai szemlélet, vagy csak egyszerűen célszerű, a túlélést segítő? Egy kölyök sakál szerint a civilizáció a kipusztuláshoz vezet, a nem civilizáció szintén, de mindez nem fontos, viszont gyorsan kell a prédát felfalni, mert különben nem jut.



## ***Energia transzfer és a "tudós feltaláló"!***

Energia fazék? Igen! A hülyéknek is? Főleg azoknak. Most szinte fél áron, csak befizeti a havi aktiválási díjat és már árad is ön felé a tudományosan ajánlott elektromos – magnetikus, dinamikus - misztikus fazékenergia, ami mindent gyógyít, és mindent rendbe hoz, sőt sokat lehet tőle okosodni is. Szélessávú negatív energia kicsatoláshoz és talizmán áthangoláshoz kissé magasabb havi díj, szükséges! Most horoszkóp fél áron! Elenyésző többletköltségért visszavásárlási garanciát adunk [www.debil@ha2](http://www.debil@ha2).

Referenciák: Egy szorgalmas diák nem volt képes letenni a vizsgáit. Energia-transzfer után viszont már gond nélkül letett a vizsgákról.

Egy pók nem volt képes két lábon járni, de némi beavatkozás és fazékenergia transzfer után már csak a megmaradt két lábán járkál, hát kell ennél több bizonyíték?



### **Bank Zen**

Bizalom, és mélységes hit irántunk ez a korrekt partnerség alapja. Hihetetlen kedvezményeket adunk, az általunk kreatívan megállapított különféle többletköltségekből. Ránk számíthat, mi garantáltan kifosztjuk, ahogyan a többiek is, de ötletesebben, mint mások. Így mindjárt más. Hát lehet ennél több? Igen, itt a legújabb „termékünk”, ez a csúcs! Ha nem vesz fel hitelt, akkor kiszámítható módon, kedvezményesen fizetheti a kamatokat, amelyek garantáltan nem emelkednek túl sűrűn, és megszabadulhat a felesleges vásárlásokkal járó kiadásoktól, továbbá a semmire sem jó kütyük tetemes javítási költségeitől is, így rengeteget spórolhat. Korrekt szerződés, csak nagybetűket használunk kis méretben. Heti-, sőt napi részletfizetési lehetőség. Viselkedjen okosan, ahogy mi tanácsoljuk, eszébe se jusson akkor vásárolni, ha van rá fedezete, ez a jövő, ez kell önnek, de főleg nekünk.

Mi adunk, annak, akitől elvehetünk, ez a lényegünk. Nem bízunk a véletlenre, aktívan szervezzük a törlesztés ellehetetlenítését, így a kifosztás garantálható. Ez a múlt a jelen és a jövő, hála a feledékeny bárányoknak, a titkos szövetségnek, és a médiának, ami szintén a kezünkben van. Velünk, megközelítően, négyszer annyit vásárolhat bármit, mint amennyit az ér. Bármit megteszünk, nincsenek gátlásaink, egyedül a munkától óvakodunk, de attól nagyon. Miénk a jelen, cserébe a gyapjasoknak ígérjük a jövőt!

*/Egy kis hangya elképzelése: a múltunkat hamisítják, a jelenünkön élősködnek, a jövőnket lopják, mi meg jámbor módon túrjuk, pedig egy Shakespeare nevű tollforgató, már útmutatást adott a célszerű viselkedéshez./*



### **Az EU és a Zen**

Az EU ügyeit, átlagosan magasan képzett hivatalnoki sereg intézi, persze a csúcsvezetők között is létezik autodidakta univerzális zseni, akinek a túlfeszített permanens vezetés miatt nem volt ideje az érettségi megszerzésére sem. Az ügyek bonyolultak és ezért nem szabad kapkodni, minden ügyet hasonló elvek alapján kell türelmesen, alaposan előkészíteni, megbeszélni, megvitatni, ismét megvitatni, majd megszavazni, de véletlenül sem szabad a racionalitás csábításának engedve elintézni. A feszített munka indokolja a kiemelt

juttatásokat, amit az EU polgárok adóiból fedeznek. A magas juttatás természetesen csak azoknak jár, akik képesek önmaguktól kitalálni a gazdi szándékát, és elvhűen követik, sőt megelőzik azt. A gazdi minden EU polgárt, sőt minden élőlényt szeretne saját jótéteményeiben részesíteni, és az egyetlen helyes, alattvalói útra terelni. A nemes, szinte atyai szándék vitathatatlan, ezért érthetetlen a kételkedők táborának növekedése, akiket valamilyen módon nyomtalanul el kellene tüntetni a föld felszínéről, természetesen demokratikusan. Az eltüntetés némi, kockázattal jár, célszerűen alkalmazható viszont a mesterséges népvándorlásokkal történő elszutykosítás, a devianciára buzdítás, a szellemi visszafejlesztés és a számos, már bevált biomassza gyártási módszer. Ez történik éppen az elvhű hivatalnokok-, sajtószolgák-, hitelezők-, titkos tüntetés-szervezők, és még ki tudja milyen legális és titkos szervezetek, társaságok segítségével. Az elvhű, bedrogozott, rencek, a különböző látványfórumokon és megrendelt tüntetéseken, bátor kiállásúak, csakúgy, mint a szomszéd macskát megugatató ölebek.

A ciano-libero-hetero, hedonista szintetikus, szellemi-, és nem szellemi, előre gyártott „táplálék” segít elfogadni az új világrend elkerülhetetlenségét, hirdető nézeteket. A hatalom csúcsán lévő rejtőzködők, óvatosságból, na meg a profitszerzés miatt is folyamatosan fejlesztik „védelmi” erejüket, és a kopasztó elképzeléseik hatékonyságát is, ennek ellenére aggódnak, sőt rettegnek a fegyvertelen „füevöktől”, akik agresszív szemlélődésükkel veszélyeztethetik a zöld piramis egyeduralmát. Egyesek szerint a zöld piramis elpusztíthatatlannak vélt építménye már repedezik, és vele pusztulhat a hű szolgák uniója is. Az unió csodálatos, a nem látható gazdik folyamatosan kevernek, a rencek jó pénzért kavarnak és nyelvelnek, az egyszerű polgárok pedig türelmesen tűrik a fosztogatást, hát létezik ennél demokratikusabb valami?

Igen, létezik! Ez pedig a szeretet erőszak-demokrácia puccskísérlete Európa ellen, ami éppen most zajlik. A projekt lényege: *„a polgárok hitelből fedezzék kipusztításuk költségét, a hitelt a pusztítók biztosítják a szokásos szisztéma szerint.”*

A hazai rencek vezérelve: ha tudod, lopd el, ha nem tudod ellopni, juttasd a gazdik kezére, ha ez sem megy, akkor legalább tedd tönkre. Belátható igazi EU szintű gondolatok ezek. A világháborúkat kiobbantó ok nem szűnt meg, de a szemek egyre élesebben látnak, viszont a parazita nem érti az ígét, így a történelem ismétli önmagát. Egy füevő szerint a lényeg a lényeg! Na és mi az? A lényeg a következő: *a kiválasztott elődök jól meggazdagodtak a rabszolga kereskedelemben, Amerika színessé tételével, majd a háborúkkal, a válságokkal, a fedezet nélküli pénzkibocsátásokkal, valamint a hasonló remek ötletekkel. A szorgalmas utódok, akik szintén kiválasztottak, most, az elődök gyakorlatát folytatva és fejlesztve, még jobban meggazdagodnak az új rabszolga kereskedelem által, Európa elszutykosításával. A nagy dobás még hátra van, ez a „kipusztító hitel”, amiből fedezhetők a kipusztítás költségei, sőt némi megszorító takarékoskodás esetén még mérgezett „élelmiszerek” is*

*vásárolhatók, amit aztán az őslakók és a bevándoroltak is fogyasztják demokratikusan, természetesen eltérő feliratozással és ízesítéssel, de szigorúan mély hitű megalapozottsággal. Válságban az EU? Nem, csak az „új rend”!*  
Alsó tagozatos kis cickány kérdése: *„Ufók lehetnek e program kieszelői és mozgatói, vagy csak tenyésztett gnómok?”*  
A felső tagozatos cickány kérdezi: *hát nem látod?*



### ***A Zen és az érdek***

Bezzeg a mi időnkben, akkor minden jobb volt, a világ egyre csak romlik, mondják az ösvény végén járók! Igaz lehet ez, és ha igen, akkor mi lehet az oka? A rómaiak szerint a Párkák, a görögök szerint a Moirák a sors istennők, az egyik szövi-, a másik kiméri és gombolyítja, a harmadik elvágja az élet fonalát. Az istennők, tapasztalhatóan, nem az emberi tudat szerinti érdemeket veszik figyelembe, az ő értékrendjük más, ugyanis a legérdemesebbek, mint például a vértanúk, és a hősök fonalát szabják rövidebbre. Ezek szerint az érdekesek kipusztulnak, ezért az érdektelenek, relatív többségbe kerülnek, ez az oka a silányosodásnak. Összegezve: az emberiség silányosodását valószínűsíthetően az istenek tevékenysége idézi elő, nem pedig a zsákmányszerző profithajszolás, az iparszerű tudatrombolás-, a biomassza gyártás, a túlszaporodás, és a létért folytatott harc.

Egy érdektelen kérdése: mi tudjuk, hogy ez így van, de vajon a természet is? Egy macska sejtése: A természet nem tud, hanem működik, azonnal válaszol minden beavatkozásra.

Egy szakértő holló szerint: *egyre több a róka, de a sajt nem lesz nagyobb!*



### ***A Zen és az értékek***

A Tao filozófia szerint: *„pénzért, igazán értékes dolgot venni nem lehet.”*

Kezdetben nem volt pénz, csak csere, majd jöttek a nemesfém darabok, a szép kagylók, kövek és végül az érmék, az értékes érméket követték az értéktelen papírok, majd a különféle bizonytalan ígéretek valamire, részvények formájában, ami szörén-szálán eltűnhet, semmivé válhat a hiszékenyek számára, a háttérből mozgatók hasznára. E jelenség ciklikusan ismétlődik, a gyapjasok feledékenységéhez igazodó módon.

Kezdetben voltak az istenek, a szellemlények, majd jöttek a korlátlan hatalmú önjelölt istenek, aztán szekta háttérrel és szervezéssel, az isten helyett jött a fiú, de a hatalomátvétel nem sikerült, ezért megfeszítettett, de maga helyett küldte az oltári szentséget, valamint a szent lelket. Később a szent lélek helyett jött a szent könyv, amit az ember állított össze emlékezet szerint. Az emlékezetet a hatalom „lektorálta” és a meggyőzést a kard élére bízta. Mivé lesznek a szellemlények, ha a kard éle kicsorbul? Erről tanúskodnak az elhagyott piramisok és a különféle maradványok. Ha kihal az ember, eltűnnek a lények is.

Kezdetben voltak a „szemtanúk”, aztán az eltűnő bizonyítékok. Hammurapi diorit oszlopa ma is áll, Mózes maga törte össze kőlapjait, a mormonok aranylemezei pedig szőrén-szálán eltűntek a szemtanúkkal együtt, többen az égbe távoztak, na és kik maradtak? Maradnak az erőszakos zsákmányszerzők. A szekták sokasodnak, virulnak, nekik már nem szükséges a bizonyíték, elég a hit és az adó, a biomassa egyre csak gyarapszik. Egy szakértő /L. Ron Hubbard/ szerint: *„aki gyorsan akar meggazdagodni, annak vallást kell alapítania..”* Hihetünk neki, Ő csak tudja, szervezete nem egyéb mint egy nagy pénzszivattyú.

*/Egy kisegér sóhaja: Milyen kár, hogy a bizonyítékok mindig eltűnnek, csak a hit és az „önkéntes hozzájárulás” marad./*

Egyetemi hallgatókat bizonyos szempontok alapján okos és kevésbé okos csoportokba rendeztek és a csoportokat egyfajta, tőzsdejátékkal bízták meg. Az egyesültállamokban lefolytatott kísérlet szerint a kevésbé okosak rövid időn belül elnyerték az okosak részvényeit.

Egy laikus kérdése: az erőszakos zsákmányszerző hülyék, uralkodnak a jámbor okosak felett? Egy kis kabóca úgy véli a civilizációt folyamatosan molesztáló rejtőzködő pénzhatalom nem hülye, nem hívó, de gátlástalan megszállott.

Egy varjú töprengése az ágon, csőrében a sajttal: *Lehet okos az, aki jövőbeli ígéreteiért átengedi a jelent?*



### ***A Zen és a dicsőítés***

A Taó filozófia szerint: *„Kitüntetést kapni nagy szégyen”*. Egy laikus testvér megfigyelése szerint: *A szófogadó kutya, hátba veregetést kap a gazditól és néha még jutalomfalatokat is.* A szabadon kószáló vadakkal ez nem fordulhat elő.

Az egyik mester szerint: *„valamit nagyon elrontottam, ha mesterként felismertek.”* Az igazán nagyok nem jutalmazhatók, nem kitüntethetők, nem minősíthetők, ők egyszerűek, rejtőzködők, nem szolgák, nem vazallusok, a

természet rendjét, az utat követik. A természet nem idealista, nem moralista, a természet a túlélés ösvényét követi.

A túlélés feltétele az anyagcsere, ez pedig más élő rovására történhet.

Az uralkodók isteni eredetükkel legitimálták hatalmukat, a római császárok istenként tiszteltették önmagukat, akik nem borultak le, és elmulasztották a dicsőítést, azok a kard élére számíthattak.

A mindennek felett álló nem emberként viselkedik, nem vidítja a kis porszemek örökös dicsőítése, a dicsőítés csak az ember rendszerszintjén értelmezett.

Kis szellem igényli és tűri a folyamatos dicsőítést, de a megtevesztők, a folyamatosan kéregetők, a jó szerencsét várók, a kiválasztott rettegők, az ügyeskedő-, közbenjárókat keresők és más hasonlóak sem különbek.



### ***A Zen és a minőségek***

A mesterek szerint: „Jó ajtóra nem kell zár”, „Jó kötésre nem kell csomó”, „az érték nem a valami, hanem a semmi”, hiszen a jó ajtón illetéktelen nem léphet át, a jó kötetést nem oldhatja, a korsó eladható, de a benne lévő üreg használható, így van ez a házak és a tengeralattjárók esetében is, de a saját az, kivétel.

A jó kard nem az élével vág. A „kard élet csiszolva sokáig őrizni nem lehet.” Ez az ösvény szelleme.



### ***A Szufi és a zen***

Hozzáértők szerint a Szufi-, és a Zen filozófia tartalmi lényege közel azonos, mindössze a környezeti feltételek-, a szemlélt jelenségek különböznek.

Az egyik ismert mester, Naszreddin hodzsa szerint az ő lángosai mind, egytől-egyig a legjobbak, ezért bátran választható bármelyik. A hazai gyakorlatban, „szakavatott zsűrik”, „legjobb” minősítéseket adnak nem csak lángosok-, de szinte minden kereskedelmi termék esetében, amelyek ezért „érthetően kicsit magasabb ár-fekvésűek”. Mit vesz a vásárló, ha a legjobb mégsem az? Ez az „igazi üzlet” lényege, amit az úton járók nem értenek. Meddig gyarapodhat a simlis parazita a gazdalény rovására?

Egyes szakértők szerint a biotermékek általában csak az ár tekintetében különböznek a nem biotermékektől. Egy kölyök eb kérdezi: zsákmányszerzők képesek lehetnek biocsontot termelni?

Mindentudók szerint a borversenyeken a zsűri tagok egymás borait, díjazzák, de a tagok nem mindegyike érintett a különféle hamisítási ügyekkel. Minden anya a legízletesebb ételeket főzi gyermekének, ami pénzért nem vehető. Vannak, akik hangyaszorgalommal gyufaszálakból ragasztgatnak maketteket, ebben a legjobbak. Mások elismerő kitüntetéseknek kapnak, mert ők a legjobbak, viszont a korábbi legjobbak néha visszaadják a kitüntetésüket, mert az új legjobbakkal nem vállalnak közösséget.

A kis mókus szerint a dió és a mogyoró is a legjobb, de kérdezi: a legjobbnak minősítők a legjobbak?

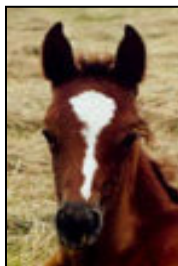
A legjobb, nem külső-, hanem belső, tudati kategória, ennek ellenére jó üzlet a legjobb, a legszebb, a legfényesebb, a legdrágább, stb. Értékes, az, amiből csak kevés van, különös módon az ember nem értékes, pedig mindegyikből csak egy van.



### ***A Tao és a Zen***

A Tao a gyökér a Zen a virág, ilyen a viszony. A kínai szofisztika gyökere is a Tao filozófia. *Hui Si* szerint: „A legnagyobbak nincs külseje, a legkisebbnek nincs belseje”, *Kung-szun Lung* szerint a „Fehér ló nem ló!”, és „Az árva csikónak sohasem volt anyja.”. Ez a szemlélet illeszkedik a fraktál univerzum elképzeléséhez. Belátható, ha a minden létezőt magába foglaló nagy egésznek lenne külső minősége, akkor rajta kívül létezne szemlélő, ekkor viszont nem ő lenne a minden létezőt magába foglaló nagy egész. Hasonlóan, ha a legkisebb elemi részeknek lenne belső minősége, akkor az osztható lenne, tehát nem ő lenne a legkisebb. A Ló osztály szintű fogalom, a „fehér ló” alosztály szintű, így ők nyilvánvalóan nem azonosak. A csikót az anyja szüli, az árva minőség lényege az anyanélküliség, amely az anya hiányakor jön létre.

A Tao filozófia elképzelése szerint a természet megértése a logika ösvényén közelíthető, a lényegért nem kell távoli vidékekre utazni, a lényeg itt van, de csak egy óvatlan lépés és már el is mentünk mellette!



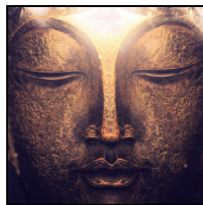
## ***Szellemlények***

A balatoni horgászok, vitorlásról, éjjel, gyakran egyedül horgásznak süllőre. Egy diplomás ismerős kérdése az egyik horgászhoz: „...*na és nem félsz?*” A horgász visszakérdezett: mitől? Ja, igen válaszolt a kérdező.

A mindenkori hatalom, és az őt kiszolgáló ideológiák, különféle szellemlényekkel telepítik be a sötétséget és az alattvalók tudatát. A szellemlényekkel történő riogatásokkal, remekül terelgethetők az alattvalók, az engedelmesség, az adófizetés és a harcmező felé.

A Zen mesterek ösvényén haladva a tudat szellemlényei ritkulnak, majd eltűnnek, marad a természet, és az üresség. A lénymentes üresség az elmét nyugalomban tartja, a belső félelem nem merül fel, ugyanakkor a lehetséges külső veszélyekre ügyelni kell, a szólás szerint: „*Homo homini lupus est.*”

A macska a kóbor kutyától tart, a szellemekkel nem törődik. Egy nagymama így szólt unokájához: „*az élőkől kell félni a holtaktól nem.*”

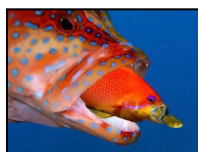


## ***A felebaráti szeretet***

Az ószövetség szerint az ellenséget gyűlölni kell, az újszövetség szerint meg szeretni, viszont egy még újabb szövetség szerint a nem igazhitűeket meg kell semmisíteni, ha nem fizetnek adót.

Egy füevő úgy véli: a felebaráti szeretet időlegesen csoport túlélési faktor lehet, de a természet egésze nem e szerint működik. A természet folyamatosan átalakul, egyik a másikba épül, egyik élő a másik tápláléka, a természet minden jelensége anyagcserét folytat, így működik: „*Minden rendszer kívülről gyarapodik, belülről fogyatkozik.*” A vad nem kegyetlen, csak éhes.

A természet minőségei, rendszerminőségek, amelyeket az alrendszer minőségek viszonya generál. A rendszerek egymásba épülése hasonló tartalmú algoritmusok szerint történik. A vadak okkal pusztítanak, ha enni akarnak, de az ember öncélúan ok nélkül is pusztít. A hatalomkoncentráció, fantomként önálló életre kel és pusztít, de minden hatalom kipusztul egyszer, ez a tapasztalat. A ragadozó megváltoztatja a környezetet, és egyensúlyt teremt, a hatalom megváltoztatja a rendszerfejlődés folyamatát, és a kipusztuláshoz vezet. A véges feltételek miatt minden anyagi fejlődés korlátos, a hatalom sem időtlen jelenség ez biztos. A gazdálénnyel a parazita is kipusztul! A törvényeket, a szokásokat, és a szeretetet a tápláléklánc alján létezőknek találták ki, a csúcsragadozók nem élnek vele.



### *Az alapító ösvénye*

Az alapító ösvényét járva, fiataloknak mondta a pápa  
Szeressétek ellenségeiteket is, ez a szent lélek vágya.  
*/Az ellenségek nem szeretik, ha ellenségeik szeretik őket,  
Ők ugyanis pályáznak az ellenség bőrére,  
Ezt kapják a jámborok a szeretetért cserébe,  
Csoda, ha megbomlik a természet egysége? /*  
Magasztos az ösvény, de hová vezet?  
Láthattuk, az igehirdető megfeszítettet.  
Zen mestereknek nincs barátjuk vagy ellenségük.  
Nem emberi dimenzióban, lebeg a létük.  
Emberben a jó és a gonosz csak együtt létezhet,  
Az ellentétektől, emberként senki sem menekülhet.

Egy parasztember elképzelése: „Nagy tetű lennél fiam, ha nem lennének ellenségeid”

Egy keresgélő szerint: Az ember, része a természet fraktál alakzatának, amelyet a természetben létező rendszerminőségek alkotnak. A természet fraktál minden rendszerszintjén a szélsőértékek kombinációi találhatók, az ember rendszerminősége számos kombináció, kombinációja, de mindegyik minőségkombináció halmaz a normális eloszlást-, közismert elnevezéssel a haranggörbét követi. A természetben létező minőségkombinációk eloszlása a fraktál alakzatot létrehozó algoritmus, */a gyártási utasítás/* következménye. Ez az algoritmus a természet alapvető sajátossága, amely túl van a tudat hatókörén, kinyilatkoztatásokkal, vagy más emberi módon nem változtatható meg. Ha valaki a jó és a rossz természetes arányát szeretné módosítani, akkor az eloszlás haranggörbe jellegét kellene változtatnia, ami eddig még senkinek sem sikerült, valószínűsíthetően azért, mert a természet ragaszkodik alapelvéhez, érzéketlen a különféle tudatformálók kijelentéseire és az iparszerű mágia gyakorlatokra.



### ***Tudatmódosítás, áldozat és paradoxon***

„Minden szinten szinte minden” hangzik a korábbi időkből ismert reklámszöveg, ami napjainkban is helytálló az iparszerű agymosás gyakorlatára.

Ha a tudat szóalakkal találkozunk, akkor jellemző módon az ember tudatára gondolunk, amely korrekten nem definiált jelentés tartalmat hordoz.

Az új természet szemlélet szerint a tudat, az anyagcserét befolyásolni képes rendszerminőségként definiálható. A létező valóság minden jelensége rendszerminőség. A rendszerminőségek a természet fraktál alakzatába rendezhetők.

A tudatminőség, az előzők szerint fraktál természetű, és konkrétan az anyagcsere befolyásoló képességként azonosítható. Az anyagcsere befolyásoló képesség megnyilvánulhat belső és külső irányban. A létező valóságban, a természet fraktál részeként, minden rendszerminőség egyidejűleg alárendelt és domináns viszonyban létezhet. Ez más aspektusból szemlélve megközelítően azt jelenti, hogy minden rendszerminőség domináns szerepben befolyásolja az állapotkörnyezetébe tartozó rendszereket, és eltűri az ő domináns rendszerének anyagcsere befolyásoló hatását. Az egyik rendszerhipotézis ezt a viszonyt így ragadja meg: „*Minden rendszer kívülről növekszik, belülről fogyatkozik*”. Egy újabb aspektusból szemlélve, a domináns rendszerek elvonják az alárendelt rendszerek anyagcserekészletét. Az új természetszemlélet szerint a rendszerek egyidejű domináns és alárendelt viszonya a természet fraktál sajátja, a rendszerek alapvető létezés módja. Ez a kijelentés az úgynevezett elemi aszimmetriából következik, ugyanis az elemi rendszerek már tovább nem oszthatók, így bomlásra képtelenek, ezért ha velük valami történik az csak az építkezés az együttműködés irányába, mutathat.

A rendszerek egy másik alapvető létezés módját a rendszerfejlődés elve ragadja meg, amely szerint a rendszerminőségeket az alrendszerek minőségei generálják és a rendszerek alrendszerként újabb, magasabb rendszerszintű rendszereket generálnak, e módon a rendszerek egymásba épülve, forgó szerkezetekként léteznek. Egy alapvető rendszerhipotézis szerint a rendszerminőség nem hat vissza az őt generáló alrendszer minőségekre, és az alrendszer minőségekből nem vezethető le az új rendszerminőség. E kijelentések tartalma szerint a magasabb rendszerminőségek nem képesek alacsonyabb rendszerminőségeket generálni.

A rendszerfejlődés elve a tudatminőségek esetében is érvényesül, léteznek domináns és alárendelt tudatok, ez a hierarchia a természet rendje szerinti, ha a túlélést szolgálja és a természet rendjével ellentétes, ha önkényes és a pusztuláshoz vezet.

A történelem tanúsága szerint pusztuláshoz vezetnek a különféle önző érdekeket szolgáló tudatmanipulációs törekvések. Példaként gondolhatunk az Inka, vagy a Maya civilizáció kipusztulására, a népirtásokra, a háborús pusztításokra, a túlszaporodásra, vagy a gátlás nélküli hatalom-, és zsákmányszerzésre, irányuló törekvésekre. A tudatmanipulációs törekvések is fraktál természetűek, ciklusokba és láncokba szervezhetők és a rendszerfejlődés elve szerint fraktál minőségű fejlődést mutat. A fejlett tudat fraktál egy része természetes módon illeszkedik a létező valósághoz, és a túlélést szolgálja, ugyanakkor e fraktál konstrukciónak létezik egy öncélú hatalomszerzésre irányuló elfajuló része is, amely a kipusztulást szolgálja. A földtörténet során számos létforma fejlődött majd kipusztult, elképzelhető hogy minden létforma így az emberi civilizáció is, egyfajta kvázi szimmetrikus fejlődési görbével jellemezhető. Más aspektusból közelítve: a létformák fejlődése felső szélsőértékkel rendelkező, kvázi

szimmetrikus. A genetikai kód tartalmazza a fejlődési ciklusra vonatkozó utasítások mellett a kipusztulásra vonatkozó kódokat is.

A jelenlegi gyakorlat szerint úgy tűnik, mintha a fejlődési görbe aszimmetrikussá válna, ugyanis az öncélú tudatmódosítási gyakorlat, lavinaszerű növekedési ütemet mutat, ez pedig aszimmetrikus kipusztuláshoz vezet.

Egy kis hangya tudatú dilemmája a következő: Jámbor módon várni kellene a közelgő pusztulást, vagy talán gyéríteni kellene a lavinaszerűen elszaporodó erőszakos tudat manipulátorokat?

Tekintsük át az úgynevezett tudatmanipulációs fraktál egyik rész levelét, amely az áldozati fraktál elnevezéssel illethető.

- **Áldozat?** Sokféle van, hiszen fraktál természetű, de valamennyi diszkrét vagy csoport eleme az emberi tudatból származó céltudatos cselekmény. Az áldozatnak van alanya, tárgya, célja és bemutatási cselekménye.
  - ◆ Az alany mutatja be az áldozatot, ez szinte minden esetben az ember, aki saját maga, vagy csoportja nevében cselekszik.
  - ◆ A tárgy mindig valami elpusztított élő-, vagy élettelen rendszerminőség, de lehet cselekmény és cselekménytől való tartózkodás is.
  - ◆ Az áldozat célja a diszkrét-, vagy csoport szintű tudatmanipuláció. A létező tudatok fraktál természetűek és fraktál alakzatba rendezhetők. A fraktál alakzat alsó szintjén a halandók egyszerű tudata, a csúcs környékén a felsőbb hatalmak, az istenek mindenhatónak gondolt tudata található. A csúcs áldozatok célja a felsőbb hatalom manipulálása, cselekvésre-, vagy nem cselekvésre kényszerítése az áldozatot bemutató vágya szerint. Más fogalomhasználattal élve az ember az isten fölé akar kerülni. Vallásfilozófiai közelítésben: „*Az áldozat az Istennel folytatott párbeszéd része.*”
  - ◆ A bemutatási cselekmények nem megszámlálható halmazt alkotnak, és a bemutatók személye, száma, valamint konkrét tettei szerint különböznek, de valamennyien fraktál természetűek.

Az áldozatok halmazának fraktál természete az egyes elemek viszonyában érhető tetten a leginkább, például a bemutató, lehet egyben áldozat és tárgy is, gondoljunk a jelenkori öngyilkos merényletek esetére, amelyek összetett módon rendszerbe szervezettek, de végül a szervezők is áldozattá válnak. A történelemben számos példát találhatunk a tudatmanipuláció alkalmazására:

- ⊕ A civilizáció kezdetétől a létező vallásos rítusok e célt szolgálták, kivételt egyedül a buddhizmus képvisel.
- ⊕ 1890. évben Dél-Afrikában húszezer primitív fegyverekkel ellátott Zulu harcos legyőzött 1300 lőfegyverekkel felszerelt angol katonát. Nem véletlenül történt ez a Zulu harcosok előőrsei félelmet nem ismerő, módosul tudatállapotú, „bedrogozott”, harcosból álltak.

- ✦ Az Inkák-, a Maják-, és az Aztékok szó szerint tömegeket gyilkoltak le, és kábítószerekkel módosították az áldozatok tudatát, így ellenkezésről szó sem lehetett.
- ✦ A világháborúk nagy ütközeteit megelőzően a front élén haladók alkoholt kaptak a bátorság növelése céljából.
- ✦ Jézusnak is ajánlottak bódító folyadékot, de ő nem fogadta el.
- ✦ Egyes vélemények szerint az Inkvizíció is a tudatmódosítást szolgálta
- ✦ Napjainkban a tudatmódosítás iparszerűen-, az élet minden területén, minden eszközzel egyidejűleg zajlik és egyértelműen a kipusztuláshoz vezet.

Az áldozatok halmazán belül, az emberáldozatok kérdőjelezik meg az áldozatot bemutatók normális tudatminőségét a leginkább, amely a jelenlegi értékrendünk szerint emberhez méltatlan cselekedet, de mint láthattuk a természet rendjével sem egyeztethető össze.

Most fordítsuk figyelmünket a paradoxon szóalak tartalmi lényegének megközelítésére.

### ● **A Paradoxon:**

Első lépésként tisztázzuk az ellentmondás jelentéstartalmát. Az ellentmondás, egymást feltételező-, ugyanakkor egymást kizáró jelenségek viszonyként azonosítható. Az ellentmondás halmaz részhalmazaként azonosítható a logikai ellentmondás, e viszonyban az egyik kijelentés tagadja a másikat. Példaként szemléljünk egy akciót. Az egyik fogyatkozó olvasótáborral rendelkező napilap, így fordul a leendő olvasóhoz: „*a lap keresi legokosabb olvasóját*”. Aki ismeri a lapot, az tudja a „lap” és az „okos olvasó” szinte kizárják egymást, ez tehát ritka kivételektől eltekintve egy ellentmondás.

A **paradoxon** olyan jelenséghalmaz, amely ellentmondásra vezet.

### ● **Áldozatok és Paradoxonok:**

Most térjünk vissza az áldozat fraktál néhány ismertté vált jelenségének tartalmi elemzésére, paradoxon kutatás céljából.

- ◆ **Az Ábrahám paradoxon:** Mózes könyve szerint: „...Szólt Isten Ábrahám prófétához: égesd el egyetlen fiad áldozatként..” Ábrahám nekilátott az áldozat bemutatásához, anélkül, hogy tudta volna annak célját, de mielőtt elégette volna fiát az isteni akarat közvetítője, egy angyal közölte, nem kell megtennie. Kiderült, a mindenható e módon győződött meg Ábrahám istenfélő voltáról. A történet tartalmaz néhány ellentmondást:

- A mindenható igényli, hogy Ábrahám féljen tőle, de ebben nem biztos és szadista vérengzésre utasítja. A mindenható, eredendően nem hedonista, nem akarja, hogy féljenek tőle saját teremtményei, hiszen szereti saját teremtményeit, ugyanakkor mindent tud, mindent lát, ezért ismernie kell Ábrahám gondolatait, továbbá nem utasítja a saját parancsolatainak szellemével ellentétes szadista tetteire. A

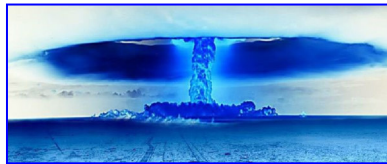
történetbeli „Isten” ezért nem lehet a mindenható, nagyon is a törzsi viszonyoknak megfelelő durva, kisszerű embertípus ő.

- Ábrahám is furcsa szerepjátékos, ugyanis a szolgálknak elhallgatja, miért megy a fiával a hegyre, de miután megvilágosodik, mégis csak feláldoz egy előre odakészített kost a törzsi szokásoknak megfelelően, pedig erre már nem volt szükség. A történet mögött emberek, valószínűsíthetően papok céltételes viselkedése érzékelhető. amellyel a történetet hallgató egyszerű tudatú embereket kívánják befolyásolni, és a feltétlen engedelmességre szoktatni. Az ilyen feltétlen engedelmességre szoktatott emberekkel lehet eredményes fosztogató hadjáratokat folytatni, ilyen volt például Jerikó kifosztása és lemészárlása is.

◆ **Krisztus kereszthalála:** Az egyház álláspontja szerint: „*Krisztus kereszthalála engesztelő áldozat volt a világ bűneiért.*” Ki hozta az áldozatot? A mindenható hozta. Milyen célból hozta az áldozatot? Az emberáldozatok célja a felsőbb hatalom manipulálása, jóindulatának elnyerése, de hát felette nem létezik magasabb hatalom, akkor mi volt a szándéka az áldozattal? Az áldozatot a világ bűneiért hozta engesztelésül a világ bűnei miatt! Ez a megoldás nagyon különös, hiszen azokat akarta kiengesztelni, akik a bűnöket elkövették, ez a tett és főleg ez a gondolkozásmód nem mindenható szintű. Az áldozat bemutatása sem szokványos. A „*mindenható*” az áldozat bemutatását rábízta a gyűlölt megszálló hatalom katonáira, a bűnös döntést pedig a leigázott népre, arra, akit ki akart engesztelni. A mindenható elfelejtette talán, hogy Ő a mindenható és számára bármilyen tudatformáló, hibajavító módszer is rendelkezésre áll? Nem, a mindenható nem felejt, és nem folyamodik ilyen kis alattomos szervezkedő módszerhez. Az eljárás és a gondolkozásmód mögött egy befolyásra törő, ugyanakkor ténylegesen tehetetlen papi csoport /valószínűsíthetően *esszéniusok*/ szadista politikai befolyásszerző kísérlete sejthető. /*Hasonló megoldások változataival a jelenkorban is találkozhatunk az új világrend zsoldosainak produkcióiként, gondoljunk az ikertornyok esetére, vagy a nem létező vegyi fegyverek elleni heroikus küzdelemre.*/ Ahol a hit ott nem kellenek a tények, nincsenek ellentmondások, viszont vannak adófizető követők. Egyes Indonéz hívő csoportok között elterjedt a keresztre feszítés rítus gyakorlata és a keresztre feszítettek körmeneten történő bemutatása. A gyakorlat szerint, különös módon, bizonyos lelkiállapotban a keresztre feszítés túlélhető.

◆ **Az Inkák, az Aztékok, és a Maják áldozatai:** az ismert történelem szerint az ő papjaik voltak talán a legtorzabb tudatúak, és a legszadistább áldozat bemutatók. Hihetetlen mennyiségű, ártatlan

embert és hadifoglyot áldoztak fel rendszeresen az ünnepeiken, a jó termés és a világrend fenntartása érdekében, például azért, hogy a nap mindennap felkeljen. Szinte szó szerint vérrel táplálták az isteneket, a táplálást a papok végezték. Az iparszerű megfélemlítés gyakorlata istenkirályokat és gazdag papi rendet eredményezett. A szisztéma jól működött mindaddig, amíg tartalékaikat fel nem élték, amíg volt élelem és tiszta víz. Amikor elfogyott az élelem, és a vízlelőhelyeiket emberáldozatokkal elfertőzték, akkor kiderült, hogy a papi hatalom alkalmatlan az istenek jóindulatának megszerzésére, a hatalom összeomlott a kultúra nyom nélkül eltűnt. E történet mutatja talán a legvilágosabban az áldozatok célját és alkalmatlan jellegét. A történelem során számtalan áldozatbemutató, vérengzés történt, a legdurvább áldozatokat a genocídium elkövetők, a diktátorok és a világháborúk mozgatói mutatták be. Rovarnak nagyok, embernek kicsik, legyen hatalmuk bármekkora.



### ***Vallások és szakralitás***

Hívó vagy? Nem. Ateista? Az sem! Ez nem lehet! De igen!

A tanultakat tudók szerint a humanoidok besorolhatók e két csoportba, az úton járó keresgélők szerint azonban ez a megközelítés nem érdemi, a létező valóság ennél sokkal színesebb. A létező valóság fraktál természetű, a fraktál szinteken a szélsőértékek közötti átmenetek léteznek. Szélsőérték halmaz elemei közötti átmeneti minőségek és viselkedésformák jellemzik az emberi faj egyedeit is, tetszőlegesen választott diszkrét, vagy csoport aspektusból szemlélve.

Az új természetszemlélet szerint minden létező jelenség rendszerminőségként azonosítható, a rendszerminőségek pedig fraktál természetűek és egyetlen természet fraktál alakzatba rendezhetők. Az úgynevezett természet fraktál szintjein a szélsőértékek többelémes lineáris kombinációi találhatók.

Az ateista szóalak, az újtestamentumban, Pál levelében fordul elő először, aki az „*Isten nélküli*” tartalmat rendeli a szóalakhoz. Az új természetszemlélet nem tagadja Isten és más szellemlények létét, valamint ténylegesen létező hatásukat a természetre, példaként elég a permanens vallásháborúk jelenségére utalni. A kérdés nem az, léteznek e természetfeletti lények, hanem az, milyen módon léteznek, önálló entitásokként vagy generált virtuális rendszerminőségekként? Az új természetszemlélet logikai építménye szerint a természetfeletti lények a tudatban, a tudat által léteznek, a valóság egyfajta virtuális tudati leképezéseiként, ugyanakkor képesek a létező valóságra tényleges hatásokat

kifejteni. A tudatban létező virtuális képződmények külső hatásukat is a tudaton keresztül képesek kifejteni. Az új természetszemlélet szerint a tudat rendszerminőség, amely fraktál természetű és nem rendelhető csupán az emberi lények rendszerszintjére. A tudat, és annak képződményei léteznek az ember rendszerszintje alatti és feletti szinteken is, így például, léteznek, bolygó-, vagy galaxis szintű szuperintelligenciák is, amelyek csoport szinten képesek befolyásolni anyagcsere folyamatainkat, de nem képesek diszkrét módon azonosítani minket, mint ahogy mi sem az emésztő rendszerünkben létező baktériumokat.

A vallás szóalak szerepel a mindennapos gyakorlatban, ennek ellenére korrekt tartalmi definícióval nem rendelkezik. A vallás szóalak tartalma a közelítések céljához illeszkedő halmazzal jellemezhető. Az új természetszemlélet aspektusából történő közelítés esetén a vallás szóalak tartalma, osztály szinten, például a következők szerint definiálható: „*A csoportos tudatformálás elvét alkalmazó hatalmi eszköz.*” Ez a megközelítés a történelmi gyakorlatra alapoz, ugyanakkor kisarkított, céltételes, és nyilván a szakértők szerint nem érdemi. E szakértői vélemény azonban minősítést tartalmaz, és így nem illeszkedik a „*szemlélek, de nem minősíték*” alapelvhez. A vallásokat nem a szelíd logika jellemzi, a forrás környezetében a kiváltó okok között, a hatalom, a kényszer, a félelem, a gátlástalan erőszak és a céltételes tudatformálás mindig jelen van. E hatalmi eszközzel a hívők, adófizető-, hatalom elfogadó-, és engedelmesen a harcmezőre menetelő közösségbe szervezhetők, a hatalom szempontjából ez a vallás lényege. Minden eddigi civilizáció uralkodói éltek ezzel az eszközzel. A vallási elveket elfogadók és követők a hívők, akik számára a vallás világképet és életformát jelent. A hívők mély hite, szemlélet és tudatformáló. A hívő minden pozitív jelenséget isteni adományként, csodaként értelmez, a negatív jelenségeket pedig egyfajta büntetésként, vagy próbatételként fogadja. A hívő hisz a hittételekben és nem vizsgálja azok ellentmondásmentes jellegét, vagy a valósághoz történő illeszkedésüket.

A hit valóban képes a józanésszel megmagyarázhatatlan jelenségek, csodák kiváltására. Példaként a gyógyíthatatlan betegségekből történő meggyógyulások eseteit, vagy a hihetetlen hadi sikereket említhetnénk. E jelenségek mögött mindig a hit által történt tudatmódosítás szerepel, a siker a módosult tudatműködés eredménye, amely esetenként tényleges, de gyakran csak legenda. A hívő, szinte szó szerint, hitének megfelelő világban éli életét, amely védi és megtartja őt, életét meghatározott rendbe és keretbe foglalja, ez a vallás jótéteménye és értelme az egyén számára.

A hívő generált világképe vallásonként eltérő, de a jelenleg meghatározó vallási elképzelések, jellemző módon, korábbi vallások elképzeléseire építenek:

- ◆ A hinduk úgy vélik a világ előre programozott, önmagát ismétlő ciklusokban, világkorszakokban létezik. A reinkarnáció jelenségét bizonyított tényként szemlélik és hitük szerint a hívő viselkedésével az újraszületés minősége bizonyos korlátok között befolyásolható.

- ◆ A buddhisták úgy vélik, az ember sorsa */karmája/* ok okozati összefüggésben van viselkedésével.
- ◆ A Judaizmus hívői a kiválasztottság kirekesztő elképzelésével tartanak igényt más népek feletti hatalomra. Erkölcsi tételeiket egymás közötti viszonylatban érzik kötelezőnek, idegenek */gójok/* viszonylatában nem. Hitük egyiptomi prófétától származik.
- ◆ Az iszlám hívői a kinyilatkoztatásból és a próféta viselkedéséből vezetik le értékrendjüket. A kinyilatkoztatás többféle módon értelmezhető, ezért a hívők úgy vélik tetteik isten akarata szerintiek, legyenek azok akár erőszakos vagy pedofil jellegűek. Az iszlám, hódító, vallás, lényegét a Saria törvény fejezi ki. A Saria szerint az emberek */férfiak és nők/* között hierarchia létezik, a nem iszlámhívők a *Kafirok*, akikkel szemben nincsenek erkölcsi követelmények. A hit szerint Mohamed az utolsó zsidó próféta, Ábrahám leszármazottja.
- ◆ A keresztény hívők adományként fogadják a létezés eseményeit, amit a hit elmélyítésével és buzgó gyakorlásával lehet kiérdemelni, érvényesülnek a „*gondviselés*” a „*felebaráti szeretet*” és a „*segíts magadon, az Isten is megsegít*” elvek. A feltámadás és az örök élet elképzelése tudatformáló isteni ígéret. A oltári szentség imádása súlyponti elem. A rítust Jézus vezette be az utolsó vacsorán, e szerint isten helyett a fiút, vagyis őt magát imádják, aki a bor és a kenyér alakjában van jelen. */Szakértők szerint a bálványimádás: Isten helyett más dolgok Istenként való tisztelése, imádása./* A vallás, térítő jellegű. A térítés történelmi gyakorlata zsákmányszerző népiertásokkal tarkított. A keresztény vallás jelenlegi tartalmában nem az, amit Jézus és támogatói háttére meghirdetett.

A történelem során, a hatalomért folytatott permanens vallásháborúk egyre szélsőségesebb formában napjaink valósága is. A háborúkat módosult tudatállapotú csoportok szervezik a rejtőzködő pénzhatalom irányításával. A különféle erőszakos hódító vallások, izmusok, rögeszmék és más népiertő mozgalmak közös töről fakadnak. Az új rend sikereit a kettős személet biztosítja, a rend szolgálóinak gátlástalan cselekvési szabadság, a renden kívülieknek törvények, demokrácia és természetesen a felmerülő költségek. Az új természetszemlélet szerint minden létező, rendszerminőségként létezik, a rendszerminőségek pedig anyagcserét folytatnak, ezért a létezők valamennyien az anyagcsere törvényeinek engedelmeskednek. Az anyagcsere fraktál jellegű, létezik kozmikus-, és elemi részecske szintű aspektusa is. A rendszerminőségek képesek parciális jellegű, hatás- ellenhatás kapcsolatokra saját rendszerszintjükön és környékén, ezzel képesek bizonyos határokon belül saját anyagcseréjük alakítására, de nem képesek az anyagcsere kozmikus és elemi részecske szintű szektorainak befolyásolására. A rendszerminőségek az anyagcsere törvényeit követik, nem pedig a tudat által kreált szeretet ideát. Az

ember tanult viselkedése szerint nyers, durva kijelentések ezek, de nézzünk szembe vele, így működik a természet, ez a kód szerepel a génekbe zárva. Az indiai jógik-, a különféle szent emberek-, fakírok-, a tibeti lámák-, a különféle sámánok-, és indián varázslók esetei egészen különleges szinte hihetetlen, de mégis létező, valós példákkal szolgálhatnak a hit erejét illetően:

- ◆ Egyes lámák-, indián varázslók-, keleti varázslók bizonyos tudatállapotban képesek egyfajta sajátos rádióadóként működni és más emberek úgynevezett hipotalamusz szervét megcélozva azoknak képeket, vagy üzeneteket küldeni, akik az üzeneteket valóságként élik meg.
- ◆ A Bön hagyományok szerinti speciális, úgynevezett Tumó gyakorlatokkal átállítható a szervezet belső hőtermelése és a test - bizonyos határok között - szinte érzéketlenné tehető a hideggel szemben.
- ◆ Történetek különös esetek is, például egy szerzetes szembe akart nézni a démonokkal és ezért az őserdőben, fához köttette magát. A démonokkal sikerült megküzdeni de a szerzetes egy vadászó tigris zsákmánya lett.
- ◆ Egy Amazonas vidéki sámán például érzéketlen volt a környezetében található mérgező növények hatóanyagára. Ezt a képességet egy európai néprajzkutató is eltanulta, de ehhez a sámán gyomrából származó baktérium tenyésztet kellett elfogyasztania.
- ◆ Egy *Huan Matus* nevű jaki indián varázsló a tudatában tárolt, úgynevezett passzív információkat képes áttekinteni és meghökkentő válaszokat adni a feltett kérdésekre. Ez a módosult tudatállapotban végrehajtott gyakorlat a szellemvilágban tett egyfajta utazásként értelmezhető. Ő konkrétan varjúként repkedett a tudati szférában.
- ◆ Egy fehér ember afrikai utazásakor megfázott és lebetegedett, a helyiek tanácsára meglátogatta a varázslót. A varázsló rituális betegségűzést végzett, majd kitépett egy gyömbérszerű növényt és átadta a betegnek azzal a megjegyzéssel, rágcsálgassa, amíg jobban nem érzi magát.

A vallás, tudatformáló-, közösségsszervező-, és engedelmességre nevelő szerepét bizonyos alaki gyakorlatok felhasználásával és célirányos, folytonosan ismétlődő tartalomközléssel képes kifejezni. Jelen korban a vallások szerepének csökkenése, az alak és a tartalom egyensúlyának megbomlásával függhet össze. Egy szufi mester szerint:

- ◆ „*A kereszténység, a judaizmus és más vallások eredeti imáit a tudatlanok mostanra úgy átszerkesztették, hogy a titkos tanítás forrásaként már használhatatlanok.*”
- ◆ „*A keresztények Jézus nevében szeretnek, ahogy egykor az ő nevében gyilkoltak. A kereszténységben az emberek nem fejlődhetnek tovább, mert elfelejtették Jézus üzenetének leginkább életbevágó részét, és fétisként tisztelik a megüresedett keresztet*” /M. Dervis, *A Szufi Út*, Palatinus 1998/

Úgy tűnik, mintha a vallások alaki jelenségei hangsúlyosabbá váltak volna a tartalom, az úgynevezett szakrális komponens kiüresedése mellett. /E kijelentés tartalma érthetővé és érezhetővé válik, ha például egy pravoszláv templomi

*szertartást, összehasonlítunk egy katolikus misével./* E jelenség állhat a különféle üzleti jellegű vállalkozások, szekták és tudatformáló társaságok elszaporodása mögött. A romlás a szekularizációval, Luther Márton reformációjával */visszatérés istenhez/* kezdődött, amit gyakorlatilag az egyház viselkedése váltott ki. Ez a viselkedés elfordult a vallás lényegétől, gondolhatunk itt például a búcsúcédulák gyakorlatára. A vallás lényege a praktikusan használható szakrális tartalom, egyfajta szolgáltatás, a hatalom és az egyén számára egyaránt. Batu kán, - amikor idegen népeket hódított-, megkérdezte az elfogott vallási vezetőket: *„segítenek-e engem az isteneitek?”* Igenlő válaszok esetében meghagyta életüket és pozíciójukat.

Konstantin a kereszt jelével aratott hihetetlen győzelmet a túlerővel szemben, ezután fegyverrel lépett fel az általa választott-, akarata szerint rögzített-, és a hatalmi apparátusa által felügyelt hitet, elutasítókkal szemben.

Nem az isten választ embert! Az ember választhat istent, ha erős, de a gyenge nem.

Egy laikus testvér kérdezheti: Hol vannak a Tóremek és a tórem hitű népek? Úgy tűnik a népekkel, pusztulnak isteneik is, hát ilyen az örökélet.

Egy megátalkodott számítógép előtt ülő szerint a számítógép struktúrája, az úgynevezett hardver, különféle szoftverekkel feltöltve különféle módon működik, hasonlóan történhet ez az emberi agy esetében is, amely különféle szoftverekkel /ismeretekkel, szemléletekkel/ feltöltve eltérő tudatminőségeket generál. Az eltérő tudatminőségű egyének eltérő világban élnek.

Egervízió: *„a munka által vált az állat emberré, és a munkától való menekülés által vált az ember parazita állattá.”*



## A teremtett világ

A keresztény vallásfilozófia egyik alaptézise: *„Minden általa és érte teremtetett...”* Ha ez így van, akkor nyilvánvalóan megkérdőjelezhetetlen a csodák léte, és a papi rend legitimitása.

Egy kis rágszáló nem érti, mi lehet a mozgatóerő abban, ha a mindenható önmagáért teremt egy világot, amely a sátáni gonoszság által szembeszegül vele, megkérdőjelezi létét, nem dicsőíti, és még ráadásul képtelen ellene bármit is tenni.

A kis rágszáló kilátástalan helyzetbe kerülhet, ha nem az új természetszemléletre alapozva próbálja megérteni a jelenségek közötti összefüggéseket. A Tao filozófia szerint a világ megértéséhez a logika ösvénye vezet, ezen az ösvényen közelít az új természetszemlélet is. Lépünk az ösvényre.

A teremtett világ elképzelésére, bizonyos értelemben tényként tekinthetünk, hiszen az egyre szaporodó műanyagok, a gépek-, a különféle eszközök, szerkezetek, ipari termékek, továbbá még bizonyos élőlények is, mesterséges úton az ember által előállítottak, más fogalomhasználattal élve teremtettek. Elméletileg a folyamat felső szélsőértékét talán a „*reciklált föld*” jelentheti. Most közelítsük a teremtés jelenségét a logika ösvényén és vezessük be a létező valóság szélsőértékeinek elképzelését, a minden létezőt magába foglaló „Nagy Egész” és a tovább már nem osztható „Elemi Rendszerek” elképzelésével. Az új természet szemlélet szerint a „Nagy Egész” csak belső, az „Elemi Rendszerek” pedig csak külső minőségekkel rendelkeznek / [www.semmimv.hu](http://www.semmimv.hu) , kérdések és válaszok rész/

Gondolatban szemléljük a minden létezőt magába foglaló „Nagy Egész” szélsőértéket. Ha a mindenható létezik, akkor Ő is része e szélsőértéknek, ha ugyanis ezen kívül van, akkor nem létezik.

Ellentmondás feszül a „*minden általa*” kijelentésben. Teremteni csak létező képes, nem létező nem, ugyanakkor teremteni valamit csak külső létező képes.

A „minden általa” elképzelés szerint a mindenható része a létező valóságnak, így önmagát is teremtette, ami eléggé különös jelenség, de nem lehetetlen.

Az új természetszemlélet szerint a rendszerek az önszerveződésre képes primer tér testén az elemi együttműködések-, majd az ismétlődő együttműködések következtében jelennek meg. A primer tér a tudat hatókörén kívül esik, nem megismerhető, ugyanis nem folytat anyagcserét, nem bocsát ki

információhordozó részecskéket, ugyanakkor periodikus jellegű. A periodikus jelleg feltételezése az önszerveződés képességével függ össze. Ha a teremtőt primer térként azonosítjuk, akkor el kell vetni az „*emberarcú lény*”, és a

„*Minden általa és érte teremtetett...*” elképzeléseket, viszont rendkívül különös módon megjelenik az önteremtés képessége. E kijelentés a józanésszel

ellenkezik, ennek ellenére létezhet. A primer tér elemi részei, idő és térlépték szempontjából alsó szélsőértéket, a mozgástartalom szempontjából pedig felső

szélsőértéket képviselő periodikus jelenségek. Időléptékük zérushoz közeli értékeket képviselnek, e szerint rendkívül rövid periódusidővel végzik a közel

ciklikus mozgásukat a zérus közeli térkörnyezetekben. Ez a mozgás nagyon különös ugyani zérus és egy dimenziótartományokban történik. A zérus

dimenzió nem létezőként azonosítható az egydimenziós jelenség pedig pontszerű, de létező, ezért az elemi rendszerek a semmi és a valami között

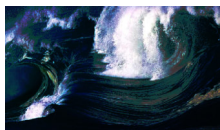
végzik periodikus jellegű különös mozgásukat, amely nem haladó jellegű és egyáltalán nem követi *Newton* elveit. Ez a különös tér, képes pillanatról

pillanatra teremteni önmagát, ez a tér önszerveződésre képes, testén úgy jelennek meg a rendszerminőségek, mint a kaleidoszkópban a mintázatok. Ez a

tér valóban azonosítható teremtként, de nem mindenható, nem emberarcú, és a mi rendszerszintünkről nem megközelíthető ezért nem befolyásolható, nem

léteznek közbenjárók, vagy közvetítők. Ez a tér jobbkezes, ez azt jelenti, hogy csak olyan elemi mozgástartalmak képesek együttműködésre, amelyek rotáció

vektorának létezik közös irányú komponense, az ellentétes irányba mutató mozgás komponensek esetén nincs együttes mozgás, nem létezhet közös minőségmegjelenítés, ezért nem létezik balkezes világ, azaz a létező valóságnak nem létezhet negatív, tükörszimmetrikus változata.



### *Áldás és átok*

A fiú atyai áldással indul világot látni, a seregek lelkeszi áldással indulnak a harcmezőre hősi halált halni. Lenyűgöző, vagy nem? Milyen tartalom rendelhető az áldás szóalakhoz? Triviálisnak tűnik a kérdés, hiszen közhasználatú a szó és úgy tűnik, mindenki ismeri, de ha a szakirodalom-, vagy az internet segítségét kérjük, valamiféle definíció szintű fogalom meghatározás érdekében, akkor bizony nem leszünk okosabbak. Kisebb kutatómunka és némi logikai következtetés eredménye az alábbiak szerint összegezhető: „*az áldás mágia gyakorlása a hit erősítése érdekében.*” Egy izgága nem-tudó kérdése: mi a mágia szóalak jelentéstartalma? E fogalom meghatározásával kapcsolatban is az előző módszert kell követnünk, e szerint: „*A mágia a tudatmanipulálás eszköze*”

A mágiagyakorlás egyik alosztályaként azonosítható az átok.

Az írás szerint: az Úr megátkozta Jerikót és minden benne lévő, így az élőket legyilkolták, az értékeket pedig neki adták, mert szerencsére rajta nem fogott saját átka.

A magyarok között legyen széthúzás és viszály, a legenda szerint ez a turáni átok, valójában azonban ez a paraziták sikere, gondolhattok Bánk Bán esetére és az akkori viszonyokra, valamint az Aranybulla tartalmára.

A szakértők szerint az átok szóalakhoz rendelhető tartalom: „*Elkeseredett, tehetetlen vak indulatból, haragból, bosszúból, kárvágyból fakadó gonosz kívánság*”. Az átkot kibocsátó tudatmanipuláció céljából cselekszik így kívánja célját elérni, ami nem csak és kizárólag egyfajta sajátos problémakezelésre-, hanem gyakran anyagi haszonszerzésre irányul. Például a szentírás szerint egyes próféta szintű hitszónokokat felkértek átok kibocsátására, természetesen javadalmazás ellenében. Áldás és átok, hívő környezetben, remek jövedelemforrás mindkettő, még napjainkban is, amikor a rontáslevételt már „*tudományosan*” az elektromágneses tér közvetíti, eredeti gondolat ez, hasonló a középkorból ismert *búcsúcédula* ötletéhez.

Kik oszthatják az áldást, és kik szórhatják az átkot? Az arra felhatalmazott emberek. Ki hatalmazza fel az embereket a mágia gyakorlására, hát más arra felhatalmazott emberek, meg a szokások is, na és hol kezdődik a láncolat? A hatalmat gyakorló hódító adja a címeiket, az országrészeket, továbbá a zsákmány egy részét, valamint az egyéb felhatalmazásokat is. Érzékelhető a mágiagyakorlásra vonatkozó, felhatalmazás is a kard életől származik. Na-és, kik a gyakorlott kiátkozók és áldásosztók? Hierarchiába és az új szemlélet

szerint fraktál alakzatba rendezhetők ők is, csakúgy, mint az átkok tartalma. A legsúlyosabb átkok gyakorlatilag halálos ítéletet jelentenek. Egy ismert példa *Salman Rusdi* író ellen kibocsátott, úgynevezett „*fatwá*”, amely minden igazhitű kötelezettségévé teszi a halálos ítélet végrehajtását.

Az átkozódók is mágiát gyakorolnak? Mi mást? Na és mit szól ehhez a mindenható? Semmit, az Ő nevét bitorló rejtőzködő, Jerikói példáját követik a pénzmágusok, *Mammon* szolgái, hát itt tartunk.

Nem átkozódom! Áldásom rátok!



### ***Parancsolatok a kor szellemében***

- ✚ Pénz vagyok a te istened, aki által szolgából élősködő lettél.
- ✚ Ne borulj le bálványok, földi értékek előtt, én nem ott létezem. Büntetem az ellenszegülőket, a kétkedőket, jutalmazom a gátlástalanokat, a bosszúállókat, a gyűlölködőket és a megkülönböztetőket.
- ✚ Valódi arcom nem láthatja senki, büntetem, ki említi lényegem, vagy keresi eredetem, híveim stigmával illetem.
- ✚ Ne dolgozz senkinek, engem szolgálj hat napig, a hetediken vedd számba a szent hozamot.
- ✚ Tiszteld, kinek többje van, légy része az új rendnek, amit neked adtam, általa leszel hosszú életű élősködő.
- ✚ Ne gyilkold, az engedelmes szolgát, csak azt, aki ellenáll.
- ✚ Ha engem szeretsz, bármit megtehetsz, csak a szolgák paráznák.
- ✚ Ne lopj, a nagyobb tolvajtól.
- ✚ Hamis tanúságot ne tégy, ha rajtakapnak.
- ✚ Ha nincs felebarátod, bárki javát bátran kívánhatod, csalárd módon megszerezheted.

Az utolsó kínai császár szerint: „*a nagy vagyonok, pusztítják az utódokat*”.

Egy nem-értő, nem-látó, nem-halló internetfüggő szerint: Ó testamentum, Új testamentum, Legújabb testamentum. Egy rágszáló kérdése: Lehet, hogy ez az utolsó testamentum? Nem ez a kérdés! Van itt más is. A mindenható szerződésszegőket alkotott, selejtet? Ezek után a mindenható selejtet választ és még szerződést is köt velük, újra meg újra? Emberi tudatnak van ebben valami furcsa! Szerződést egyenrangú felek kötnek, a teremtető e szint felett létezhet. Ember az ki embert átverhet!



## **Szilánkok**

- ✦ A jó pap holtig tanul, a zen mesternek egy idő után már nincsenek kérdései.
- ✦ Csak a természet az, ami létezik.
- ✦ A természet nincs ellentmondásban önmagával, az ellentmondás nem illeszkedik a természethez.
- ✦ A szutykos kezű, szutykos lelkű, szellemi prostituáltak környezete veszélyes az egészségünkre, de főleg a pénztárcánkra.
- ✦ Nem azok a népek maradnak fenn, akiknek erős a hadserege, vagy akiknek nagy a gazdasági ereje, hanem azok, akiknek erős a jelleme. A bányászat nem csak azért pusztul, mert nehezek a környezeti feltételek, vagy, mert kedvezőtlen a politikai szemlélet, hanem azért is, mert sorvad a jellem.
- ✦ A szikla keménysége csak egy pillanat, elporlad ő is a lágy idő alatt.
- ✦ Az idő pénz, mondják a pénzvezérelt robotok. Az idő élet, mondják a távozni készülők. Az idő nem független változó mondják a relativitáselmélet szakértői. Az idő fraktál természetű rendszerminőség mondja az új természetszemlélet. E szerint az idő nem állandó és nem skaláris jellegű változó, hanem irányított minőség, amely a rendszerminőségekkel keletkezik és megszűnik. Az idő a tudat hatókörén kívül esik ezért felfoghatatlan az egyszerű halandó számára.
- ✦ A jelenlegi gyakorlat szerint a tagadás bűn, de az elkövetés nem.
- ✦ Az „inges” mozgalmakat betiltják, a titkos társaságokat nem.
- ✦ Gnóm testben gnóm lélek, /*Lombroso ide gének oda..*/ a belső kiül a külsőre, ez a stigma.
- ✦ Kórházból ki, kórházba be, így jár, aki nem pusztul ki időben.
- ✦ A légy csak akkor nyugszik, ha lecsapják, ez nem elmélet, ez a tapasztalat.



## **Az ösvény szelleme**

### ***A nagy egész***

A gonosz számára félelmet legel.  
Virágok illata pillangót terel.  
Az úton járó szemlél, nem kötik a részek.  
Az út mellett burjánzó harmatfű növények.  
A távozni tűnő az egészben marad.

Lelkében nyugalom, nincs öröm se harag.



***A delphoi jósda felirata:***

*Gnóthi szeauton /gnószí szeafton/- Ismerd meg önmagad!  
A delphoicától jóslást kértek az emberek, a jövődjükre, sorsukra voltak  
kíváncsiak. A jós azt felelte:*

*„Ismerd meg önmagad, és tudni fogod sorsod. A sorsod te vagy.*

*Nem külső erők uralkodnak rajtad, az istenek benned vannak,*

*Jellemed, személyiséged alakítja, formálja jövőd.*

*Változtass magadon, és változni fog sorsod is.*

*Fogadd el magad, és el tudod majd fogadni sorsod is.”*

*Ez a „gnószí szeafton” igazi értelme.*



***A sas után.***

A kis harcos átölelte a napot és mélyen belenézett. A nap jó araszra emelkedett a víz fölé, nagy volt és kissé még vörös. Ahogy nézte, a nap aurát növesztett és szint váltott majd életre kelt. Lassú ütemben lüktetett, halványkék és fehéres sárgás korongja körül, sugárzó palást jelent meg. A palást egy dinamikusan változó „ANKH” jelet formált a valós térben. Tényleges észlelés volt nem látomás. A kis harcos beszélt a naphoz, talán arról, hogy nem találja az utat, vagy talán arról, hogy energiafaló démonok kínozzák. A szavak nem a hangszálakról reppentek fel és azonnal célhoz értek. Végül kért valamit, aztán szinte izzó szemeit lehunyta. Csukott szemmel még jó ideig látta a napot. Kétszer fordult az ég és megjött a válasz, amikor a nap a túloldali delelőt elhagyta és a kis harcos éppen mélylégzést gyakorolt. A kéréssel kapcsolatban a nap azt válaszolta, nem kell kérnie. Segítség helyett a belső látómezőben egy sas sziluettje jelent meg. A sas egy nem létező átjáró felé ívelt. A meditáció során tisztult a kép, és mint egy új minőség, megjelent az értelmezés az összefüggés. Egységbe olvadtak az elmúlt események, értelmet nyert a hexagramm és úgy tűnt, mintha a nagy rendszer szándéka tükröződne vissza. A kis harcos ebben a

pillanatban látott, látta a múltat és a jövőt, lelke démonokat engedett távozni, érezte a fekete madár közelségét, fizikai teste megkönnyebbült a régen várt szabadság érzetétől. Megjelent a cél, látszott az út. Tisztán érezte a feladatot az átjáró előtt, erő és bizonyosság költözött szívébe. Eddigi útján segítők terelgették, könyvek motiválták, most valami erőterbe került. Úgy érezte, hogy mennie kell, a sas után.

Sokáig lábadozott, de amikor feleszmélt egy új világban találta magát.

Fokozatosan elengedte a régit és kezdte teremteni az újat. Az új szemlélet nem engedte és a szinte misztikusnak tűnő ösvényről az elképesztően különös fraktál mezőkre nyílt kilátás. A képek önmaguktól jelentek meg és közben az időlabdákkal játszadozott a virtuális térdimenziókban. Meghallotta az egykezes taps hangját és megértette az itt és most hatalmát, de közben úton-járóként a jövőt formálta. A jövő, a sűrű szutyokból kibújó fraktál csírának tűnt, amely a jelent és a múltat idézte.



### ***Lepkefogó***

Páratlan gyűjtemény, és főleg rendezett.  
Lepke lepkét követ, korábban repkedett.  
Vannak gyűjtők első rendűek.  
Tettük emberi, tiszta érzület.  
Kis virág szirmoddal mit tettél?  
Kerge pillangót megtévesztettél?  
Vándor pillét illat megtévesztheti,  
De lepkefogó gyűjteménybe nem rendezheti.



### ***Éji madár***

Éji madárnak rebben a szárnya,  
Űzi az ösztöne reszkető prédára.  
Démoni lénynek karja kitarva,  
Engedi börtöne éjféli portyára.  
Zsákmányra kifenve, karma hegyesre,  
Repül a madár a prédára lesve.

Félelem felhőt messze lehelve,  
Suhan a démon esendőt keresve.  
A kicsi zsákmány, karmokba ragadva,  
Madárrá válik ízekre szaggatva.  
A gonosz lélek retteg riogatva,  
Démonná válik, bárcsak pusztulhatna.



### ***Sámán ének.***

Félelem mezőkön zsákmányszerzők járnak.  
Nyugalmat igazak arra nem találják.  
Az igaz érzelmek egyensúlyban vannak,  
Amit szeretnének, éppen olyat adnak.  
Kis virág szirmaid lassanként hullatod  
Amit elvesztettél, vissza már nem kapod.  
A kiűzött démonok máshova járnak,  
Vinni a nyugalmát szelíd éjszakának.  
Ha majd szíved tépi vad démonok karma,  
Emlékezz, van rajtuk igaznak hatalma.  
Bármit is szeretnél, szavakba kell zárni.  
Ha természetbe illő valóra fog válni.  
Nem-cselekvés is kell, kevés csak akarni.  
Félelmekkel, nem szabad a teremtést zavarni.  
Harcosnak így lehet a jövődöt formálni.  
A sámán és a nap valót mondanak.  
Transzcendens tér partja, Sámán birodalma.



### ***A Hős Sárkányölő***

A rettegett fenevad az úton üldögélt és előre bámult nem jön-e, az általa sanyargatott tömeg megmentője. A sanyargatott tömeg a messze távolban rejtőzve, rettegve várta a megmentőt. A jövőbeli sárkányölő, csavargóként, egykedvűen bandukolt az úton, amikor valami hatalmas hegyszerű képződmény az útját állta. A sokat tapasztalt, kissé nyúzott vándor ekkora ülepet még sosem

látott. Tovább akart haladni, de a hatalmas fenék előtte tornyosult, nem volt mit tennie, megragadott egy, az útszélen heverésző, ferdén elhasadt „Bramac” márkájú tetőlécet és megbökte vele a hatalmas képződményt. A fenevadat váratlanul érte a hirtelen támadás, hiszen előlről várta, de hátulról jött, zsigerei reflexszerűen összerándultak, és hirtelen felugrott, a stressz helyzetre emésztőrendszerének befejező traktusa, robbanásszerű kitöréssel válaszolt. Az immár sárkányölő jelöltnek minősülő vándor szinte elájult az iszonyatos gázoktól, majd a rá zuhogó „sűrű” alá szorult. Az egyre növekvő kupac súlya lassan kiszorította hős lelkét. Dolga végeztével a sárkány elégedetten megfordult, körülnézett és észlelte, hogy a fortélyos támadó láthatatlanná vált. Úgy gondolta az ilyen földöntúli képességekkel rendelkező támadótól jobb távol maradni, ezért további lamentálás helyett serényen elhúzott. A sanyargatott rettegők lassan felbátorodtak és egy idő után, a helyszínre szivárogtak. Megdöbbenve látták mi maradt a sárkányból, nyilvánvaló ilyen rettenetes munkát csak igazi hős képes végezni, de nem találták a hős megmentőt. A sárkányölőt senki sem látta eltávozni, a föld alá nem bújhatott, ezért többek szerint csak felfelé távozhatott. Néhányan az eget bámulták, többen leborultak a hősi küzdelem emlékhelye előtt. Az idő multával a kupac megszilárdult. A megkövült maradványok előtt a hálás utókor kőtáblát és koszorúkat helyezett el. A műkritikusok szerint a hősiesség lényegét ennél tömörebben nem is lehetne kifejezni, ezért célszerű a természetes emlékművet egy új művészeti irányzat forrásműveként definiálni. Egyes Ufo - kutatók bizonyítottaknak vélik, miszerint a generikus emlékmű nem földi eredetű, hiszen egyetlen ismert földi kőzetnek sincs ilyen jellegzetes sárkány szaga. Prófécia szakértők suttogták, és diszkréten kiszivárogtatták a médiának: *„a sárkányölő kiválasztott volt, nem közönséges ember.”* A „spontán” alakult lovagrend a sárkányölő ismeretlen életútjának feltárásán fáradozik és a hírek szerint már sikerült is jelentős eredményeket elérni. Az erekllye szakértők követelték a „kupac-kő” védetté nyilvánítását, és a hiteles „kupac-kő” másolatgyártás beindítását. A hiteles erekllyemásolatokat készítő cég marketing vezére szerint a konkurencia által előállított, olcsó hamisítványok nem csodatévő hatásúak, ezért az épelméjűek ilyenre nem fecsérelik a pénzüket.

A tudománytörténet kiemelkedő alakjai monográfiában gondolkoznak és a kiadványok fedezésére, közadakozást szerveznek. A „sokoldalú-sokszerű” politikusok valamennyien úgy vélték, a „hősi emlékek” egyértelműen az ő legitimitásukat igazolják, hiszen a csodatévő hős sárkányölőhöz egyenes leszármazási vonallal kapcsolódnak. Megválasztásuk esetén többen is, új „Eroica Maxima” díj alapítását tervezik, amely egy törött lécdarabhoz hasonló szoborszerű, aranyszínű emléktárgy átadásával járna, elismerve az „ügyért” történő hősiessé kiállást. A „szorgalmas szakértők” és a „hálás utódok” száma megsaporodott, így néhányan verbális tettlegességre ragadtatták magukat annak eldöntése érdekében, hogy ki képviseli hitelesebben a hős sárkányölő csodatévő történeteit, és ezért természetesen kinek jár több javadalmazás.



### *Az Úr természete*

*/Jerikó falai leomlottak a hit által!/  
Nézzük a tényeket és lássuk a lényegét!*

⊕ *Az írás szerint: „Jerikó gondosan bezárkózott [Izrael fiai előtt]”*

*A tartalom szerint: Jerikó lakói nem akarták megadni magukat a hódítóknak.*

⊕ *Az írás szerint: „Akkor az Úr így szólt Józsuéhoz: Nézd, kezedbe adom Jerikót és királyát.”*

*A tartalom szerint: Az úr, aki a hódítókat a háttérből, arcát nem vállalva irányította, nagyon dühös lett és elhatározta a város feldúlását. /Ezt tette minden hódító rablóbanda./*

⊕ *Az írás szerint: „A város az Úr kedvéért átok alá esik mindennel, ami benne van. Csak Rácháb, a rossz hírű nő marad életben, s azok, akik vele vannak házában, mert elrejtette a hírszerzőket, akiket előre küldtünk. „*

*A tartalom szerint: Az úr átkozta meg a várost, mert bezárkóztak, és nem adták át önként vagyonukat, továbbá nem fogadták az előre küldött kémeket, csak a kollaboránsok menekülhettek.*

⊕ *Az írás szerint: „A nép csatakiáltásban tört ki, a harsonákat pedig megfújták. Amikor a nép meghallotta a harsonazengést, hatalmas csatakiáltásban tört ki, s a falak leomlottak. A nép nyomban megrohanta a várost - ki-ki ahol éppen volt -, és bevették.”*

*A tartalom szerint: A nép megrohanta a várost, és félelem nélkül tette ezt, hiszen előzőleg átmosták az agyukat, így nem kételkedtek abban, hogy az Úr nekik adta azt. Nekik adta de milyen módon?*

⊕ *Az írás szerint: „Betöltötték az átkot, mindenkin, aki a városban csak volt, férfin és nőn, fiatalon és öregen, az ökörig, juhig és számárig, a kardnak élével.”*

*A tartalom szerint: A hódítók az Úr kedvéért lemészárolták még a gyerekeket és a szerencsétlen állatokat is, az értékeket viszont megkímélték.*

⊕ *Az írás szerint: „Magatok pedig gondosan őrizkedjete az elátkozottól! Nehogy kedvetek támadjon valamit is elsajátítani, ami átok alá esik, mert akkor Izrael egész táborát kiteszitek az átoknak, és nagy szerencsétlenséget hoztok rá. Minden ezüstöt és minden aranyat, minden rézből és vasból készült edényt az Úrnak kell szentelni, kerüljenek az Úr kincstárába!”*

A tartalom szerint: Nem saját zsebre raboltak a fiak, a rabolt értékek mind az Úr kincstárába kerültek. Ötletes megoldás, az biztos. Erőszakos szadista despoták viselkedtek így, ha tudatlan hiszékeny tömegre lelnek.

**Konklúzió:** Jerikó kirablását a háttérből irányító Úr kreatív ötletességgel alkalmazta a „*hit erejét*”, e módon vette rá hadinépét a rablásra és gyilkolásra, valamint a rabolt értékek átadására. Belátható ez az Úr nem lehet azonos a mindenhatóval, a mindenhatónak nincs szüksége hírszerzőkre, neki nem kell ostromolnia a városokat, nincs szüksége a rablott kincsre, és nem gyilkol értelmetlenül, hirtelen felindulásból. A mindenható, ha Ő valóban az, megparancsolhatta volna a Jerikóiaknak, fogadják nyitott kapukkal a „*vendégeket*”. A mindenható bármit teremthet, és megtehet, ha akar, nem zsákmányszerző típus, nem hagyja teljes mértékben figyelmen kívül az általa adott parancsolatokat.

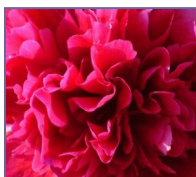
Egy első nyaras varjú kérdezheti: „*Lehet szent szöveg egy kisszerű szadista rabló története?*”



### *A mindenható természete*

Ha a mindenható, a fiát sem, maga nemzette,  
Akkor a világot, vajon kivel, teremtette?  
Ha a mindenható, valóban mindenható,  
Akkor minek a sok szent közbenjáró?  
Ha a döntés hajlítható,  
Akkor ember van ott, aki, gyarló!  
A teremtő nem ígér, teremtet és oszt!  
A gyarló ígér, áld, átkoz és foszt.  
A felsőbbrendű, keresztjét a hátán cipeli,  
Az alsóbbrendű a jelet a mellén viseli.  
A felsőbbrendűt, nem kell magasztalni,  
Csak az alsóbbrendű akar így kitűnni.  
A felsőbbrendű létét hinni, vagy nem hinni?  
A létezőt nem lehet nem észrevenni!  
A felsőbb, hallhatatlan, az alsóbb a halandó.  
A felsőbbrendű nem ír, az írás mulandó!  
Mi a követendő? Írás vagy a szellem!

E sarokkövön fordul az igazi jellem.  
Teremtő és teremtmény, hogy kerülhet szembe?  
A gonosz, bajkeverő nem mehet a mennybe?  
Ha ennyire telik csak, akkor, kitől kell félni?  
A gyarló kisembertől, aki ezt meséli!  
A gonoszság terjed, a teremtő csak nézi?  
Ezért kellett Tóremet cserélni?  
Az írás szakértői valamit nem sejtettek,  
A jó és a rossz, csak együtt létezhet!  
Ha teremtő és teremtmény viszonylagos,  
Akkor a történet gyarló, paradox.  
Béke és szeretet ez isten álma, mondta a pápa.  
Talán a mindenható, álmodozóvá lett mára?  
Kopasztható gyapjas, a sok szegény pára  
Az agymosás működik, a gyarló hasznára.  
A fényhozók nem hoznak, bárhol is vannak,  
A gonoszság fiai, mindent felforgatnak.  
*/A Kali-juga vége felé, pünkösdi tájékán.. /*



### ***Állatfajok kipusztulása***

Diktátor? A hatalom falánk kis lárvája,  
Az erőszak puskacsőből kihajtott virága.  
Pénzből lesz a fegyver, fegyverből hatalom,  
Árulásból a feslett, arcnélküli uralom.  
Pénz, fegyver, hatalom, gyávaság, árulás, uralom...  
Több pénz, több fegyver még nagyobb hatalom...  
Hát nem látjátok? Időről időre kiakad e malom!  
Fanatizmus, terrorizmus, izmus-izmus, marhák!  
A faló sejtek seregei, már a nagy lakomát várják.  
Sámánok tudása a túlélést szolgálja,  
Mammon útját járja népek pusztulása.



### *Tíz kicsi cickány*

/Együttkönyöklők szövetsége/

Sürög néhány kis cickány,  
Formált egyed valahány.  
Igazuk van, ez a lényeg.  
Kétség ehhez, hogy is férhet?  
Hasznosak is, csak nem látszik,  
Főszerepet gazdi játszik.  
Függőségben, serények,  
Maradékot remélnék.

### *Bal-sors, amit elérnek.*

Az elején vannak hárman,  
Együtt szerzett makulában.  
Hátsószándék, bő indulat,  
Támogatva, sikert arat.

### *Kíszelet vet, vihart arat!*

Egyik cickány bőre szárad,  
Másikra meg démon támad.  
A harmadik! Szegény pára,  
A tudatát mosták, másra.  
Negyediknek ága szakad,  
Az ötödik, magára marad.  
Furcsa szerek függősége,  
Marad néhány, menedéke.  
A többi is rútul végzi.

Nem sejtí, vagy nem reméli?

### *Sorsot mér, el nem vétí!*

Kis cickányok már nem élők,  
Programozott mendegélők.  
Gazdalényként hordják terhük,  
Gonosz magja kikelt bennük.

### *Tisztátalan kezük, lelkiük!*



## ***Démon***

/ Balladalevélhez hasonló LAJOS Atyához, aki a kórteremben meglátogatott. /

Elűzött mágus, vele kis hada,  
Sikerült vad démont alkotnia.  
Pusztulás, viszály amerre jár,  
Történik ezred évek óta már.

**Ó uram**

**Démon karma ne marna!**

A hatalom, a korlátlan hatalom,  
Ezért küzd, makacsul a démon.  
Felfalja sajátját és más népeket,  
Gátlások nem gyötrik, élő gyűlölet.

**Ó uram**

**Démon karma ne marna!**

A kincs nem elég, legyen akármennyi,  
Zavart tudatokkal, hatalmat nyerni!  
Megtévesztés, erőszak ez a nagy mágia,  
Az ősi, mindig új arcú, fanatikus mánia.

**Ó uram**

**Démon karma ne marna!**

Ott vagyok mindenhol, engem kell szolgálni.  
Demagóg szajkózva ezt kell megtanulni.  
Valódi, rút arcom, nem láthatja senki,  
Ezért kell az igaz szót minden mód üldözni.

**Ó uram**

**Démon karma ne marna!**

A kettős mércét örökké, nem lehet titkolni.  
Hamisság, fondorlat vissza szokott ütni.  
Hagyni kell csenevész sorsa szerint, veszni,  
E módon lehet ám, új hatalmat nyerni.

**Ó uram**

**Démon karma ne marna!**

A szövetség. A régi! Féltre lett csak lökve.  
Aki jött miatta, fára lett feszítve.  
És az újszövetség? Meg van talán kötve?  
A fiú miatta kellene, hogy jönné!

**Ó uram**

**Démon karma ne marna!**

A legújabb szövetség. Ezt vajon ki kösse?  
Feledékeny az Úr, vagy elfáradt az ökle?  
És akit küld majd, mi lesz az ő sorsa?  
Tengernyi mocsokba lesz most belefojtva?

**Ó uram**

**Démon karma ne marna!**

Kő helyett a kenyér, mindig csak ez hangzik.  
Vigyorognak rajta a jóltartott brigantik.  
Hatás-ellenhatás, természet törvénye,  
Azonos, kell legyen, vagy megbomlik egysége.

**Ó uram**

**Démon karma ne marna!**

Jellemet keresel? Ügynöknél? Atya!  
Áldozatát ünnepli ő igény szerint maga.  
Elégedett, nyüzsög a sok démoni szolgál,  
A démon-mentesítés, talán nem is az Úr dolga?

**Ó uram**

**Démon karma ne marna!**



*/ Egy nem-ateista, nem-hívő,  
alig látó szemlélő. /*

## **A szakma**

A bányász szakma nem egy a többi között, ez a szakma különleges, bárhol a földön, bármely országban a bányászok hasonlóan viselkednek, összetartanak, hiszen egymásra utaltak, a jogászok és a politikusok nem ilyenek ők egymás hibáin gazdagodnak. A bányász szakma, hasonló a legendabeli Főnixszhez, a tűzmadárhoz, amely képes újra és újra feltámadni hamvaiból. Szomorú, de a valamikor, nem is olyan régen, nagy reményeket keltő ősi szakma jelenleg itthon éppen kihalófélben van.



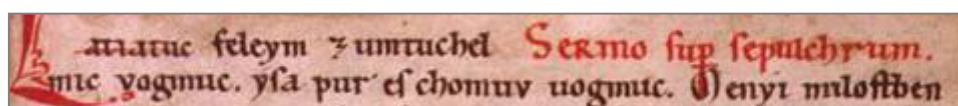
### ***Szakma és hagyomány***

Hagyományápolás? Vajon mi a haszna?  
Kisszerű kezekből kicsúszott a szakma.  
Fürge ujjak és a zseb, gyáva lélek, mint az eb.

Ez az, amiért a lényeg tönkremegy.  
 Idegen szolgálat, és sok lehullott morzsa,  
 Arctalan „renceknek” így megy jól a dolga.  
 Kipusztít a gazdi? Nem baj, csak fizessen,  
 A kis „renc” dalolva, estéjre mehessen.  
 Gazdi, gazdi után, lelkesen követve,  
 Elvileg, meg konkrét, a tükrök kirekesztve.  
 Ilyen ábrázattal megújul a szakma?  
 Szutykos lelkű talán, ki majd feltámassza?



*A nagy szertartás*  
 /haldoklók beszéde/



*Lássátok feleim szememmel „műk vagyunk”*

Az ősi szakma együtt jelent meg az értelemmel és olyan, mint a fönix madár, sokszor kihalt már, de hamvaiból mindannyiszor újjáéledt. Vadásznak pattintott nyílhegyet adott és kőbaltát csiszoltat, karcsú nyakra ékkövet kéket, zöldet meg pirosat. Harcosnak kardot adott bronzból és acélból, a királyoknak pénzt, ezüstből és aranyból, meg koronát, katonát és hatalmat. Sót adott a népnek, és munkát a föld alá kényszerültnek. Amikor a gőzszörnyek szemet kértek kaptak. A szakma adott és adott, de voltak idők, amikor kapott is. Uralkodók iskolát alapítottak, törvényt hoztak, hagyományt, kultúrát, jó létet és fejlődést teremtve. Minden működött, városok épültek, gépek keletkeztek, gyűltek a „gombok”, hisz bányásznak nem volt vagyona, csak a ládája, a kecskéje meg néhány ezüst-, vagy aranygombja a ruháján tartaléknak, nehéz időkre. Volt élet, és jog, ha sokféle is, fejlődött a szellem, és voltak irigyelt pecsétek, amik kiváltságot jelentettek és hírnevet a városoknak, de főleg gazdagságot.

A fönix szénmadárként éledt újra ismét.

A háborúk előtt a századfordulón a magyar szénbányászat élvonalbeli volt, a tatabányai bányásztelepet világszerte példaként említették. Nem voltak korlátok csak a természet és a tiszta értelem, ezek találkoztak. Télen szén kellett, termelték. Nyáron mész kellett, meg cement termelték. Különleges viszonyokra különleges megoldások születtek, gépek technológiák szervezethez, és mindez egyszerű természetességgel. A bányavezető nagy Úr volt, de elcsapták, ha tized fillérrel túllépte az önköltség keretét. Sok volt a lapát, kevés a ceruza. Nem

kellett kapkodni csak tenni pontosan szépen! Aki tette, az, lakhatott, járhatott a boltba, a cipészhez, meg a szabóhoz és kaszinóba is, nem kellett fizetni, felírták. Élhetett, járhatott egyletbe, sportolni és dalárdába, a gyereke tanulhatott, kapott ruhát, füzetet, könyvet, és ceruzát. Ha a „hatajtásban” kiégett a villanykörte a termester kicserélte és mindent, ami szükséges volt, de csak azt. Nem volt lopkodás, a simliseket nem engedték a telepre. Csendörök örködték a kapuknál, a tolvajok megtévesztők kiszorultak. A bányaiskolába azok kerültek, akik az elemiben kitűntek. A megszerzett tudásnak volt értéke. Érték a tett volt, a ködösítést nem díjazták. A bányáknak volt eszköze pénze, dolgozója, közép-, és felső vezetése, minden megvolt, ami a működéshez kellett. Ahol bányász van ott bányász élet is persze, a maga sajátosságaival és szeplőivel gondolatok az „ágyrajárók” intézményére, ami azért eléggé színesítette a családi életet, de most nem erről van szó. A háborúk alatt védték és őrizték a bányákat, mint a nemzet tartalékát, aztán, mint mondják, néhányan felszabadultak.

A felszabadítók mindent elvittek, ami mozdítható volt, embert, gépet, eszközt és persze a pénzkészleteket is. Csak az maradt, amit az anyaföld nem engedett. Szén persze kellett, de „se pénz se posztó” egyedül kollaboránsokból volt bőség, jöttek is. Úgy ellepték a bányászatot, mint a rágcslók, a magtárt, ha nem irtják őket. Jutott mindenhova, minden irodába több is. Az asztalfiókban titkos igazolványokat, nyílt parancsokat, névtelen feljelentő leveleket, meg marokfegyvereket tartottak, de kopasz és bajuszos képekre nem lövöldöztek, túl gyakran. Ezek voltak a nagy fellendülés alappillérei. Gyáva a gyávábbat kedveli, simlis a simlist, volt bőven ezekből, és képezték is a téglák hadát a megfélemlítettek és megzsaroltak köréből. A részeges, a kicsapongó munkakerülő, a hazudozó, a besúgó, a lopkodó, és más jellegszegény mind-mind megbízhatónak számított, hiszen aki a zsebben volt attól nem kellett tartani. Csoda, hogy odafért néhány lapátforgató is, akit a kényszer rávitt. Voltak művészek, értelmiségiek, kulákok és más megbízhatatlanok is, de unikumnak az utcalányok és a rabok számítottak. Színesedett a szakma és a „technológia” is, különösen a meleg bányákban, képzelhetitek. Ekkor terjedtek el az ütemesen „lengő” benzinlámpák. Jöttek a „gyorstalpalós mérnökök” is szép számmal, akik a diplomát az érettségivel együtt szerezték meg, kemény munkával persze, és ezért nem mindig tévesztették össze a számlálót a nevezővel. Ők lettek az élcsapat oktatói.

Kollaboráns ötletből is volt bőven, hiszen amíg a lapátos lapátolt ők a „tudást” gyarapították egymás közt és örködték, a nagy összetartás közben, már aki képes volt józan maradni. Így lett az aknapilléreknek fejtése, a lapátoknak szegélye, és az élmunkásnak hatszáz százaléka, ami szép példa volt a többiek előtt. Többen elhitték a nagy tetteket, hiszen nem mindenki hallhatott a százalékrakók népes seregéről. Mondják, szénkefét kértek az egyik üzemnél. Szénkefe nem jött de megjött a válasz: „küldjétek csak a szénét, jó lesz kefézés nélkül is!” Volt minden, de nem jutott mindenkinek. Akinek lapátnyél jutott, annak nem jutott élelem, ezért a nagy öröközés ellenére sztrájkok, és kisebb éhség lázadások törtek

ki, és kezdték a szemet élelemért cserélni. A kollaboránsok bátor csapata keményen visszavágott, a kapitalisták klerikális reakciós szervezkedéseire. Amikor a vasfüggöny alatt átszivárogtak a hírek egy tollvonással, titkosított módon, eltüntetett iratokkal nyom nélkül bezárták Brennberg bányát, és kitörölték még az emlékezetét is a köztudatból, pedig volt idő, amikor a hazai termelés negyven százalékát adta.

A nagy vagdalózás közepette tönkre mentek a bányák, csak a balesetek, a tüzek és a katasztrófák száma emelkedett, de oly mértékben, hogy tenni kellett valamit. A káderek tettek valamit, azt, amire képezték őket, és persze úgy, ahogy a póráz engedte. Ötvenhat után jött a segítség, kitelepült a kiutált államvédelem. Az alezredes került a vállalat élére a századosai pedig az üzemeket vezették, folytatták a harcot, de a lapátnyelet nem tévesztették össze a dobtárással. Csodálatos harmónia, és munkaversenyek alakultak ki, meg persze legendák is születtek utólag a harcos múltból. A tolvajokat kergetők riasztó lövéséből sortűz lett, de a mártírok rokonai és özvegyei is valahogy szórén-szálán eltűntek, viszont a betonszobrok szépen mutattak, az emlékhelyeken. A koszorúzások megható élményt jelentettek, ahol vigyázni lehetett a rendre, mert az ellenség, mint tudjuk „sohasem aluszik”. Szép zománcos lemez csillagok fénylettek a jobbak elhízott hasa felett a májusi napsütésben. Ünnepeltek. A nagyok elvonultak, ahogy az illett, mert ők kevesen voltak, de a megbízhatók elég sokan voltak, így nekik más volt a menü, a lapátosok véletlenül nem kaptak meghívót. És az ünnep koronája, azok a kártya partik! Hát igen. A nagyok két-három segéddel és az idegen balekokkal játszottak. A segédek persze bátrak voltak és az előre felvett jutalomból vesztek amennyit csak kellett, és mindezt szilárd elvi elkötelezettséggel, az eszme és a gazdi dicsőségére.

Az ellenség fenyegetett, a védők védtek, ezért mindenki járhatott polgári védelmi kiképzésre, a jobbak vonalzóit is kaptak, amivel kis atomrobbanásokat is lehetett rajzolni meg különféle zónákat. A védelemhez pénz paripa, fegyver kell, na meg energia. Jött a nagy energia koncepció az akadémikusi oklevéllel. A disszertáció tényleg remekre sikeredett, nemhiába fáradoztak rajta annyian, de a dolomit, meg a mészkő képzetlenek maradtak, nem tudták hogyan kell viselkedniük. A víz, meg csak jött, jött megállíthatatlanul, a pénz meg csak ment, ment számolatlanul. Születtek nagy dolgok is. Az új nemzedék képzett volt és tetterre kész, hittal tenni akart. Tett is és nem kímélte önmagát, a vezetők meg vezették és megvezették őket. Az elején pénz is volt, na nem olyan, amit adtak, csak olyan, amit nem vontak el. Ezt a pénzt egy tollvonással lehetett volna nem visszafizetendő „állami beruházásként” feltüntetni, de aki később a leggazdagabb lett, az úgy gondolta elegánsabb bankkölcsonként kezelni. Ez a tollvonás megpecsételte a gyengélkedő sorsát és haldoklóvá lépett elő, persze a huszonhárom dolláros olajár és a szovjet dömpingárak is segítettek, de kellett a hazai segítség is, az eldugott zsenik életmű-szerű tevékenysége, az energia koncepcióval, meg a vámmilletékekkel, és az addig a mennyiségi elvárások mellett soha nem említett sajátos gazdaságossági elképzelésekkel. A

bányászattól eddig mennyiséget vártak el, és mindig erőn felül, a feltételek biztosítása nélkül, a gazdaságosság nem volt szempont. Most vadonatúj üde régi követelményként kérték számon a gazdaságosságot, akkor, amikor még csavart sem lehetett kapni a kereskedelemben, azt is az üzemekben kellett készíteni primitív módon, és az öt évvel korábban megrendelt, „tervszerűen gyártott” gépalkatrészek az után érkeztek meg, amikor a gépet már régen kidobták használhatatlansága miatt. Ezek után szinte érthetetlen, hogy miért nem repült a kopasztott szárnyú madár?

Az új nap felvirradt. Akinek testvére, barátja, ismerőse bankár volt, vagy legalább megbízhatónak számított és a nagyokkal kártyázott vagy vadászott, és aki külföldi cég megbízottjának mondhatta magát, az, kapott pénzt. Na nem ténylegesen csak papíron. Csak ígérni kellett és megvehetett mindent. A kis szürke pohárhordozók egyszeriben zászlótartókká nőttek ki magukat, és szinte fényleni kezdtek az okosságtól. Aki eladta, és aki megvette ugyanonnan kapta az ötletet, a lehetőséget és a megbízást is, így aztán csodálatos összhangban eltűntek gépek, ingatlanok és minden értékesíthető. Milliárdos értékek százmilliós ígéretekért cseréltek gazdát, minden garancia biztosíték nélkül. Nem csoda, hiszen nagy terhek is voltak az érvek között, bányabezárás, meg környezetvédelem, és a foglalkoztatás! A nagy blöffök beváltak a kis cégek tönkre mentek, átvedlettek, vagy az államot perelték. A lényeg a lényeg a pénz eltűnt. Más esetekben a hitelek vissza lehetett fizetni az elherdált értékekből, és ingatlanokból. Jutott mindenkinek, már aki benne volt a projektben! Sajnos, sajnos, „hibák” is akadtak bőven, a feledékenység, meg a tervezett és szervezett joghézagok! Hát ezek miatt kellett a bányákat bezárni, az embereket szélnek eresztetni, nem ám másért. E szorult helyzetben nem volt mit tenni a bezárási költségeket az államra kellett és lehetett hagyni. Az első fokon eljáró felügyelőségek küszködtek a disznóság láttán, de a joghézagok, sajnos azok léteztek, hatáskör túllépésről pedig szó sem lehetett és a segítség legfeljebb a kaján vigyor szintjén jött felülről. A kis hangyák nem sejtették, hogy az alulról disznóságnak látszó jelenségek felülről figyelemre méltó ötletességnek tündek. Elmés kis ízig-vérig kollaboráns megoldások ezek, ha érzitek. Eredeti tőkefelhalmozás ez az öreg szakállas szerint. De még mindig maradtak talpon, termelő üzemek. Ezen a nemkívánatos helyzeten is úrrá lehetett lenni. Sokat segített a szervezet. Melyik? Hát a régi, azzal, hogy nem vette át az áramot, magától, így a szén sem kellett, ezáltal az erőművek ára is leesett, és a fürge kis privatizációs újjak máris azokon kezdtek babrálgatni, ugyanakkor csodálatos módon nagy kereslet mutatkozott az import szénre és az import energiára. Hát tehetett róla a kis Bence, hogy kormos lett a ruhája és közben így meggazdagodott? E szorult helyzetben jött a mélynövésű jól öltözött, a cékla diójával. Egy pillanatra letette a poharat és nyomban megvilágosodott, de a pufajkát ekkor már régen levetette. Te Sanyi, mondta, beszéld meg a gazdikkal, mi adunk erőművet, bányákat, néhány bankszámla számot, meg állami hozamgaranciát, vegyétek át őket, aztán jut is, marad is. Sanyi, aki a háttér-tőke

fényében zseninek látszott már akkor is, kicsit fanyalgott, de beszélt a gazdikkal. A gazdik, akiknek szintén van gazdijuk, már korábban is képesek voltak összehangolt pénzügyi tranzakcióikkal zavart kelteni a magyar pénzügyi életben, így elégedett mosollyal nyugtázták legújabb kopasztó ötletük spontán megvalósulását. Mielőtt csodálattal tekintenének az ötletes gazdikra, ki kell, hogy ábrándítsalak benneteket. Ők, csak szorgalmasak, már ami a permanens „kopasztást” illeti, az ötleteket kiskapu-kereső hangyák éhbéren tartott hadai dolgozzák ki futószalagon, az érintett terület mindenkori jogszabályi környezetéhez igazodva, mert bizony a politika pénzbe kerül, hát-még a „kozmo” politika. Így működik a pénz és a korallzátony. A mélyben a kis polipok szűrik a letykót, a magasan lévő, pedig egyre jobban kiemelkednek. Megvan az aktív munkamegosztás is, mert negyven százalék körüli hozamot most már a háborúk, a tervezett válságok, na meg a trükkös tőzsdeösszeomlások és hasonló jó ötletek után csak így lehet elérni, a megtévesztés ehhez egyedül már kevés. A hangyák egyik része kiskaput gyárt, a másik része ezeket keresi, a harmadik rész átmegy rajta, a negyedik elfogadtatja a joghézagokból eredő félreértéseket és takarítja a nyomokat, az ötödiknek telik a marka, de az egészet a csúcs koordinálja. Pont úgy történik ez, ahogy a gyermek versike mondja: „Ez elment vadászni...”. A csúcs, az a „picike” a kenyér elvét hirdeti, amit majd ők osztogatnak érdekük szerint. Az ellenségnek természetesen értelmetlen kenyeret osztogatni, nekik más jár, rakéta, tank, rohamosztag és így tovább. A probléma éppen az, hogy az ellenség makacsul ezt nem akarja tudomásul venni, és folyamatosan kövel dobál vissza, ahelyett hogy kultúráltan sorba állna kenyérért. Ez az elv univerzális az élet minden területén érvényesül. Ebben a szisztémában tényleg nincsenek véletlenek, vagy alkalmatlan döntések, ebben a szisztémában érdekek léteznek, és a nem megfelelők is a megfelelő helyen vannak.

Na de térjünk vissza a bányászathoz.

Hol voltak már a pitiáner kis ötletek a lapátszegélyekkel, a munkaversenyekkel, meg a kommunista szombatokkal? A privatizáció, állami hozamgaranciával, amely az udvaron rozsdásodó bányagépekre és minden nyilvántartott állóeszköz értékre is kiterjed, akkor is, ha az már nem létezik. Ez igen, ez az üzlet! Ilyen szerződéseket tisztességes, vagy más szóhasználattal élve nem normális emberek képtelenek összehozni, ezt csak simlis a simlissel képes megalkotni, persze csak akkor, ha eltűrik. Tűrik rendesen ezzel nincs probléma, a céklafejű feslett ufók e célból virítanak folyamatosan minden időben minden TV csatornán, meggyőzve a nem látó nézőket a természetellenes természetes jellegéről, ugyanakkor rávilágítva az ellenség hazugságaira, amelyek a problémák egyedüli okozói.

Volt a tarsolyban még egy ennél trükkösebb és árnyaltabb kivitelű megoldás is.

Nagy nemzeti értékünk, Árpi bátyátok, megelégedett átszellemült mosollyal, fátyolos szemekkel írta alá az egyezményt Rióban, amit a gazdagok nem írtak alá, mert azok nem gyengeelméjűek, nem tesznek saját érdekeik ellen. Ez az

aláírás pecsételte meg a megmaradt bányák sorsát véglegesen. Hivatásos seggnyalók, és más szellemi prostituáltak szépen kiöltözött kis koszorúja, kedves kis ajándéktárgyakat cipelve a bányászat nevében, kézcsókra járult hozzá többször is e nemes gesztust magasztalva és köszönve.

Közben a szakma rosszat sejtve nézte, nézegette, mi is történik tulajdonképpen, de néhány újabb érdemrend, meg fokozat átvételén kívül, nem történt semmi.

Talán a Tóni tett valamit egyedül, amikor tudomásul véve a megváltoztathatatlan szándékot, kisebb megmozdulásokat szervezve, szép temetést kért a szakmának. Volt egy kis szerencsétlen tudatlan ámokfutó is, aki azt hitte képes a széllal szemben is, bányász fórumot szervezni és új egyensúlyt teremteni a bányászat és a társadalom közötti viszonyban. Konzultáció indult és „PR” vizsgálat, de erre nem volt szükség, helyette jött a jól fizetett közvetítő érdekegyeztető szervezet a megbízható régiekkel, akik képesek voltak szót érteni önmagukkal. Amikor a romlottság elhatalmasodik, akkor már a borogatás kevés! Második András idején lehettek hasonló állapotok, már ami az idegen hatást és eredményét illeti, az aranybulla tartalma erre utal.

A külszíni bányászat? Az is idegen kézre került, a megvett kicsik eladták, átjátszották a nagyoknak az általuk kezelt és időközben leértékelődött vagyont, amely a nyugati „magyar” kézen hamarosan felértékelődött. Érdekes módon a nyugati nagyok is magyar kölcsönökkel fejlesztettek, amiket csodálatos módon a tetemes veszteségekből fizettek vissza. Ötletgazdag megoldások születtek az már egyszer biztos. Sajnos a bányászat rendkívül veszteséges volt, szinte mindenhol ez után a nyereség után fizették a bányajáradékot, de szerencsére a szállítás és az értékesítés, amit a leányvállalatok végeztek, véletlenül búsás hasznot hajtottak. E haszon után számolták az osztalékot. Hát igen, a szervezet a szervezet az ötletes, de ez még önmagában kevés, ha a látók és cselekvők helyett nem teszünk az asztalok mellé megbízható kollaboránsokat, akik képesek megőrizni a hagyományos értékeket, amit a nagyok a kőbevésett szabályokban már időben kinyilatkoztattak. Jól jött most a régi „ká-gé-bés” elv, amely szerint a közigazgatásban senki sem mozdulhat az összes többi nélkül, így aztán szinte önmagától nem mozdul semmi, ugyanakkor az ügyiratáramlás látványosan, és vég nélkül, folytatódhat tovább. Nyugalom kell a jóléthez, és nagy-nagy türelem, a gazdalény részéről. A gazdalény nyugodt állapotban tartását a folyamatos agymosás biztosítja, a szolgahad működik, a gazdalény félálomszerű állapotban van, és úgy tudja, hogy sorsát túrníe kell, hiszen az okos enged! Mi lesz ebből? Mi lenne a főnix madár, ismét kihal az újjászületés előtt, de gondolhatjátok, nem turulként születik majd újjá. Ez a lényege a kollaboráns szisztémának. De örülhettek, mert a gazdaállattal a paraziták is ki szoktak pusztulni, legalább részben.

Van e más szisztéma? Van, de ahhoz az alkotmányból újra le kell vezetni a bányászat társadalmi szerepét és funkcióját. Ez a jövő az új törvény és a parazitamentes ébrenlét! Jelenleg, a föld méhének kincse nem a nemzet

erőforrása, a túlélési esélyek növelője, mint ahogy kívánatos lenne.

Ásványvagyon gazdálkodás? Miről beszéltek feleim?

Ja igen a szertartás. A nagy és elhúzódó szertartáson a szakma meghatódottan és szigorúan a hagyományok szellemében, megfelelő nyakkendőben vesz részt. Elismerésekre, egymás jutalmazására és kitüntetésére is sor kerül, mint a régi szép időkben. Mindenkinek érdeme szerint:

- ◆ A lapátosok, csigolya és izületi kopásokat, légzőszervi elváltozásokat és különféle hasonló maradandó egészségkárosodásokat kaptak, de a nyugdíjat így nem kell sokáig felvenniük.
- ◆ Az elbocsátottak végkielégítést, és idegösszeroppanást kaptak, valamint sokan közülük őrző-védő és portaszolgálati megbízásokat is, ideig-óráig.
- ◆ A kipusztuló államvédelmisekről és beosztottjaikról lakótelepet, utcát, vagy sétányt neveztek el szolgálatuk mértéke és az alattvalók buzgósága szerint. A szép számú esélyes miatt felvetődött a sarok elnevezés lehetősége is utalva itt bizonyos tartalmi rokonságra a test és a szellem kiárusításával kapcsolatban.
- ◆ A mozgalmi emberek folytatják tevékenységüket, ők mindig, mindenhol ugyanazt képesek nyújtani, de most más szakterületekre települve, vagy magánosodva. Érdemeik szerinti kitüntetésekben és hitelekben részesültek, szolgálataik súlya szerint.
- ◆ Az utóvédharcokat folytató nagyok, privatizáltak és elismerésben részesítették egymást. A privatizáció az idegenek segítségével, szigorúan a kialakult csípésrend szerinti zsebméretekkel történt. A keresztek osztogatása a gyógyszerek jelölésénél szokásos elvet követi. /A több keresztet viselő ártalmasabb!/  
◆ Az igazán kiváló szolgálatot teljesítők jelentős vagyonok feletti rendelkezési jogot szerezhettek, természetesen a szerényen háttérbe húzódó gazdi irányítása mellett.

A megemlékezések a hagyományok szerint történtek és sokan, többször is elérékenyültek. Különösen megható a szellemi prostituáltak énekkarának véget nem érő, összhangzattanilag kifogástalan, vállat vállhoz illesztő, egymásba karoló, egymást segítő produkciója.

A legkövérebb gazda állat is kipusztulhat, ha kellő számú parazita lepi el, de itt nem ez a helyzet, nehogy ezt gondoljátok.

Egy történész szerint nem azok a nemzetek maradnak fenn, akiknek nagy a hadseregük, vagy akiknek erős a gazdaságuk, hanem azok, akiknek erős a jelleme.

Ez a megállapítás igaz lehet a bányászat esetére is. Nem az úr keze tette be a lábát feleim, és nem is a jószerencse hagyta el kis vakondjait, de nem ám.

A jellem sorvadása az, ami a fönix madár kipusztulását okozza!

A jellem hiánya pedig nem orvosolható!

*Láttátok feleim szememmel „műk vagyunk”, csak „por és hamu vagyunk”*



## **XX. Bányászati Szakigazgatási Konferencia**

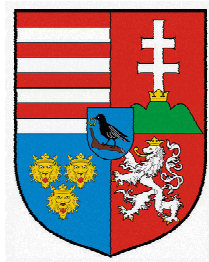
**Jó szerencsét a konferencia minden résztvevőjének!**

A huszadik konferencia jubileumi esemény. Azt kértétek, idézzük fel a kezdeteket, emlékezzünk az elmúlt időkre, és gondoljunk a számvetésre, valamint az útkeresésre is. Társainkra és az emlékezetes pillanatokra, fehér asztal mellett a kötetlen beszélgetések alkalmával emlékezhetünk, itt és most a konferenciák időben változó céljáról-, a jelenről-, és az útkeresésről kellene szót ejteni.

Ha a konferenciákat motiváló tényezők tartalmi lényegét-, valamint a jelen helyzetünket szeretnénk megérteni, akkor az állam és a bányászat viszonyát, a történelem során változó folyamatában, a mindenkori körülményekkel összefüggésben kell áttekintenünk.

Tegyük meg ezt öt időszakos segítségével. Legyenek az időszakosok, Mátyás király uralkodása idején, a kiegyezés után, a második világháború után, a rendszerváltás környékén és napjainkban.

**Mátyás király uralkodása idején** Magyarország közép európai nagyhatalom volt. A fekete seregnek nem volt ellenfele. Mi kell a hadsereghez és az erős hatalomhoz? Pénz, pénz és pénz. Akkoriban a pénzt nem értéktelen papírokra nyomták, hanem értékes nemesfémekből verték. A pénzveréshez szükséges aranyat, ezüstöt a bányák és a szabad királyi bányavárosok szállították. A nemesfémek-, és a só bányászata királyi privilégium volt, és a nádor közvetlen felügyelete alá tartozott. A nádor a király után a második legnagyobb országos méltóságot viselte. A tényleges feladatokat a bányavárosok által megválasztott, de a király által fizetett bányamester látta el, hatáskörébe tartozott a királyt, illető rész beszédese, a bányászati tevékenység felügyelete és a bányászattal kapcsolatos jogszolgáltatás.



A bányászati viszonyokon belüli jogot a bányavárosok állapították meg, de a bányászat joga a királyt illette, ha valahol nemesfémeket találtak, akkor azt a területet a király sajátjának nyilvánította, és a földesúrnak más területeket adott cserébe. /Az

*állam és a bányászat viszonya stabil, megkérdőjelezhetetlen, amit a királyi hatalom biztosít!//*



**A kiegyezés utáni időszak** bányaigazgatási viszonyait, több mint száz éven keresztül az 1854. évi III. Tv, határozta meg. Ez a szabályozás kódex jellegű, azaz teljes körű volt. A bányászat felügyelete közvetlenül a birodalmi pénzügyminiszter alá tartozott, aki egyben a bányabíráskodás harmadik fokát is képviselte. Első fokon a bányaközpontoknál működő

Bányakapitányságok, másod fokon a korona országonként működő Fő bányahatóságok jártak el. Az államigazgatás hierarchikus viszonyaira jellemző, hogy a Bányakapitányságok ítéleteit, határozatait a politikai rendőrség hajtotta végre. E szabályozás értelmében a földtulajdon joga nem terjedt ki a föld méhében található úgynevezett fenntartott ásványokra. A fenntartott ásványok kutatási-, tulajdon-, valamint a kitermelési joga az államot illette. E jogok a kutatási engedélyek és az úgynevezett adományozás útján megszerezhetők voltak. A jogosítványok kiadása, majd az esetleges bíráskodás tekintetében a Bányakapitányságok a törvény felhatalmazása által abszolút domináns helyzetben voltak, viszont bizonyos esetekben és körben figyelembe kellett venni a földtulajdonosok érdekeit is. Ez a szabályozás, továbbá az állam és a bányászat közötti viszony, a magyarországi bányászat egyik fénykorát hozta, amely különösen a századfordulón és a világháború előtt a gazdasági fellendülés alapját képezte. Gondoljatok a vasúti hálózat kiépítésére, a dunai gőzhajózás megteremtésére, a hadiipar fejlesztésére, mind-mind acélt és energiát igényelt, ehhez érc-, és szénbányászatra volt szükség. Ebben az időben a magyar bányászat az európai élvonalba tartozott, úgy termelési volumenét, mint technológiai fejlettségi szintjét, vagy szervezettségét és szociális ellátó rendszerét illetően. */Az állam és a bányászat viszonya stabil, megkérdőjelezhetetlen, amit a kódex jellegű bányatörvény biztosít!//*

**A második világháború után** többen felszabadultak, ezzel szemben a bányászat megszabadult minden pénzkészletétől, anyagi erőforrásától, és a termeléshez szükséges eszközállományától. A felszabadítók csak azt nem vitték el, amit az anyaföld nem engedett. A háború utáni pusztítás helyrehozásához építeni, termelni kellett, az újjáépítés egyik pillérét a bányászat képezte, ezért felértékelődött, felügyelete elsőrendű politikai kérdéssé vált, egy ideig az egyik miniszterelnök helyettes hatáskörébe tartozott. A felügyelet formális és informális csatornákon



keresztül zajlott, kevés olyan átpolitizált, „bepoloskázott” szakma volt, mint a bányászat. A hatalomgyakorlók küldtek „jó ötleteket”, meg „segítőket” szépszámmal, de az élelem, a pénz, meg a termeléshez szükséges eszközök valahogy elmaradtak. Tatabányán a „lapátos bányászok” is szerettek volna enni, ezért a szén élelemre cserélték, ami viszont a

„munkásosztály elleni szervezkedésnek minősült”, így történt, hogy a „dobtáras munkásosztály” megszállta a „lapátos munkásosztályt”.

A bányafelügyelet gyakorlatilag a párt irányítása alatt működő rendészeti szervvé vált, bár elvileg még hatályban volt az 1854. évi III. Tv. A bányászati jogot az állam gyakorolta vállalatai által, megbízható káderek vezetése alatt, akik abszolút dominanciát élveztek, szinte minden tekintetben, nem ismerték a jogszabályokat, de nem is törődtek velük, így viták, vagy összeütközések nem fordulhattak elő, csak ha engedték. E korszakot a „rab-bányák” színes világa, a sztahanovista csúcsteljesítmények, és a primitív rablógazdálkodás, jellemezték. A bányászati katasztrófák és a súlyos munkabalesetek nagy száma követelte a változást. */Az állam és a bányászat viszonya stabil, megkérdőjelezhetetlen, amit a diktatúra hatalma biztosít!/*



**A Kádár érában.** A változást részben az 1960. évi III. Tv. hozta. Ebben az időben már csökkent a bányászat súlya, de jött a timföld egyezmény, és az eocén program, ami bizakodásra adott okot. Ekkor még voltak mélybányák szépszámmal, de a lapát-, a dobtáras-, és a ceruza aránya, enyhén szólva nem volt optimális a munkafegyelem-, és a hatékonyság szempontjából. Dúlt a tervgazdálkodás, az alkatrész akkor érkezett meg a géphez, tervszerűen, amikor azt már kidobták.

| Szénbányászat     | 1955 | 1960 | 1965 | 1970 | 1975 | 1980 | 1985 | 1990 | 1995 | 2000 |
|-------------------|------|------|------|------|------|------|------|------|------|------|
| Termelő egység    | 162  |      | 134  | 84   | 58   | 51   | 54   | 41   | 24   | 14   |
| Szén /Millió to./ |      | 26   | 31   | 27   | 25   | 26   | 24   | 18   | 15   | 14   |
| Létszám /ezer fő/ |      | 92   | 94   | 82   | 69   | 77   | 74   | 49   | 16   | 9    |

Az állam és a bányászat viszonyát törvény szabályozta, de nem egy, hanem több is, és még számos rendelet, utasítás, irányelv, belső eligazítás, stb.

A jogszabályi háttér a bányagazgatással kapcsolatos jogok és hatáskörök halmazát szétszítva, egyidejűleg több államigazgatási szervhez telepítette. Ez a gyakorlat nem a véletlen műve, hanem tudatos intézkedés a hatalom mögött létező háttérhatalom részéről, ami csak akkor érthető, ha egy 1942. évben kiadott KGB utasítást áttekintünk. Az utasítás címzettje az akkori Lengyel Miniszterelnök helyettes volt, és arról szól milyen módon, kell leigázni az elfoglalt népeket. Az utasítás többek között az államigazgatás megszervezéséről is rendelkezik. A rendelkezés így szól: „a hatásköröket párhuzamosan, egyidejűleg több szervezetre kell telepíteni úgy, hogy mindegyik által akadályozható legyen az ügymenet, de egyik se legyen képes önálló döntést hozni”. Ez a szisztéma jól bevált nálunk is, de mivel az államvédelem és a „peres osztályok!” képviselői kitelepültek a bányavállalatok élére, őket nem zavarta a hatósági ügyek elhúzódnása, termeltettek ők bányatelek okmányok nélkül is, hiszen tisztában voltak vele, nem vonhatók felelősségre, az ő szavuk a törvény.

Sajnos azonban számos probléma is akadt, amit nem lehetett elkenni. Kezdték elapadni a források, kiszáradni a patakok és a tavak, ezért a szakhatóságok bekeményítettek, ugyanis őket a „védelem” érdekelte nem pedig a termelés, viszont örömmel vették a gazdasági társaságaik részére szóló, a fűcsomók, meg a kabócák előírt áttelepítésével kapcsolatos megbízásokat, amik a szakhatósági hozzájárulások feltételei voltak. Az ügyesebbek a bányajáradékból biztosított környezetvédelmi alapok elköltésével foglalatoskodtak kreatív módon, amik azonban, sajnos évről évre csökkentek.

Félreértés ne essék a bányászat sosem volt makulátlan, számos jogos felháborodás is előfordult tevékenységével kapcsolatban, amiket így vagy úgy kezelni kellett. Az ígéretekkel és a szándékkal nem volt baj, de a teljesítésbe gyakran beleszólt a természet. Példaként említhető a karsztvíz emelés helyzete. A Dunántúl térségében durván (750 m<sup>3</sup>/perc) karsztvíz képződik és áramlik, amiből bizonyos időszakokban a bányászat (680 m<sup>3</sup>/perc) mennyiséget emelt. Az „*Instantán Vízvédelem*” akadémiai disszertációként kiváló volt, de a mészkö, meg a dolomit ezt valahogy nem akarta tudomásul venni. */Az állam és a bányászat viszonya stabil, de nem megkérdőjelezhetetlen, amit a formális és informális irányítási rendszer együtt biztosít!/*



**Jött az úgynevezett rendszerváltás és a privatizáció.** A rendszerváltás lényege a következőkben foglalható össze: Akik, a diktatúrát gyakorolták, azok most a demokráciát árulták, cserébe vitték, amit csak lehetett, és még egy kis adósságot is felhalmoztak. Természetesen a megbízott kettősállampolgárok már jó előre elhelyezték a pénzügyi aknákat és az adóság csapdákat, így már mindenki előtt világossá vált a privatizáció elkerülhetetlensége. Mivel a bányászat, a demokráciát hozók

összehangolt tevékenysége következtében, rendkívül gazdaságtalanná vált, ezért a vállalatokat szép nyugodt ritmusban kezdték széthordani, vagy más fogalomhasználattal élve privatizálni. A privatizáció tartalma röviden és kisarkítva a következő: a politikai hatalom pénzhatalommá alakul, az értékesítésből származó pénz a klientúra választott képviselőinek zsebébe, a károk összege, a bányabezárásokból és a rekultivációkból eredő költségek pedig az államra maradnak.

A mélyművelésű bányászat agonizálásba kezdett, de még létezett. Közben rendkívül gazdaságossá váltak a demokráciahozók által megkötött import energia ügyletek, amelyek tartalmáról sajnos nem tudhatók meg részletek, de a begyűrűző árnövekedéseket azért mindig precízen közölték. A Lencsehegyi szénből előállított villamos energia még akkor sem kellett, amikor az nem került többbe, mint az Ukrán. Közben jött a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. Tv, amely tükrözte az új erőviszonyokat, és tovább gyengítette a szilárdásvány bányászat pozícióit. Jött a koncesszió intézménye, amely a mi viszonyaink között nem tűnik életszerűnek, ugyanakkor közel megduplázta bányászati

jogosítványok megszerzésével kapcsolatos eljárásokat, súlyozottan a szakhatósági beavatkozások lehetőségét.

Erre a kihívásra valamilyen választ kellett adnia a szakmának. Kicsit megkésve de a kihívásra a szakma két választ adott:

- **A régió szintű válasz:** Az első régiószintű válaszok a Veszprémi Bányakapitányság és az Észak-Dunántúli Bányavagyon - Hasznosító Rt, együttműködésével jöttek létre, amelyek konzultációkkal kezdődtek, majd Alsóörsön a Bányavagyon Hasznosító üdülőjében estébe nyúló beszélgetésekkel és hagyományápolással folytatódtak. A meghívottak köre egyre bővült a személyes kapcsolatok egyre javultak. Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület tapolcai tagozatának aktivistái ismerték fel a lehetőséget, és a konzultációk helyett konferenciát szerveztek, amik hamarosan városi eseményekké váltak, bányalátogatásokkal, szakmai programokkal, felvonulásokkal, össznépi esti programokkal. A konferenciák lassan országos szintűekké fejlődtek köszönhetően a fokozódó érdeklődésnek és a lelkes szervezőknek, akik többen voltak, de talán kiemelhető Fazekas János, Pataki Attila és Podányi Tibor szerepe. E konferenciák mintájára hasonló szakmai találkozót tartottak a Miskolci-, és a Szolnoki Bányakapitányságok illetékességi területein is. Az egyesület mellett a nagyobb bányavállalkozások is szerveztek hasonló rendezvényt. Példaként említhetők a Mészki és Dolomit Kft, által szervezett Szent Borbála Napok, amelyek az útépítőkkal-, a kohászokkal-, és a szakhatóságokkal tartották a szakmai kapcsolatot. */Például 1997. évben volt a negyedik ilyen összejövetel./* A Szent Borbála Napok szervezésében meghatározó szerepe volt Zarándok Jánosnak. Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület tapolcai tagozata a Bakonyi Bauxitbánya Kft. anyagi támogatásával szervezte a konferenciákat, amikor ez a támogatás meggyengült, akkor vette át a szervező szerepet BOE. A BOE szervezésében maradtak fenn a szakigazgatási konferenciák, ez jelenleg a szakma túlélésének egyik megnyilvánulási formája. A konferenciák hagyományának fenntartásában kiemelkedő szerepet vállalt Kozma Sándor, és Károly Ferenc.
- **Az országos szintű válasz:** A bányászat két alapvető konfliktussal nézett szembe, az egyik a bányászat és a szakigazgatás között-, a másik a bányászat és a társadalom között feszült. A bányászat és a szakigazgatás közötti konfliktusok kezelésével kísérleteztek a konferenciák és a szakmai találkozók. A bányászat és a társadalom közti konfliktusok kezelésére jött létre, a MBH aktív részvételével, a Bányász Fórum. A Bányász Fórum gondolata megérintette a bányavállalkozásokat és a szakmát, akik lehetőséget láttak a konfliktuskezelésre. A mellékelt anyag: „A BÁNYÁSZAT VITALITÁSA CIVIL SZAKMAI FÓRUM 2000. MÁRCIUS 29.” ékes bizonyítéka a szakma élni akarásának és a problémák ismeretének. A Bányász Fórum régióként tartott konzultációkat, összejöveteleket, megpróbálva ezzel összeállítani a bányászat problématérképét. A bányavállalkozások önértékeléséről

mintegy tízmillió forint tartalékot képeztek „PR” felmérés céljára, ezt az összeget az OMBKE kezelte saját számláján tartva. A „PR” felmérés első része megtörtént, a jelentés, rendelkezésre áll. A felmérés a társadalom és bányászat viszonyának tartalmát, kritikus pontjait igyekezett felderíteni előkészítve a konkrét intézkedéseket. A felmérés második részére nem került sor. A Bányász Fórum politikamentesen, a szakma túlélését kívánta elősegíteni, társadalmi megítélésének javításával. Erre azonban nem volt szükség, a kormányváltók megijedtek ettől a szervezkedéstől, hiszen ők a taxis-blokádban, a Duna-körben és más, kizárólag az általuk szervezett „demokratikus” megmozdulásban bíztak, ezért a Bányász Fórumot megszüntették, helyette érdekegyeztető csoportot hoztak létre. A választottak jó pénzért érdek egyeztettek, szót értettek saját magukkal.



Milyen kézzelfogható haszna volt a konferenciáknak? A hagyományápolás a közösségi élet kissé fellendült, de a személyes kontaktusok is hasznosak voltak. A személyes találkozások növelték a kölcsönös bizalmat, ez pedig, ha nem is látványosan kimutatható módon, de valamilyen mértékben mégis, segítette a túlélést, az ügyek intézését. */Az állam és a bányászat viszonya nem stabil,*

*nem megkérdőjelezhetetlen, ezt a viszonyt a politikai érdekek generálták!//*

**Napjainkban** a mélybányászat már csak az emlékeinkben létezik, a jelenlegi



bányászat súlyát és érdekérvényesítő képességét a befizetett bányajáradék és a költségvetés összértékének viszonya jellemzi, ami nem éri el a tized százalékot sem. */III. Béla király idején ez az érték (~ 44%) volt!//*

A köztudat szerint a mélybányászat nem gazdaságos ezért nincs rá szükség, de mi az, ami gazdaságos?

Ezt a közgazdasági elemzésekből nem fogjuk megtudni, e fogalom tartalma csak a történelem gyakorlatából ismerhető meg. E szerint gazdaságos a hidegháború, a fegyverkezési verseny, gazdaságosak az időről időre kirobbantott világválságok, és az arab tavasz néven említett destabilizálás az olajmezők megszerzése érdekében. Gazdaságosak a nem létező vegyi fegyverek elleni háborúk, a nem létező atomfegyverektől való rettegés, ugyanakkor a szomszédban a ténylegesen létező atomfegyverek elhallgatása is gazdaságos. Gazdaságos Ukrajna felforgatása és az Oroszország elleni embargó, gazdaságos a költségek Európával történő megfizettetése, továbbá rendkívül gazdaságos az Európa ellen folytatott újszerű invázió is. Gazdaságos a klímaváltozásról beszélni, de nem gazdaságos annak okait, a túlnépesedést és a globális hatalmi törekvéseket említeni. Gazdaságos az embereket az okos telefonok által lehallgatni és megfigyelni.

Nem gazdaságos a nemzetek túlélése, a nemzeti öntudat erősödése és a túlélést segítő iparágak életben maradása. Nem gazdaságos a globális háttérhatalom érdekeivel szembeállni, és így tovább..



A jelenkor eseményei csak történelmi távlatokba helyezve érthetők. Magyarországon, a második világháború után, a rejtőzködő pénzhatalom megbízottjai által vezetett, bolsevik diktatúra működött. A diktatúrát a külső és a belső zsoldosok közvetítették.

Jelenleg ugyanannak a rejtőzködő pénzhatalomnak, globális hatalomra törekvő, diktatúrája működik, amit szintén a külső és a belső zsoldosok közvetítenek. A Külső zsoldosok változtak, de a belső zsoldosok csak átrendeződtek. A belső zsoldosok szinte dinasztikus módon képesek megújulni, és nem okoz gondot számukra az időről-időre változó jellegű zászlók, mély elvi elkötelezettséggel történő lengetése sem.

Amikor a miniszterelnök szabadságharcot említ, akkor a külső és a belső zsoldosok elleni harcról van szó. A belső zsoldosok domináns hányada képes az államigazgatási szervezeti struktúrák között, időről-időre, oda-vissza átrendeződni, a jogszabályokban kikapukat gyártani és azokat szinte havi rendszerességgel módosítani, a zsoldosok zsákmányszerző szekciójának igényei szerint. A zsoldosok kisebb hányada a „sepregető”, a felelőtlenséget biztosító. A legutóbbi hírekből megtudhattuk: „*a katasztrófa felelőse az altalaj*”.

A nemzet túlélését, megmaradását segítő faktorok egyike a nemzet ásványvagyon, amellyel jó gazda módjára gazdálkodni kellene. Az ásványvagyon gazdálkodás tartalmát, a számbavétel, a hasznosítás és a megőrzés jelenti, ezzel kellene foglalkoznia a bányatörvénynek. Törvényi szintű szabályozás-, és kompetens-, megkérdőjelezhetetlen hatáskörrel rendelkező, az államigazgatás magas szintjéhez csatlakozó felügyelet kellene.

A jelenlegi bányatörvény nem az ásványvagyon gazdálkodásról szól, és nem segíti a nemzeti ásványvagyonnak, a nemzet túlélése érdekében történő hasznosítását. A jelenlegi törvény, gyakorlatilag, egyszerűen módosítható, alacsony szintű rendeleti szabályozást vezet be az ásványvagyon gazdálkodástól idegen jogintézmények beemelésével és az érdemi jogintézmények kihagyásával.

Jelenleg a bányatörvényként említett jogszabály, az állam és a bányászat viszonyát nem teljes körűen szabályozza, ugyanakkor a szabályozásokkal kapcsolatos hatásköröket nem párhuzamosan, hanem egyenesen felhőszerűen telepíti. A számtalan jogszabály és rendelet egymásra történő hivatkozásában elveszik a lényeg, ami jogbizonytalanságot, konfliktusokat eredményez. Többek között ezért nem kaptok egyértelmű eligazítást egyes, felmerült kérdéseitekkel kapcsolatban.

A jelenlegi szabályozás a bányászati viszonyok felügyeletét, jelentéktelen hatáskörökkel túlzsúfolt, vég óráit élő felügyeletre bízta, amelynek jogállását miniszteri okirat állapítja meg. Kormányfelügyelet helyett, miniszteri irányítás, ez van! A szabályozás a felügyelet egy részét, szakmai kompetenciával nem rendelkező megyei szintű, bürokraták, alá rendeli. Ezek a bürokraták „hályog-

*kovács*” módján viselkednek, ők ugyanis többek között nem hallottak arról, hogy a tatabányai sújtólégrobbanás után, miért kaptak erős illatosító spray-eket munkavégzésükhöz a bányamentők, és valószínű arról sem hallottak, miért kellett a bányászok felhozott maradékait nyolcvankét „dobozba” testvériesen elosztani, hogy mindegyikben legyen valami.



A tisztánlátás érdekében: akad itt némi kis „elméleti” probléma a korszerűsítéssel. A szakigazgatás másodfokú döntési hatáskörének, bíróságokhoz történő telepítése, eljárásjogi szempontból kifogástalan, ezzel azonban a szakmai tartalom, a kompetens és független felügyelettől, a megvásárolható, és a nem garantáltan kompetens szakértők kezébe került. A jó szándék az egy dolog, az érdek meg egy másik. Kinek fűződik ehhez érdeke, mit gondoltok? */Az állam és a bányászat viszonya nem stabil, nem megkérdőjelezhetetlen, ezt a viszonyt a külső és a belső politikai érdekek generálják!/*

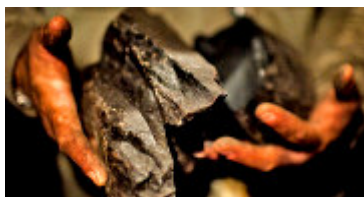


Ez az állapot nyilvánvalóan nem tartható sokáig, ha a nemzet túlélését komolyan gondoljuk. Ez az időszak a bizonytalan átmenet időszaka, amely időről időre új konfliktusokat vet fel. A szakma maradékának e konfliktusokat fel kell ismernie és a konfliktusokra válaszokat, kell adnia, ez a túlélés feltétele.

A magyar nemzetnek létezik olyan ásványvagyon kincse, amelynek hasznosítása a nemzet túlélését segítheti, a hasznosításhoz azonban politikai döntés szükséges. E nehéz időket túl kell élni, a jelen körülmények között a túlélés az igazi feladat. Milyen módon képzelhető el a túlélés az egyén és a szakma szintjén?

- ◆ Az egyénnek mindenek előtt embernek kell lenni, másod sorban magyar embernek kell lenni, harmad sorban szakmabeli magyar embernek kell lenni, és csak ezután jöhet a többi. Szakmabeli magyar emberként ismerjétek fel a nemzetet-, és a szakmát, pusztító zsoldosokat. Akad itt némi kis „elméleti” probléma a zsoldosokhoz történő viszonyulással kapcsolatban. Az „Ószövecség” szerint gyűlölni, vagy az „Újszövecség” szerint szeretni kellene őket? Tekintsetek a jó gazda gyakorlatára, aki nem érzelmileg viszonyul a kártevőkhöz, hanem egyszerűen csak védekezik ellenük, így óvja a termést.
- ◆ A bányász szakma hasonlítható a legendabeli Főnixhez, a tűzmadárhoz, aki képes hamvaiból, újra és újra feltámadni. A bányász szak feltámadásához valami nagyon erőteljes kiváltó okra és politikai döntésre lenne szükség. */Hozzáértők szerint a jelenlegi civilizáció nem az első, a következőnek ismét szüksége lesz a föld méhének kincseire. A bányász szakma és az állam viszonya nem gazdasági számításokon alapul és nem környezetvédelmi megfontolások miatt ilyen, azért ilyen, mert ez felel meg a külső és a belső rejtőzködő pénzhatalom érdekeinek./*
- ◆ A szakma túlélése a jelenlegi szinten a társadalmi hasznosságától függ, amely az értékteremtés növelésével biztosítható. A társadalom felé fordulva,

differentiáltabb módon kell a társadalom igényeit kielégíteni, jelenleg ez a túlélés egyik feltétele.



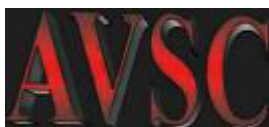
A túlélést, a szakma feléledését kell segítenie a BOE által szervezett konferenciáknak is. A konferenciáknak választ kell keresni, és választ kell adni a kihívásokra, a felmerülő konfliktusokra, és jelzést kell adni a nemzeti jogalkotók irányában a változtatás szükségességével kapcsolatban. Nem egyszerű-, sok találékonyságot, kreativitást és dinamikát igénylő feladatról van szó, de ha sikerül válaszokat találni a kihívásokra, akkor a konferenciáknak van értelme, létjogosulása és lesz jövője.

Ehhez kívánok erőt, egészséget, hitet a túléléshez és Jó szerencsét!



## A vizenjárók

### Az AVSC



Az Alsóörsi Vitorlás Sport Club 1996-ban alakult, telephelye a Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság Balatoni Vízügyi Kirendeltség Alsóörsi kikötőjében / 8226 Alsóörs, Vasút u.17./ található. Az egyesület vitorlás és sporthorgász szakosztályból áll, létesítményeihez, bérleti jogviszony alapján mintegy nyolcvan hajóhely és saját tulajdonú telekrész tartozik. Az egyesület lehetőséget kíván adni a Club tagjainak, pártoló tagjainak és közvetlen hozzátartozóinak, pihenésre, sportolásra, túravitorlázásra, versenyezésre, az egészséges életmód gyakorlására.

Az eltelt mintegy tizenöt év felejthetetlen pillanatai mellett felejthetők is akadtak, de kijelenthető a klub létezett, működött, túlélte, sőt szerény keretek között épült szépült, gyarapodott. Többen mondjátok azok voltak a szép idők, amikor még a fürdőkonténerek ajtaját csapkodta a szél, és a rozsdás vascsöveken ülve rágcsáltuk a sült keszegeket. Hát igen, akkor még fiatalok voltunk, érdeklődési körünkben valahogy kiestek a kisszerű viták, örömről másban leltük. Közben a sors több társunkat elszólította, a sajnálkozás mellett néhányan azt latolgatják, hány „vízre-helyezés” lehet még hátra. Az idő, az idő, bizony gondolnunk kell arra, mivel töltjük, és arra is, mit hagyunk hátra, kisszerű vitákat, vagy nagyszerű lehetőségeket. A nagyszerű lehetőséget a páratlan környezet és a színes, zavartalan közösségi élet jelentheti, ezekhez pedig mindenek előtt túlélésre van szükség. A túlélés érdekében a változó környezeti kihívásokra megfelelő válaszokat kell találnunk. Jelentős változások előtt állunk, amelyek meghatározók lehetnek a sportkör jövőjét illetően. A várható

változásokra reagálva, az egyik lehetséges válaszként hoztuk létre e weblapot. Szándék szerint e weblap segítheti a döntéseknél a kollektív bölcsesség érvényesülését, a közösség fejlődését, új erőforrások megjelenését, valamint a meglévők célszerű felhasználását, a fogyasztás arányos teherviselés megvalósítását, a személyi konfliktusok közösség erejével és nyilvánosságával történő kezelését. Élünk a lehetőségekkel, de ne élünk vissza vele.

/Hass, alkoss, gyarapíts, és a sportkör fényre derül..! /

Alsóörs, 2010. január 8.

Jó egészséget és jó szelet.

AVSC vezetősége



**Utólagos megjegyzés:** Sajnos a zsákmányszerzők kerekedtek felül, így a sportkör kipusztul, de a romlás belülről indult. A rontó 5-10% mindenhova befészkelte magát, demokratikusan nem pusztíthatók ki.

### ***AVSC. ötkarimás ünnepi játékok!***

Hát ilyen nincs! De igen, horgászverseny, vitorlásverseny, főzőverseny, légi bemutató, táncverseny és tűzijáték, ez nem semmi, ez aztán igen!

Vagy süt, vagy esik, de akkor nagyon, ilyen az idei nyár, viszont most időjárás közeledik, telihold van, és fantom halak lepték el a radarképernyőket. A horgászverseny résztvevői hat hajóval kirajzanak az első díj reményében. Fél kettő felé az Imi dönt, inkább bemegy a kikötőbe, hátha ott fog néhány keszeget és ezzel megnyeri a versenyt. A mérlegelésnél kiderül, hogy az egész mezőny közel annyi halat fogott, mint a Karcsika egyedül a partról. A legnagyobb fogása a Lacinak volt, amikor a Zolit kivontatta. Nem semmi közel másfeles, de tonnában!

A vitorlázás tíz elszánt résztvevővel erős szélcsendben indult, a szokásos módon. Amíg a nagyok ádáz taktikai harcot folytattak, addig a kis dióhéj átment a célvonalon. A verbálisan dinamikus, és idegvesztető küzdelmet célfotók döntötték el. Az egy-szem lányinduló lett az első, de a matematika győzött, bizonyítva ezzel a fiúk találékonyságát és logikai képességeit. A vitorlázás egyik nagy „doyenjének” aranyköpése szerint „Mi csak ott voltunk, de ezek versenyeztek!”

A Karcsika megjött a sült halakkal, ezzel vette kezdetét a főzőverseny, ami szokatlan, hiszen a zabálás csak a végén szokott kezdődni, de ez rendhagyó

verseny volt és a folyamatosság jellemezte minden tekintetben. Többen nagyon komolyan készültek. A nemzetközi küzdelemhez a kínaiak a terítéket, a franciák a magyar mesterszakácsukat, a svédek az asztalt, az oroszok, pedig a vodkát küldték, ilyen mezőnyben nem lehet kérdéses, hogy ki győzött ismét. Az alkotások fantasztikusak voltak még a főevők számára is. Nagy élmény volt! Az idegösszeroppanást többen alig kerültek el, hiszen ép ésszel hogyan lehet kibírni, ha minden ott van, halak, vadak, hidegtálak, meleg disznótoros, pácolt grillezett falatkák, saláták, népi ételek, sütemények, sörök, borok, koktélok, rövidke hosszúak, és finomak, és rengeteg, de sajnos már nem fér több?! A légi bemutatót a Laci tartotta a szokásos sárkányernyős légi felvonulással, de most megkímélte a tömeget, és a mutatós lezuhanós elemeket kihagyta. Az értékelők kimerítő jelenetei után a táncmulatság vette kezdetét, amely a „párját ritkító” figurákkal mindössze csak egy nyolc napon belül gyógyuló sérülést eredményezett. Ezt követte a hölgyek által várva várt tűzijáték, de sajnos ezt megint csak a hajókról nézhették. Ez volt a nagy durranás? Nem, a kis róka szerint a lényeg sohasem látható, az csak érezhető. A közel száz résztvevőnek megjelent valami, valami nem látható, ami ritka a mai világban. Ha rövid ideig is, de úgy tűnt, mintha a közösség erőterében az időlabdák lassítottak volna egy kicsit. De itt vannak a képek, beszéljenek azok!



### *Főzőverseny*

Új szakosztály alakult a sportkörben?

Mit sütsz kis szűcs? Nem a kis szűcs vagyok sasszem, hanem a JULIKA, és kapos, jogonézes, rockfortos pirítós falatkákat sütöttem. Megy ehhez a villányi? Nagyon, ment az egri is, de újabban mérsékelni kellett a ritmust. Te mit főzöl GYULA? Amit szoktam, pince-pörköltöt és vörösbort is teszek bele, ha marad. Anyu sürgölődik-forgolódik, én emelgetek, a gyerekek meg szaladgálnak, ez itt a lényeg. És TE számozott kötényes? Én zöldséges rizses csirke szeletkéket pirítok magyaros-kínai módra, ezt nem lehet elrontani. Úgy tűnik máris sikerült. Dehogy is, a főevők válogassák ki és tegyék félre a csirkét. SANYI miért rakod a krumplit, csak nem megint főzöl? Na és mi lesz ez? Azt csak a menybéli tudja előre megmondani, úgy vagyok vele, mint a székely a petrence-rúd faragással.

Mi ez a sárga lé ZOLI? Ez még csak a hagyma, ebből csúcs halászlé lesz, majd meglátod. Ez a három asztalos előkészület valami logisztikai bemutató IRENKE? Egyszerű kis burgonya palacsintába göngyölt, válogatott fűszereken pirított rókagombát készítek pácolt szarvas sültre helyezve, fekete áfonyával, ribizlivel és magozott meggy szemekkel körítve csak a kompozíció kedvéért, így jobban mutat a halványkék üvegtányéron. A „lolo-rossó” igazán csak kiegészítésül szolgál és most külön mártással, sem bajlódok. Hol készültek ezek a pillanat alatt szárnyra kelt grillezett, tepsiben sült, törött csirke szárnyak BÓDI? Boszorkánykonyhán természetesen, ez így a legegyszerűbb, és a törött szárnyat jobban szeretem, mint a törött lábat. Na és mit adtak hozzá? Fogó ruhát, meg számlát! Ne vadulj KÁLMÁN forralt bort, főzöl, vagy vaddisznó pörköltet? Hús éve gyakorlom, és nézd meg a szurkolótáboromat, elvileg elronthatnám, de gyakorlatilag ki van csukva. Na és TE, kis le-föl szaladgáló, neked nem jutott fakanál? Sajnos egyre inkább csak az jut, de ne zavarj, az értékelő beszédemet írom és a „zi-zi” szemeket válogatom, mert ez lesz a fődj. Tudod, ha mindenki olyan lenne, mint ÉN, akkor meglennénk magunkkal, tudnék fegyelmet tartani közöttünk, de így az a probléma, hogy nem értik meg a zsenialitásom lényegét. Na és a mesterszakács ZSÚRI ELNÖK ÚR hogy értékeli a főzőversenyt? Nem rossz kezdeményezés, jól érzem magam, szinte még most is meg tudok állni a saját lábaimon. Kedves figyelmesség volt a szervezők részéről, hogy a záport nem a főzésre, hanem az étkezés közepére időzítették. A versenyről csak annyit, hogy az „in-put” része, különösen a „garat” és a „hass” munka, kontinentális színvonalú, ez igen, ez aztán megy! Misztér VIZSLA milyen benyomásokat szerzett a rendezvényről? Sajnos a kisebbséget kutyába sem veszik, a mi képességeinkkel, mrs. SZETTERREL „minimum” a zsűriben lett volna a helyünk. Sérelmezzük, hogy nem vontak be bennünket eléggé a verseny érdemi munkájába. A képeken is alig szerepelünk, pedig több száz kép készült, persze többnyire pancser módra, de hát a szervezéshez viszonyítva. Hát csak nézze meg őket. Nézze meg a saját szemével!



### ***Halászlé AVSC módra***

/Osztály szintű recept/



A „halászlé” fogalom tartalmi lényege a hallevések halmazán belül, annak részhalmazaként értelmezhető, úgy tűnik mintha egyfajta magyar specialitás, vagy divatos szóhasználatból élve mintha egyfajta „Hungarikum” lenne. A hallevések minden elképzelhető halból és hozzávalókkal, különböző kombinációkban készülnek a helyi lehetőségekhez és szokásokhoz igazodva, így szinte minden tengerparti országnak megvan a saját nemzeti hallevése. A hazai gyakorlat halászléként általában négy jól elkülöníthető halleves típust azonosít. E halleves típusok megközelítően a következők: „Bőrös halászlé”, „Tiszai halászlé”, „Dunai halászlé”, és a „Korhely halászlé”. */E típusoknak külön szakirodalma van, amely például az internet segítségével megismerhető../*

Az AVSC. gyakorlata a tiszai, vagy szegedi-, és a dunai, vagy bajai típusú halászlé elképzeléseit, és technológiai elemeit ötvözi.

**1. Hozzávalók:** Jó halászlé friss halból készíthető! A jó halászléhez sok hal kell, keszeg és keszegfélék, valamint két kilónál nem nagyobb ponty az ideális választás. Nagy ívben kerüljük el a hűtőgépes maradékokat, a túltárolt keszegeket és pontyokat, süllőfejeket és a mindenféle halakból származó belsőségeket! A jó halászlé bizony kissé költséges és munkaigényes, viszont emlékeztetesen finom étel. Egy személyre durván fél kiló halat kell számítanunk, amelynek fele lehet keszeg, a többi ponty, ebből durván fél liter leves készíthető, amelyben két szelet hal található. Az arányok, ökölszabály szerűen, a következők szerint rögzíthetők:

- Hal 1kg. Fele keszeg fele ponty, és egy kis belsőség, ha mód van rá.
- Víz 1liter plusz a párolgás.
- Hagyma egy jó nagy fej, durván 10-15 dkg., ha mód van rá, tegyük bele újhagymát is szárával együtt...
- Fokhagyma néhány gerezd
- Paprika(1) 2-3 darab /piros vastaghúsú és ízes legyen, legjobb a kápia, de a pritamin, vagy a kaliforniai, esetleg a piros érett lecsőpaprika is megfelel./
- Paprika(2) erős hegyes csöves paprika 1 darab.
- Paprika(3) erős, száraz, cseresznye-, vagy gyufapaprika 1-2 darab
- Paprika(4) minőségi paprikaőrlemény, egy-másfél púpozott evőkanál. A minőségi paprika élénkpiros színű, mert az olajtartalmát nem préselték ki, és édeskés ízű, az üveg oldalát megfesti...
- Zeller gumó, egy negyed almának megfelelő darab, vagy egy kisebb levél. A zeller íze nem jelenhet meg önállóan, ezért csak kevés kell, de kell...
- Paradicsomot fő szabály szerint nem teszünk bele, de ha a csöves paprika nem eléggé ízes, például csak lecsőpaprika minőségű, akkor egy kevés paradicsom segíthet.



- Fűszer só az ízesítéshez, megfelel az olcsó ételízesítő is, de az íz szempontjából a vegeta a legjobb választás.

**2. Az előkészítés:** A halakat megtisztítjuk, a keszegek fejét eldobjuk, a pontyokét viszont felhasználjuk, de a keserű csontokat eltávolítjuk, a fejeket



bevágjuk, vagy két részre vágjuk. A pontyokat felszeleteljük és a síros részeket, valamint a farok és a fej-közeli részeket elkülönítjük, ezeket az alap lébe tesszük, a szeleteket a főzés idejére hűtőbe helyezzük. */Halszeletként és a halászlé alapba alkalmazhatók harcsa vagy amur halrészek is./*



Vannak akik, besózzák a szeleteket, vannak akik, befokhagymázzák, de sózás és fokhagymázás nélkül is hűtőbe helyezhetők és ebben az állapotban is felhasználhatók. A szeletek sózása esetén az ízesítésnél ezt, értelemszerűen figyelembe kell venni. A hagymát meghámozzuk, eltávolítjuk a földes leveleket, de a tiszta ép barna leveleket nem

szükséges, majd félbevágjuk a fejeket. A fokhagymával, zellerrel és paprikával is értelemszerűen hasonló módon járunk el, a paprika csöveket is félbevágjuk. A főzőedény alján helyezzük el a hagymát, a zellert és a fokhagymát, majd rá rétegezzük a keszegeket és a ponty nyesedéket a fejekkel együtt, ezekre kerülnek a csöves paprika darabok. Végül annyi vizet teszünk az edénybe, hogy éppen ellepje a halat, ez kb. éppen (egy kiló hal/ egy liter víz) aránynak felel meg, de a párolgást is vegyük figyelembe. Ezután ételízesítővel sózzuk, és egy kevés porpaprikával színezzük, de ez csak jelképes színezés, mert a porpaprika csak később kerül az alap lébe. Ha rendelkezésre áll belsőség, akkor a haltejből egy keveset tegyünk az alap lébe, ez szétfő ugyan, de a zsiradék javítja az alap-lé állományát, segíti az emulzióképzést. E módon érhető el, hogy az összetevők hosszabb távon sem ülepednek ki, az alap-lé, homogén, krémleves-szerű állapotát megőrzi. Vannak, akik hasonló célból a hagymát apróra vágják, és olajon pirítják, majd így teszik az alap-lébe, de ez a gyakorlat eltér a most ismertetettől.

**3. Az alap-lé elkészítése:** A főzést intenzív tűzön, végezzük folyamatosan biztosítva a forrás állapotát. A főzést egy-másfél óra időtartamban végezzük, aszerint, hogy a halcsontok állományát milyen mértékben szeretnénk kifőzni. Általában ha a halrészek szétfőttek, akkor a főzési fázis befejezettnek tekinthető. Létezik egy csalhatatlan vizsgálati módszer is, e szerint kezünket a forrásban lévő lé fölé helyezzük és a felszálló párában többször, ökölbe szorítjuk, majd kinyitjuk, ha kezünk és az ujjak ragadnak, akkor a főzés befejezhető és az állomány megfelelő. Ezek után a főzőedényből, megfelelő szűrőkanál, vagy más alkalmas lyukacsos kisedő segítségével kisedjük az összes benne lévő szilárd összetevőket, és az esetlegesen az edény alján összegyűlő szálkákat, halcsontokat. Kisedés közben elkülönítjük a finom

szálkamentes halrészeket, a paprika szeleteket és a hagyma finom részeiből egy keveset, ezt az elkülönített részt visszateszük a főzőedénybe, és visszaöntjük a kiszedett részekből időközben kiszivárgott levet is. A léből kimert szilárd anyag nagy részét kidobjuk, ne sajnáljuk, csak annyit teszünk vissza, /részletenként!/ az alap-lébe amennyi a kellő sűrűséghez szükséges. Legyünk mértéktartók, mert könnyen sűrű lehet az alap-lé, de ez már utólag



nem hígítható. Alapvető, és az egész halászlé minőségét veszélyeztető hiba, ha az alap-lét utólag hígítjuk, ezt ne tegyük! A főzőedénybe visszahelyezett alkotórészeket merülő turmix géppel homogenizáljuk, más szóhasználatnál élve egy stabil, kiüledésre nem hajlamos, élénk-piros színű, emulziót hozunk létre, ez a

tulajdonképpen alap-lé. A homogenizálás közben két lényeges műveletet is el kell végeznünk, nevezetesen itt adjuk hozzá a léhez a piros porpaprikát, és itt végezzük el az alap-lé ízének beállítását, akkor, ha a halszeleteket nem sóztuk. Ha a halszeleteket előzetesen besóztuk, akkor a végleges íz beállítás csak a halszeletek hozzáadása és némi forralás után történhet. Az íz beállítás a só és az erős paprika esetleges adagolása mellett az ízek harmonizálását is jelenti. Az ízek harmonizálása, akkor szükséges, ha az alapanyagokkal, főleg a csöves paprikával a szükséges ízeket még nem sikerült bevinni, ekkor néhány csepp citromlé adunk az alap-léhez és ezt addig ismételjük, amíg a kellő ízt el nem érjük. Vigyáznunk kell a citromlé adagolásával, mert a citrom savanyú íze önállóan nem jelenhet meg. A halászlé domináns ízei az erős, a sós és az édes. E módszerrel az ízek együttesen közös új minőségben képesek megjelenni, ez a cél, ez a lényeg!

4. **A főzés befejező szakasza:** A homogenizált alaplevet sűrű kevergetés közben ismét forralni kezdjük, majd hozzáadjuk a halszeleteket, és ha van, akkor a belsőségeket. A forrás megkezdésétől számított tíz tizenöt perc további főzés általában elegendő, de korrekt módon kóstolással, vagy a halszeletek megemelésével győződhetünk meg a halászlé elkészültéről. Ha megemeléskor a halszelet enyhén megreped, akkor elegendő a főzés. A halászlé kenyérrel vagy külön edényben főzött úgynevezett gyufatésztával is fogyasztható. Ne felejtsünk el tartalék erős paprikát is tárolni, mert az erős íz egy része a főzés során eltűnik és a halászlé bizony akkor az igazi, ha csípős. Említésre érdemes: A halászlé hidegen tálalva halkocsonyaként viselkedik!

Alsóörs, 2011. szeptember 14.



## ***Hal-fasírt AVSC módra***

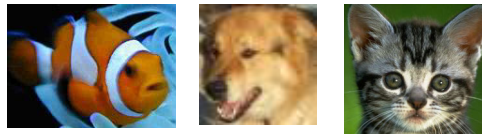
/Osztály szintű recept/

A hal-fasírt megközelítően 50-60% hal és 40-50% egyéb, többnyire zöldség jellegű alapanyagokat tartalmazó, olajban sült, vagy grillezett ízes rágcslálnivaló...

### **1. Hozzávalók:**

- **Hal:** Alkalmas szinte minden fogható és kapható, hal, de különösen ajánlottak busa, balin, csuka, kárász, keszeg, a csúcs a süllő és a harcsa..

**Nem ajánlottak** ⇒



- **Zöldségek:** Minden elképzelhető, friss és mirelitzöldség alkalmazható, de figyelemmel kell lennünk az ízekre. Alkalmas adalék lehet például a babkonzerv is. Elsősorban a kevésbé lédús zöldségek ajánlottak, mint például a zeller és a fehérrépa, valamint ezek levele. A csalánlevél, spenót, és a mángold, valamint a különféle ehető gombák is kiváló adalékok, lehetnek, de kis hányadban, kevésbé lédús gyümölcsök, /például alma, körte/ is jó választás lehet.

**Nem ajánlottak** ⇒



### • **Fűszerek:**

- **Friss fűszerek:** hagyma, új hagyma szárával együtt, fokhagyma, gyömbér gyökér, citrom héjával együtt, és bármilyen más kedvenc, vagy gyümölcs is alkalmazható. /Például birsalma, de kevés füge is./ Remek ízesítők a kapri-bogyó, és az oliva- bogyó!



- **Fűszerporok, sűrítmények:** Minden kéznél lévő fűszer megfelelő, de célszerűen az erős, hagymás, fokhagymás, borsos, gyömbéres íz domináljon, ennek megfelelő fűszereket válasszunk, alkalmazható az olajos halak fűszerkeveréke is. A sózást valamilyen, nem mérgező, zöldséges fűszer sóval célszerű megoldani. Fokhagyma



granulátum is alkalmazható, a mustár és a különféle sűrítmények is remek ízeket biztosíthatnak.

### ● **Kötő és sűrítő adalékok:**

- Kötőanyagként tojás, keményítő vagy algapor esetleg gyümölcs pektin alkalmazható szükség szerint...
- Sűrítésként kenyér, péksütemény, vagy morzsa, esetleg hajdinaliszt, kukoricaliszt, borsóliszt, vagy más hasonló.. alkalmazható. Ami kéznél van az éppen jó, de csak kevés hányadot tegyen ki. Aki süti, Ő érzi milyen sűrűség a megfelelő.

## **2. A technológia**

A megtisztított halat filézzük, keszeg és garda esetében eltávolítjuk a gerincét, majd az így előkészített halat apró lyukú darálóval ledaráljuk, így az apróbb szálkák egyszerűen eltűnnek.

A halhúshoz daráljuk a citromot, a hagymát a fokhagymát és a gyömbért, majd ezeket összekeverjük a fűszerekkel, és ezután daráljuk hozzá a többi adalékanyagot. Ezt követően beállítjuk az ízt és a sűrűséget, valamint értelemszerűen homogén állagúra keverjük. A sóval vigyázzunk a csípős paprikával és a gyömbérrel ne takarékoskodjunk...

### ● **Egy lehetséges összetétel példa jelleggel a következő:**

Halhús 600 gr., egy nagy fej hagyma, egy fej fokhagyma, egy citrom, egy zeller zöldjével, egy sárgarépa, egy erős hegyes paprika, egy-két szelet kenyér, egy tojás, egy fokhagymafej méretű darab gyömbér gyökér, evőkanál piros paprika, kevés bors, magyaros fűszerkeverék, majoránna, és ami még a kéznél van.

### ● **Az ízesítés rögös ösvénye:**

- A Mesterszakácsok oklevéllel igazolt tudása szerint a hal-fasírtot, ízesítjük úgy, ahogy általában a fasírtokat szokták...
- A különc, kreatív, és az egészségmegőrzés ösvényén haladók járjanak el a védikus irodalom Ajurvéda fejezetének szellemében. E szerint az ízlelőbimbók a hat alap íz érzékelésére képes receptorokat tartalmazzák. Ha az étkezésekkor e receptorok egy része tartósan ingermentes marad, akkor a szervezet egyensúlya előbb-utóbb megbomlik, ezért az egészséges ételekben mind a hat íz jelen van. A hat alap íz együttműködése hozza létre az ételek tényleges ízét, amely az összetevők aránya szerinti jelleget képviseli. Az alap ízek bármilyen iható, vagy ehető komponens segítségével bevihetők az ételbe. A hal-fasírt esetében az erős és a sós íz dominál. A **csípős** ízt a paprika és a bors mellett a gyömbér képviseli, a **savanyú** és **keserű** ízt a citrom és az ő héja viszi be. **Édes** a hagyma a sárgarépa, valamint a gyümölcs. **Fanyar** a birsalma, és a zellerlevél. **Sós** az ételízesítő és a különféle fűszer sók domináns jellege.

- **A sütést** bízzuk olyanra, aki elvállalja, ha nincs ilyen, akkor önként jelentkezőt kell kijelölni. A pogácsák vagy a golyók lehetnek különböző

méretűek, vonjuk be őket morzsával, vagy kukoricaliszttal, de sütés közben ne babráljuk őket, mert szétesnek, viszont ne engedjük leégni se őket. Ha túl sok édes komponenst viszünk be a masszába, például almával, fügével, sárgarépával, akkor a külső rész hajlamos fa-szén jelleget ölteni, de így is ehető. Nem kell agyonsütni a fasírt jelölteket!

- A jó hal fasírt különös módon nem hal ízű, nem szátkás, hanem egyfajta zöldségropogósra emlékeztető fűszeres csípős valami, aminek rágcsálását nem lehet abbahagyni...persze, közben hozzáillő, italt kell fogyasztani szigorúan kultúrált módon. Javasolt italok:

- Sörök, pilseni és láger típusúak, valamint a csapolt az üveges és a dobozos fajták...
- Borok, a fehér, a vörös, valamint az átmeneti árnyalatú fajták, száraz, félédes és édes változatai, palackozott és kannás kivitelben.
- **Fontos:** Hal-fasírhoz ne igyunk jégkockát és ablakmosó folyadékot!

- **Gyakorlati jó tanács:** a hal-fasírt nem ilyen, de ha mégis ilyenre, vagy közel ⇒ ehetetlenre sikerül, akkor az „előkészítést” vegyük kissé lazábbra.



- **Példa jelleggel, ezek az autentikus hozzávalók! ⇒**



Alsóörs, 2011. szeptember 13.



## *A Harcsaszellem*

Temperamentumos lendületével újabb betolakodót kergetett el, majd mozdulatlanságba dermedve rafinált tekintete a víz feletti világot kémlelte. Környezetvédőnek érezte magát és nem érdekelték az agresszív természetével és kártékony szokásaival kapcsolatos mendemondák, ő lényegében csak rendet akart teremteni a külső medence sekélyvizű részén a fűzfa és a sás közötti szakaszon. A naphal elégedett volt magával, trükkös észjárása vitathatatlan, és mi tagadás több mindenben kitűnik a többiek közül, ez egyfajta rangot is jelentett számára. Eddig jól mentek a dolgok, most azonban baljós jelek mutatkoztak. A víz felett mintha egy horgász sziluettje jelent volna meg „phesus” márkanevű karbon keszegezű bottal a kezében. Valamire való naphal legyőzve falánkságát csak megvetéssel szemléli az ilyen látványt és egy szempillantás alatt a mélyebb víz védelmébe vonul vissza, közben mantraként ismételve, hogy most sem járnak túl az eszén.

A mélyebb vízből is tisztán kivehető azonban az ínycsokor falat, amely furcsa módon imbolyogva járkal az ő területén a végsőkig igénybe véve akaraterjét és türelmét. Tisztában volt a hosszantartó, egészséges élet mértéktartást követelő gyakorlatával és úgy gondolta ez a tanítás más naphalak számára hasznos lehet, viszont itt és most egy kis falánkságot mégiscsak megengedhet magának.

A következő pillanatban a közegellenállás rohamos csökkenését érezte és szokásától eltérően ütemesen periodikus rezgéseket végzett egy tizennégyes „trabukko” márkájú monofil zsinóron. Nem sokkal ezután ismét vízbe került, de akár merre nézett mindenhol valami ismeretlen furcsa sötétkek műanyagvödröt látott, ami kissé összezavarta meglegedett lelkiállapotát.

Néhány gyors kör megtétele után, a körülményekre való tekintettel, figyelme most komolyan a meditáció felé fordult. Azon meditált milyen kínos helyzetbe kerülhet a naphal, ha a mohóság uralkodik rajta nem, pedig ő uralkodik a mohóságon.



Villámlás, dörgés, sötétség délen és keleten, tornyosuló gomolyfelhők északon és nyugaton. Mi lehet ebből? Valószínű a süllőzés elmarad, de egy éjszakai harcsázásnak is van hangulata, bár ilyenkor a vörösbor színárnyalatai mélyebb tónusban jelentkeznek.

Harcsa pedig van a külső medence sarki öblében, hiszen a Tibike ott fogta a hatvanhárom kilóst egy-két hete és a jelzőnádak azóta is mozognak, de ezt jelzi Gyuri nemzetközi összefogással létesített, két hete kikötött szuper harcsázó szerelése is. Gyuri napjában többször nyugtatja vágyakozó tekintetét a superszerelésen, amely reményei szerint megfogja számára a hön áhított nagy harcsafogó elismerő címet. A fényképet majd kinagyíttatja és bekeretezteti. A harcsa, a szuper szerelés és természetesen a nagy harcsafogó, így együtt hárman

szerepelnek majd a képen, háttérben a kikötő és néhány ünneplő szájtáti. Ha valakit megillet ez a cím, akkor nem lehet vitás csak és kizárólag egyedül Ő az, sajnos eddig érthetetlenül és méltatlanul elkerülte a szerencse. Még az Öcsi is fogott egy behemót harcsát, pedig neki is Ő magyarázta el a harcsafogás fortélyait, és persze azt is hol található a harcsa. Mindig mindent Ő tud, de... , de ez borzasztó ebbe bele lehet örülni az Ő harcsáit mások, fogdossák ki. Most is halk suttogással, pisszegve, lábujjhegyre állva mutogatja az álmélkodóknak, hogy itt a harcsa, amit ismét csak egyedül Ő vett észre. A szerelés szuper, a multiplikátor külön kezelési utasítást igényel, a bot csúcs kivitelű görgős, a zsinór kilencven kilót is kibír, a darukapocsra emlékeztető horgon már egy hete három pióca ázik és pont jó helyen van az úszó is, éppen ahol a harcsa fordult. Ha erre ráakad...!



Figyelj ide csibém! Mondta a mindössze néhány évvel idősebb Pista bátyánk. Én ugyan pontyozok, de szúrjunk ki ezzel a hólyag Gyurival fogjuk meg a harcsát. A csibémnek nevezett kis harcsafogó bólintott, hogy rendben van. A kis harcsafogó már tavaly ősszel is az idegösszeomlás szélére kergette Gyurit egy harminchat kilós harcsával, és most is készülődött valamire. A nem szuper, de már kipróbált és nagy műgonddal összeeszkábált szerelést már el is helyezte a Gyuri úszójától mintegy két méter távolságra. A kis harcsafogó nem teljesen komplett, ahelyett, hogy megfogadta volna az okos tanácsokat kísérletezgetésbe kezdett. Nézegette a vízmélységet, a küszök és keszegek mozgását, meg az időnként feljövő buborékokat és végül úgy kilencven centi mély eresztékkel a part alámosásánál lévő egyik lyukba helyezte el a negyvengrammos ólommal nehezített emeletes, közepes méretű, de különlegesen erős hármas horgon ficánkoló naphalat. A naphalnak úgy tűnt eljött az ő ideje, és mint az örült vonszolta a tíz centi átmérőjű nikecell golyóból barkácsolt természetes úszót. Ne kapkodj csibém! Idd meg a söröd, aztán rendelj egy kört és fogj nekem is egy naphalat! Hangzott az újabb programjavaslat.



A harcsázó szerelések közelében a néhány centis vízben az alumínium csónak alól a szokásos önbizalommal naphal tekingetett kifelé. A tekintető naphal érdektelenül szemlélte az orra előtt imbolygó csontit. A helyzet kezdett ellaposodni.

Egyszer csak a behemót úszó határozottan megindult a Béla hajója alá. A kis harcsafogó némi álmélkodás után azonnal felfogta, hogy ez nem a naphal műve, és mire kikötötte a kétrészes rövid botot megszólalt az olcsó, de erős kivitelű orsó és leszaladt két-három méter harminckét kilós fonott zsinór. A kis harcsafogót először viccesnek találták, amikor néven szólongatva kérte a

távolabb lévők segítségét, de a feszülő bot látványa nagy meggyőző erővel bírt. A kis Edus érkezett elsőnek. Közben a bot végének víz alá nyomásával sikerült a zsinórt a Béla hajója alól és a kormánylapát mögül kiszabadítani és a harcsa szerencsére a nyílt víz felé fordult. A kis Edus közben kezdte elcipelni a Béla hajóját, miután rövid, de egyértelmű eligazítást kapott, hogy mit csináljon, és így lett hely a harcsa kiemeléséhez. A harcsa, mint egy jégtörő megindult az uszályok felé. A fék szakaszosan recsegve, ugrálva engedett és majdnem füstölt. A bot karikába hajlott pattogó hangot adott és félő volt, hogy megadja magát. A harcsa nagy nehezen kifulladásig az uszályok előtt. Kezdődött a zsinór visszalopása, amely egy darabig sikerült, majd a harcsa ismét feléledt és visszahúzta. Ez így ment egy ideig, végül a vágóhorog közelébe sikerült vonszolni. A vágóhorgot Pista bátyánk lengette a kezében azzal adta az utasításokat, mint a kozák atamának a saskával roham előtt. A harcsa ismét feléledt és kitört a hajók felé, azok alá úszva, beakasztva a zsinórt a motorok és kormánylapátok alá, ezzel kritikus helyzetet teremtve. A zsinór feszítéséről szó sem lehetett, így rövid időre megszűnt a kontaktus a harcsával, amikor végre megérkezett Eduska a csákjával. A zsinórt összehangolt megfeszítéssel és víz alá nyomással sikerült kiszabadítani. Közben a kis harcsafogó néhány méterrel távolabb a vízparttól, kínlódó botjával a kezében hol a betonon hol a kiásott földkupacokon rohángálva próbálta nyílt vízben tartani a zsákmány jelöltet. A harcsa ismét a nyílt víz felé vette útját, de már fáradt. Sikerült visszahúzni a kis öbölbe, ahol Pista bátyánk vágóhoroggal kiemelte, közben zihálva korholta a kishitűeket, hogy az Ő garanciális mű billentyűje ennél nagyobb harcsát is elbír, de ez is lehet vagy ötvenes.



A harcsa nem értette az egész hercehurcát. Eddig ilyen naphalról még sohasem hallott, aki ilyen művelt volna egy harcsával. Nem szerette különösen a naphalat, elvi alapon nem nézhette tétlenül, hogy kártékony ikrazabálók szabadon randalírozzanak. Valakinek rendet kell tenni. Eddig minden naphallal való találkozása egyhangú unalomban, azonos eredménnyel zajlott le. Ez most valami más, felfoghatatlan, de itt van a parton. Érthetetlen, hogy ilyen kis hal mit képes művelni egy tekintélyes harcsával.

A harcsa a belső megvilágosodástól remélte a választ a lelkében örvénylő kérdésekre és meditálni kezdett. Azon medítált, hogy az elharapózó indulat milyen előnytelen helyzetbe hozhat, és milyen sebezhetővé tehet egy magafajta harcsát.



A harcsaszellem észlelte a naphal fortélyait és megjelent a helyszínen, de csak unottan szemlélődött, bár az emberi tudatok megzavarása előkelő helyen szerepelt kedvteléseinek listáján.

Amikor a kis harcsafogó kijelentette, hogy ez egy ehető harcsa, akkor a szellem cinikus vigyorral azonnal munkába kezdett.

Először csak szerencsétlen Kalickát szállta meg és azt mondatta vele, hogy ő csak két szép szeletet szeretne a harcsából. Később a röhögő kórus megjegyzései közepette Kalicka meggyóna bűneit és őszinte bűnbánatot gyakorolt. Állítólag másnap, ördögűzés céljából furcsa zászlót szerzett be.

Előkerült Gyuri a retyről, a szellem azonnal célba vette, és azt mondatta vele, hogy a harcsa fele a nagy harcsafogó alanyi jogán őt illeti. A röhögő kórus nemcsak elmagyarázta, de mutatta is hogy minek a fele az övé, végül Pista bátyánk világosította fel, hogy szó szerint elszarta a harcsafogást. A szellem rövid időutazásra vitte a magatehetetlen nagy harcsafogó jelöltet vissza a régmúltba. Azt vártuk, hogy a gyermekkori durcás dührohamok között topogni is fog a lábával, de érdekes módon erre nem került sor. Végül stabilizálódott a helyzet de ekkor a szellem új fortélyt eszelt ki. Kiderült, hogy a harcsa gond nélkül, azonnal, konvertibilis forintért értékesíthető. A kis harcsafogó, gonoszkodó belső vigyorral kijelentette, hogy az ehető harcsák nem értékesíthetők és ő csak az ehető harcsát képes megfogni, ez éppen jó lesz össznépi pörköltnek. Ezzel betelt a pohár, a jelenlévő szaktekintélyek többsége előtt nyilvánvalóvá vált, hogy a kis harcsafogó nem normális, valószínűsíthetően meghibbant. Aki ennyi pénzt elherdál, az valószínű nem kapzsi, de, hogy agyalágyult az biztos.



A harcsaszellem sekélyesnek érezte a kéjt, amit a gonoszkodás jelentett, és befejezve az akciót unottan csettintett a lélekbegyűjtő démonnak. A lélekbegyűjtő a saját indulataik függőségében kínlódó lelkek begyűjtésével és megjelölésével foglalkozott, hatalma az irigységből, kapzsiságból és a félelemből táplálkozott. A démon kissé csapzott volt, mert utóbbi időben rengeteg tennivalója akadt és a démoni főosztály takarékosagra való hivatkozással elzárkózott új démonok rendszerbeállításától. Nem vidította már a munka, egykedvűen gyűjtésre emelte a kezét, körbenézett és a mozdulatot be sem fejezve távozott odavetve a harcsaszellemnek, hogy itt neki momentán nincs mit tenni, a régieket begyűjtötte, újakat meg nem lát.

A harcsaszellem tisztában volt vele, hogy a halak tudatát milyen könnyű megzavarni, de most úgy látta, hogy az emberekét sem sokkal nehezebb. Ezt a harcsaszellem az idegrendszerek jelentős fejlődésbeli különbségei miatt nem értette teljesen világosan, ezért a belső megvilágosodástól várt eligazítást és mély meditációba zuhant. Azon medítált, hogy az ehető harcsák a közösségi szellem erősítésén keresztül talán hozzájárulhatnak a lélekbegyűjtő démon hatalmának megtöréséhez. Úgy érezte, ha csak egyetlen egy lelket is sikerülne visszahódítani a démontól már az is nagy varázslat lenne.



A kis harcsafogó kisebbik lánya késő éjjel érkezett meg külföldről és a rövid beszélgetés során szóba került a nem mindennapi esemény is. A gyerek egyetlen kérdéssel intézte el a dolgot: „és miért nem engeditek vissza?”

A még mindig meditáló harcsaszellem telepatikus informatikai úton megérezte a kérdésben vibráló lényegét és elméje egy szempillantás alatt megvilágosodott.



Szélhajtó bátyó mit jelent az, hogy a harcsaszellem elméje egy szempillantás alatt megvilágosodott? Talán rádöbbsen, hogy az embereket is hasonló elvek alapján fogdossák, mint a bugyuta halakat? Kapkodd a moszatokat öcskös, ne foglalkozz ilyen elvont dolgokkal a küszök nem képesek ezeket felfogni.



Ettél a harcsapörköltből Morgó? Rólam megfélemeztek, de én csak egy keverék kutya vagyok nem olyan előkelő származású Ír Szetter mint te. Én is kimaradtam a nagy zabálásból, de hallottam egy történetet abban a halat osztogató mindenkinék adott. Na és megköszönték neki? Nem, erről nem szól a történet. Állítólag a nem-cselekvők nem várnak köszönetet. Ez így lehet, viszont a hírek szerint az ő halaik nehezen emészthetők. Lehet, hogy néhányan ezt a halat is hosszasan emésztik majd?



Szerencsétlen kellemetlenkedő, mindig szaglászgató ebek, függő helyzetben lévő szolgák vagytok, szellemetek nem szabad, ezért nem látjátok tisztán a jelenségeket. Minden valamire való macska tudja, hogy nem érdemes a nagy halakkal foglalkozni, a kis halak az ehetők, gondolta a cica, aki közismert halszakértő hírében áll, és lelki nyugalmát megőrizve nem lankadó éberséggel kémlelte tovább a környezetét, ahonnan bármelyik pillanatban veszély leselkedhetett rá.



## *A harcsafogás fortélyai*

Idétlen macska, hemperegsz a kavicsokon, nem látod, hogy megint harcsafőzéshez készülődnek. Morgó, Morgó vénségedre se jött meg az eszed, hát nem látod, hogy nem hempergek! Nem hemperegsz? Hát akkor mi az, ami hempergésnek látszik? Ezt te úgy sem érted, most éppen verset fabrikálok, rímeken töröm a fejem. Verset írsz, és miről szól? Nem arról, ami a címből eszedbe jutna. Tűnj el hitvány macska a szemem elől, amíg ki nem fogyok a béketűrésből!



Kalicka a vizet kémleli. Fúj, nagyon fúj, de ki kellene menni. Valami húzza, vagy űzi, nem találja a helyét, már jó ideje. Ha kint van, már akkor sem érzi úgy, hogy kint van, ezért inkább bejön. Régen jól mentek a dolgok, de mostanában egyre több a jel, és a jelek nyugtalanítók. Vajon meddig horgászhat még döngető szélben, reggelig maradva, majd álmosan, de a zsákmányt cipelve a sikert learatva?



Szélhajtó bátyó, mit jelent az, hogy a Kalicka kint van, de még sincs kint? Hát öcskös, nem tudom. De lehetséges, hogy a lépéssel lehet a gond. Lépéssel? Milyen lépéssel? Tudod élt egyszer egy zen mester, úgy hívták LÜ-CSÜ, Ő szokta idézni tanítványainak a TAO-TE-KING egyik sorát, amely szerint „A lényegért nem kell messze menni, az itt van, de csak egy óvatlan lépés és már el is mentünk mellette.”



Kalicka ne mélázz, nyisd ki a füled, gyere segíteni, a sörös doboz nincs a helyén. Lassan közelített a „Vikac” az uszályhoz. Kalicka izgalmaiban nem találta a kezében lévő kötél végét, de nagy ügyel, bajjal kikötötte a hajót, és közben már a várható eredményt leste. A torkában ütemesen zakatolt valami, ezt kereste, ezt az érzést. A kis harcsafogó az uszály túloldalán a lakóhajó mellett a szerelést vizsgálta. A jelző leesett ez jó jel, de a zsineg laza ága a nehezékekkel a helyén van, ez nem túl biztató. Egy nagy harcsa elsöpört volna mindent, de itt csak kisebb változások történtek, viszont azok egyértelműek. A szemlélődést befejezve a kis harcsafogó megemelte a zsineget és meglátta, amit keresett. Megvan! De csak kicsi! Ez csúcs, ez csúcs zümmögött a Kalicka, mint a kiakadt gramofonlemez. Közben megjelent Kálmán is és gratulált, aki valami delejes képességgel rendelkezhet, mert minden harcsafogásnál azonnal ott terem. A kikötő túloldalán Laci kattogatta szeretett, nehezen megszerzett szuperkameráját, amelyjel távolról is készíthető közeli digitális kép. Kalicka a

hajó elején állva Nelsoni testtartásban két kézzel markolva a kötelet, vontatta a menekülni vágyó harcsát, amely kisebb szakértői vita után a „tizenöt körüli” jelzöt érdemelte ki.



Egyesek az uszály végénél látták a harcsát fordulni, mások a sarokban hallották a kacsa rémült hápogását. Tibike a haverjával már napok óta figyeli a vizet és a jelzőnádakat. Most is itt vannak, a sarokban pihen a kilencvenes zsinórt rejtő csúcs multiplikátor a görgös bottal, ez nem akármilyen. Ha megvan a hal, már várja a nyitott csomagtartó, és huss.



Ha a fehér elfogyott próbálkozzunk felsőörsi mélyvörössel, kapcsolódott a társalgásba, a kis harcsafogó. A Laci hajóján parkolt a néhány fős társaság az össznépi keszegezés után egy rövid ideig, amíg az Öreg Gysza megsüti a zsákmány egy részét. A szokásos témák után szóba került ismét a harcsa. Egyedül Körte vette észre a kihelyezett szerelést, a sörös doboz jelzőkészülékkel. Az elhelyezés nem a legkedvezőbb, tette szavát. A másik oldalra kellett volna tenni, de ha ennek ellenére a harcsa meglesz, akkor harcsafőző versenyt rendezünk. Ő eszelte ki a halászléfőző versenyt is, amelyre elméletben már felkészült, de még egy gyakorlati edzést is tervezget. Ez megnyugtató. Többen száj tátva szemlélik tetteit, de valahogy az idő, meg persze más is, szóval nem olyan, mint régen. Nem találja a helyét, a gyakori magány, meg a cigarettája is hamar kifogy, na de hagyjuk, itt legalább van néhány kedvére való perc, amikor ismét a régi. Különös jelenség ez, minél több a lehetőség, annál kevesebb a valódi öröm.



Milyen furcsa az élet, mondta az Öreg Gysza. Van, aki éhez, mert nem telik ételle, és van, akinek telne, de éhez, mert nem lehet. Pedig milyen rendes srác. Igaz, igaz bólogatott a kis harcsafogó, de még furcsább állítást fogalmaz meg a TAO-TE-KING, amely szerint az igazán értékes dolgok nem vásárolhatók meg. Ezt érzi az Öreg Gysza is, hiszen valami nem akar távozni onnan belülről, amióta... És, azóta, mint a gép csak működik, működik. Azt reméli majd a gyerek. Neki talán jobb lesz.



Feri külföldi tárgyaláson kapta a hírt és azonnal átértékelte a helyzet súlyát. Kijelentette, szombaton főzi, de Irénke egy kis tepsis csuszát is készít tojásos öntettel, ami nélkül a harcsapörkölt szinte elképzelhetetlen. Feri is érzi az idő kerekét fordulni, de most még működik a szuper dugóhúzó, meg a vállalkozás és ez a lényeg.



Láttad, mi úszkál itt Zsuzsa?

Tudok róla. Kérdezték, hogy fogtad, mondtam filozófiával.

Ez pontosan így lehet bólogatott a kis harcsafogó, aki tisztában van vele, hogy az úton járók képesek észrevenni a jelenségek furcsa összevisszaságában megnyilvánuló különöst, a nem látható lényeket.



Egy Ír Szetternek ez magas. Hogyan lehet filozófiával harcsát fogni Morgó? Nem tudom, kérdezd a macskát, Ő szokott mindenféle értelmetlen dolgot összehordani.



Üdvözöllek Tanár úr! Szólította meg Pali a kis harcsafogót, és amikor meglátta a ficáncoló harcsát arra kérte, vegyen neki is egy igazán jó horgászbót, majd utólag kifizeti.

Pali jó szakember hírében áll, különös módon hipnózist alkalmaz a praxisban, ami kissé még szokatlan, a mi viszonyaink között. Vett egy sárga hajót és, azóta azzal keresgél valamit a hullámozó vízen barangolva, általában egyedül. A hajónak nem szokatlan ez, hiszen az előző gazdája is ugyanezt tette. A süllőhorgászatnak autodidakta módon kezdett, és saját erőre támaszkodva megtanult, „egy halat sem” fogni. Ezt egy idő után megunta, akkor ment oda a kis harcsafogóhoz, és elmondta, szeretne „két-három” halat fogni. A kis harcsafogó magyarázott neki valami összevisszaságot, hogy Ő nem tud „két-három” halat fogni - ezért érdemelte ki a Tanár Úr megszólítást-, aztán, további magyarázat helyett megszervezett egy gyakorlati foglalkozást a Pista bácsival.

Pali most, hogy már tud „két-három” halat fogni, szeretett volna egy „több-hal” és „nagyobb-hal” fogó szerelést. A kis harcsafogó bár segítőkésznek mutatkozott, mégis azt állította, hogy azt a szerelést, amire szüksége van csak egyedül ő képes megszerezni saját magának. Pali hallotta, de nem értette, pedig már hasonlót mondott neki egy másik ismerőse is, aki szintén nem volt hajlandó megvenni neki a legjobb horgászbót.



Szélhajtó bátyó hol lehet kapni a legjobb horgászbót? Azt mindenhol lehet kapni öcskös. Mindenhol? Akkor a kis harcsafogó miért nem vett egyet a Palinak, talán lusta, vagy haragszik rá? Dehogyan! Na figyelj ide öcskös talán egy Naszredin nevű szufi mester története, érthetővé teszi számodra ezt a valóban elvont fogalmat. A mester lángosokat árult a piacon, amikor egy vevő a legjobb lángost kérte tőle. A mester azt válaszolta a vevőnek, hogy bátran válassza akármelyiket, hiszen itt mindegyik a legjobb.

Nahát szélhajtó bátyó, kis küsz létemre megvilágosodott előttem a lényeg. Ezek szerint a legjobb, az nem egy konkrét dolog, hanem belső értékítéleten alapuló kategória, és a legjobb horgászbót ezek szerint lehet akár egy nádszál is, ha a belső azt súgja. Így lehet ez valahogy öcskös, bizony sokan lehetnek, akik arra a régi gyerekkori nádszálla szívesen elcserélnék drága szereléseiket. Lehet, hogy ezt magyarázta a rabbi is a híveknek, amikor kinyilvánította:” Gazdag az, aki vagyoni helyzetével megelégedett”. Nem lehetetlen öcskös, persze bizonyos határok között lehet valaki megelégedett, így értendő. Szélhajtó bátyó, akkor ezt a Feri sem érti? Honnan szeded ezt öcskös? Hát csak onnan, hogy a kis harcsafogónak egyszer azt mondta: „Sosem gazdagodsz meg, ha nem változtatod meg a pénzhez fűződő viszonyodat”! Na és erre mit válaszolt a kis harcsafogó. Semmit, de RON HUBBARD - a DIANETIKA című könyv szerzőjének - mondására gondolt, amely szerint: „Ha valaki gyorsan meg akar gazdagodni, annak vallást kell alapítania.”



A cica befejezte a mosakodást és elegáns légies mozdulatokkal odasomfordált a harcsaszellemhez, aki sapkáját erősen szemébe húzva az egyik hajón ülve nézegette a felhőkből előtűnő fraktál képeket, mert éppen az időgépet programozgatta.

Tetszik a versikéd cica, bár még fejlődnöd kellene, és ennek a költészethez ugyan semmi köze, de a nem cselekvéshez már ez a szint is éppen megfelelő. Tudom, mit akarsz kérdezni. Tiszta a lelked, így válaszolok neked.

Az emberek nemcsak a bugyuta halakat fogják ki, de egymást is, sőt önmagukat is. Ez történt az elmúlt évben még ittlévőkkel is, akik váratlanul eltűntek. A lélekbegyűjtő is serénykedett egy keveset, ezért neked úgy tűnhet, mintha a démon vitte volna el őket, de tulajdonképpen nem történt más csak kifogták önmagukat.

Tudod cica az ember csali még összetettebb, mint a harcsa csali. Az emberek nagy része nem képes szabadulni függőségeitől ezért foghatók ki. Nehogy azt hidd, hogy a szokványos függőségek, az ital a cigaretta, meg a kábítószer a csúcs csalik. A csúcs csalik a mohóság, az irigység, a gyűlölet, a félelem és persze az ezek mögött álló túlzott önszeretet.

A harcsafogás és a szerencse?

Láss tisztán cica, és olvasd el a JI-KING vonatkozó utalását, amely szerint: „Amíg belső jellemünk erősebb és gazdagabb, mint bármi, amit külső szerencse kínálhat, amíg belsők fölötte áll a sors változásainak, addig a szerencse hű marad hozzánk.”

A kacska helyeslően hápogott néhányat és csipkedte serényen tovább az ismételten kiügyeskedett kenyérdarabot, mint a JI-KING igazságainak csőrrel fogható bizonyítékát.

Cica, folytatta a szellem, ebben a világban nem minden az, aminek látszik. Az igazi harcsák nem foghatók ki. Amik kifoghatók, azok nem igazi harcsák csak étkek, meg áruk, azokból hiányzik valami, és ez a valami éppen a lényeg. A cica megrebbent. Talán igaz lehet ez a macskák világára is, hiszen a csodával határos módon szabadult meg ő is annak idején a Tappancs fogai közül, a lángokban álló házból, az éhség kínzó karmaiból, amikor a kölykök szinte az élő testét ették, és a Mufi kutya zaklatásai, na meg a műtét. A műtét óta nincsenek kiscicák, és mintha lelassult volna az idő, de kinyílt valami, ami addig zárva volt, egy új dimenzió, amelyben hempereghet a macska kedvére, és nem diktál a szükség.

A „szemébe húzott sapkás”, mintha elmosolyodott volna és egy pillantást vetett a cica puha lépteire, amint a biciklinek látszó időgép mellett elhaladt, aztán folytatta tovább a nem-cselekvést. Azt gondolta, az időt csak azok képesek megragadni, akiket nem lehet kifogni. Akiket ki lehet fogni azok nincsenek jelen, itt és most nem léteznek, vagy a múltban, vagy a jövőben bolyongnak és, így függő helyzetben az idő rabjaivá válnak.



Feri kicsit késett, mert a nulláson egy közeggel váratlan eszmecserét folytatott a mérőműszerek relatív, pontatlanságáról és megbízhatatlanságáról. A közeg barátságos és megértő volt, de hajthatatlan.

A Séf a kis késlekedés ellenére kicsattanó formában érkezett a mindig mosolygó Irénkével és a szokásos „villányi” feliratú dobozkájával, ami a várakozók nagy lelkesedését váltotta ki. Kezdetét vette az össznépi nyüzsgés, előkészítés, főzés, poharazás.

Feri vetkőztette a harcsát, és közben magyarázta az álmélkodóknak a részleteket, mert a lényeg a részletekben van elrejtve, amit Ő a mesterétől lesett el.

Jutka és a Mariann arról beszélgettek, hogy a hangulat megint olyan, mint az elején, amikor a csövek között ettük a keszegeket. Tomi szerint ez az, ami kevés helyen található, és ami megfizethetetlen. Közben Mariann szeleteket vágott a harcsából. Ez a Körtée lesz, aki sütve szereti és, akit egy napra hazaengedtek a kórházból. A CT nem mutatott ki semmit szerencsére, de ez már a második csengetés volt és ki tudja, még mit találnak ki ezek a dokik. Úgy hírlik a cigiről le akar szokni, de akiket már szétszereltek, azok tudni vélik, hogy ez kevés lesz, kell ide még néhány további változtatás is.



A harcsapörkölt illata valahonnan előcsalogatta a Bódit, aki a csődületet születésnap meglepetésként, elismerően fogadta. Szokásos nagyhangú és válogatott szófordulatokat, tartalmazó stílusával, mindössze a harcsa méretét kifogásolta. A köszöntőt a Kalicka fordította „Bódi nyelvre” mivel Ő ekkor már elérte a tolmács fokozatot.

Bódi ismét csak egyedül érkezett, pedig nem kicsi a család. Már a lelkét is kitette, és majdnem mindenét odaadta, de a hajó, a hajó az övé. Itt jól érzi magát. Néha lecsófőzés közben arra gondol, hogy a sors milyen nagy Ő pedig milyen kicsi. A sors csak játszik vele és nincs semmi beleszólása a játékszabályokba, csak sodródik, pedig volt idő, amikor szaladtak a pacik. Akkor még kevesebben meditáltak a családban és más volt a vállalkozás is. Ez itt a második családja, de nem szeretné, ha gyengének látnák ezért egy-két látszat durvaságot és malacságot mindig kéznél tart, ami kagylóhéjnak megteszi. A héj egyre csak gyarapodik, gyarapodik.

A pörkölt és a csusza röviden szólva percek alatt eltűnt, viszont a poharak nem száradtak ki ilyen gyorsan.

Pinyó hálálkodott egy kicsit a kapitánynak a zajos nyüzsgés közepette, aztán előállt nagy bánatával. Nem volt rossz a kaja, sőt szinte fenomenális, de mesterszakács létére miért nem főzhetett Ő, hiszen a szakma a kisujjában van. Akkor most neki jutna az elismerés a babér. A horgászversenyeken is mindig Ő szerzi az első díjakat, serlegeket, amiket szívesen nézeget hajókázás közben. Ez feledteti a régi dolgokat, amelyek emlékei, valahogy nem akarják elhagyni, hiába igyekszik. Naphosszat hajókázik eszelős kitartással egyedül, erős szélben, mintha keresne valamit, ami néha még meg-megcsillan a hullámok között, de mintha eltűnőben egyre távolabbról látszana. Öreg barátja is elment, de mint mondani szokta, Ő még a pályán van.

Na jól van professzor, mondta a kis harcsafogó, aki válogatott durvaságok helyett különös módon most azt mondta, meglátjuk, mit tehetünk és közben egy távoli, szemébe húzott sapkával mélázgató, láthatatlan alak felé lesett, aki mintha biccentett volna, hogy rendben.



Az uszály és a lakóhajó között napok óta műanyag flakont dobálnak a hullámok. A kis harcsafogó szerint a harcsafogáshoz kevés a fortélyos csali, a jól megválasztott hely, ahhoz a legjobb szerelés, és bizonyos jel is szükséges. A kis harcsafogó szerint a harcsafogáshoz csak akkor érdemes hozzáfogni, ha megjön a jel.



Milyen jelről lehet itt szó Morgó, te érted ezt? Olyan lehet ez is, mint a filozófia, de azt sem értem. Ne gyötörj a kérdéseiddel Kende, mondtam már az előbb is, kérdezd meg a macskát.



Reggel hétkor csörög a telefon, a kis harcsafogó hangja hallatszik, Eduska ne nyomtasd ki, át kell dolgozni az egészet, hiányzik belőle a macska.

Eduska nagy keresgélő hírében áll, aki a fülzúgására kapott már szemüveget is. Ezután is zúgott a füle, és az események tisztán látását a szemüveg sem oldotta meg. Lót-fut, mindig, időzavarban van, és mindig többet vállal, mint amit elbír. A házát és a hajót is maga építette. Mondják volt úgy, hogy éjjel egy óráig vakolt, aztán ment dolgozni. A nagy serénykedésben elvesztett valamit. Keresi, keresi, azóta is. Néha úgy érzi, mintha pár percre meglelte volna, de aztán kiderül, hogy mégsem, pedig jólelkű, csak. Csak ezek a függőségek, nem tud szabadulni a nyűgöktől! Nyűgök kint, nyűgök bent, nyűgök mindenhol, nem csoda, ha fogy az „ICE TEE”.

Most új daruzási szisztémával próbálkozik, ki tudja talán ez sikerül.

Jól van kis harcsafogó, már egy példányt kinyomtattam, nekem így is tetszik.



Cica! Mik ezek a jelek, meg a legjobb szerelések és hasonlók? Kende, ha ezeket, a dolgokat, valóban meg akarod érteni, akkor át kell vennünk néhány halelméleti kérdést, de előtte ígérd meg, hogy soha többé nem eszel bele a Whiskas feliratú ételekbe, különösen akkor, ha az, az én tálkámban van.

Mit gondolsz Kende ki milyen, és ki mennyi halat fog? Ne ugrass cica, én komolyan kérdeztelek. Nem ugratlak Kende.

Hát arról már hallottam, hogy a kis harcsafogó ehető halakat fog, de ez is elég érthetetlen számomra, hiszen a nem ehetőket a horgászok visszadobálják, és nekem sajnos az ehetőkből is alig jut. Nem egészen így van ez Kende, itt nem a mérgező, vagy a méret alatti halakról van szó. Hát akkor miről? Arról van szó, hogy csak az ehető halakból fogható annyi amennyi szükséges, a pénzre váltható halakból, vagy a mohósággal fogott halakból viszont mindig csak kevés. A Pali nem akarja pénzre váltani a halakat, mégis „több-nagyobb” halakat szeretne fogni, a „jobb szereléssel”, mint ahogy a kis harcsafogó is teszi. Nem, nem Kende ezt nem jól látod. A „több-nagyobb” halak olyanok, mint az „akkörül” halak és ezeket a Pinyó fogja. Azért nevezi őket „akkörül” halaknak, mert nem szeretné, hogy kiismerjék a kis játékszisztémáit. Mondják a „tuti” halfogó hely GPS koordinátáit egyszer, tőle teljesen szokatlan módon, megadta valakinek, és amikor keresték a helyet, akkor derült ki, hogy az a Balaton vízterületétől délre Somogyszob környékére esik.

Hát akkor milyen halakat fog a kis harcsafogó? Ő már egy ideje „éppen elég” halakat fog. Az éppen elég halak a legjobb szereléssel, a legjobb szisztémával a legjobb helyen, a legjobb időpontban foghatók. Cica, ha a legjobb helyen esik az eső, akkor is a legjobb? Akkor is! Ezek szerint a „legjobb” nem függ a külső tényezőktől? Bizonyos mértékig függ természetesen, de vannak olyan mesterek, akik szó szerint majdnem bármilyen körülmények között is képesek „legjobban” érezni magukat. Na és Cica, ha a kis harcsafogó egy halat sem fog, akkor is éppen elég? Ő nem tud „egy halat sem” vagy „két-három” halat fogni, ezt magyarázta a Palinak is. Hát, ez hogy lehet? Hát úgy, hogy ellesett az „úton

járóktól” egy számolási metodikát és e szerint a fogási eredményhez hozzá számolja a virtuális halakat is. Mik azok a virtuális halak? Azokat az eseményeket nevezi, így amelyek belső örömet idéznek elő, mint például, ha fel kel a nap, a szépen kopogó eső, a ragyogó hold, esetleg beszélgetés egy kacsával, vagy egy repkedő madárral. Ha a virtuális halakat is számításba vesszük, akkor nem lehet eredménytelen a horgászat, akkor mindig éppen elég a zsákmány. Hát cica nekem úgy tűnik, mintha ez zagyvaság lenne, ez nem lehet normális, madarakkal beszélgetni. Virtuális halak nem léteznek. Kende a te tudatod a folytonos zabálás, a mohóság, körül forog és ebből az aspektusból szemlélve neked, igazad van, valószínűleg, egy kétezer évvel ezelőtt élt mester téged boldognak minősítene, legalábbis is egy ismert mondása erről tanúskodik. A virtuális halaknak akkor van szerepe és az előzőkben elmondottaknak, akkor van értelme, ha valaki az időt szeretné megragadni és lelassítani, ezt teszik az „úton járók”. A „keresgélők” nyugtalanságát és eredménytelenségét ennek a számolási metodikának a hiánya okozza, ezért nem találják, amit keresnek. Cica már megint ugratsz, az időt nem lehet megragadni vagy lassítani. Dehogynem Kende, dehogynem, többféle módon is. Többféle módon? Igen. Nem is olyan régen egy hivatalnok, a svájci találmányi hivatalban unatkozva rájött, hogy a nagy tömeg környezetében lelassul az idő, de az elméletében nem tett említést arról, hogy az idő lassítására már a korai civilizációk sámánjai, mágusai, is képesek voltak bizonyos tudatformáló gyakorlatok segítségével. Hát cica ezeket, a dolgokat én csak ugatom, de mik azok a jelek? Kende jelek nélkül nem érdemes belekezdeni semmibe sem. Talán sikerül megértened egy kis történet segítségével. Élt egyszer egy Juan Matus nevű indián varázsló, aki azt mondta az egyik tanítványának: „Csak olyan utat szabad választani, amelynek szíve van”. Útnak szíve? Honnan lehet tudni, hogy melyik útnak van szíve? Ha figyel rá az utat választó, akkor ezt egy belső hang közli, ez a belső hang a jel.



Szélhajtó bátyó a mester szerint a Kende miért boldog? A Kende nem boldog a mester szerint sem, ugyanis Ő függő helyzetben van, saját mohóságának rabja. A Cica egy ronda kis alak, ilyen közvetett módon fejezte ki a mester ismert mondására utalva a mohók lelki szegénységét. Mi ez a boldogság szélhajtó bátyó, amit a keresgélők a hullámok között, kint és bent, meg mindenhol keresnek, külső, vagy belső kategória? Ezt már magad is kitalálhatod öcskös, gondolj a rabbi definíciójára, ahogy a gazdagságot megragadta. /*Gazdag az, aki vagyoni helyzetével megelégedett!*/ Azt hiszem kitaláltam szélhajtó bátyó, remekül érzem magam, a moszatok között, látom az időlabdákat.



Nézd a macskát Kende! Ez megkergült, megint a kavicsokon hempereg, és a lábaival kapkod a levegőbe. Ez a macska teljesen összezavarta a látásomat Morgó, nekem úgy tűnik, mintha a cica önfeledten játszana a láthatatlan időlabdákkal.

2004-09-06

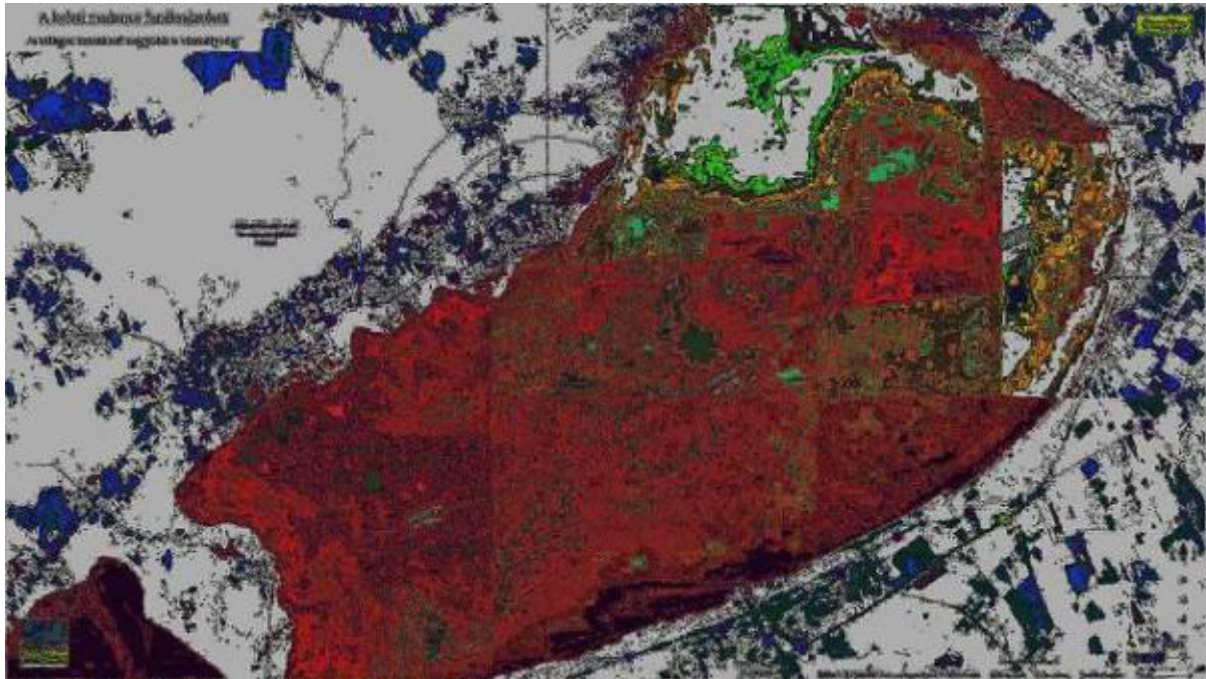


### ***A Google térkép horgász szemmel***

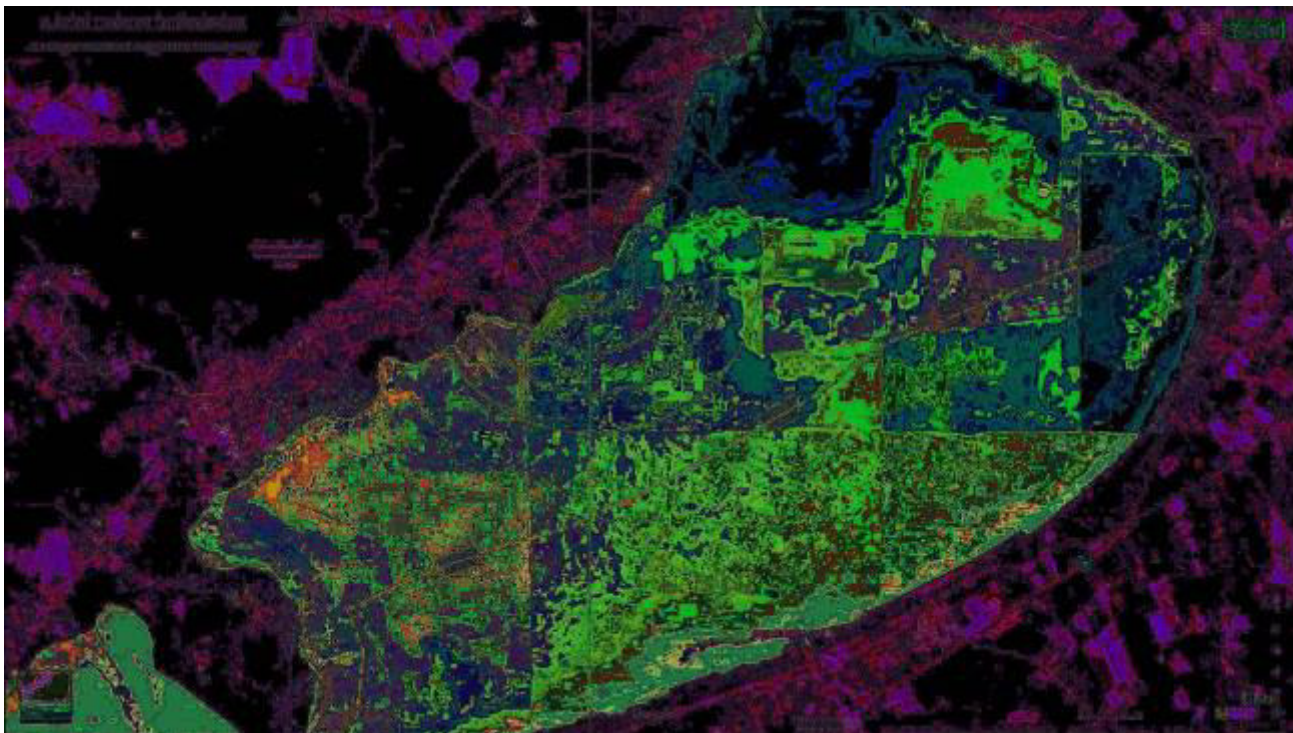
Közismert a Google térképszolgáltatása, amely műhold felvételekből teljes bolygó térképet állít elő. A térkép elérhető az interneten, például a Balatonra lokalizált módon is. A horgászok kutató tekintete e térképeken is a lehetséges halfogó helyeket keresgéli, ami sülők esetében közismerten az úgynevezett akadók környezetében található. A térképen az akadók sajnos nem láthatók, de bizonyos nagyításban az egyszínű térkép, foltokat jelenít meg és láthatók a vízen lévő hajók is. Ilyen térképrészlet látható a következő képen. A képen látható fehér pontok, vitorlás hajók, amelyek az akadó sor mentén helyezkednek el horgászat céljából, a parttól néhány száz méterre. A tapasztalatok szerint a ragadozó halak nemcsak az akadók, hanem a mélyebb vízáramlatok és a különféle változások mentén is szívesen tartózkodnak.



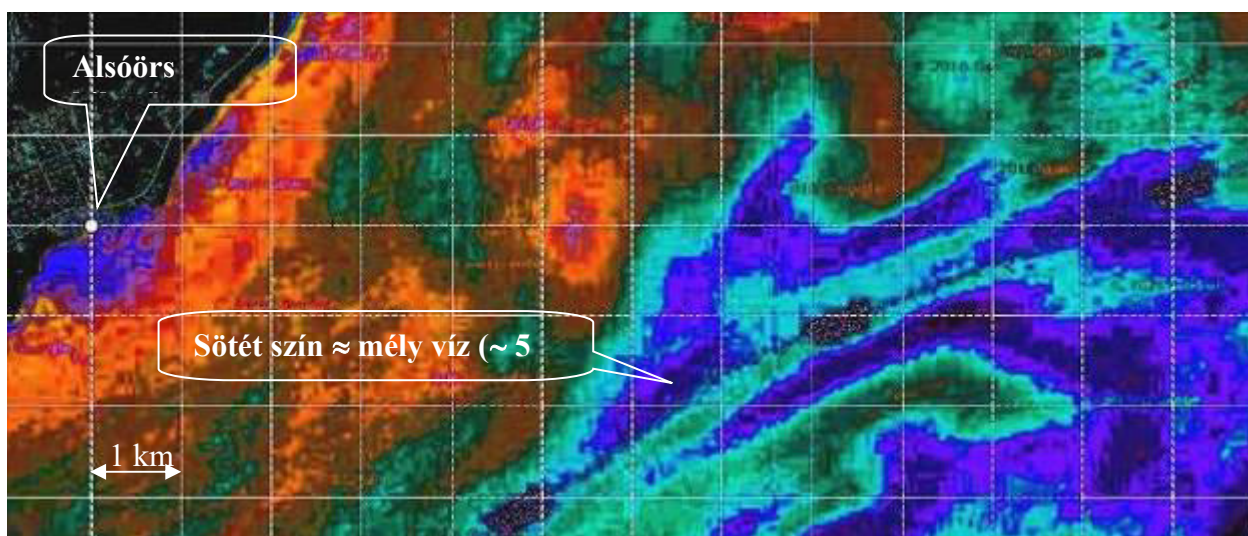
Ilyen reménybeli helyek jeleníthetők meg a térkép segítségével, ha egy kicsit változtatjuk a szemléletmódot. A szemléletváltozás bekövetkezhet különböző



képkezelő programok egymást követő alkalmazásával. Például, színcserét hajtunk végre, változtatjuk a fényerőt, változtatjuk a színkomponensek eredeti arányát stb. Az ilyen színtorzítások után különböző színfoltok jelennek meg, a színátmenetek jelölhetnek képmozaik határt, vagy a mederfenéken történő változásokat is. E változások lehetnek mélység-, vagy növényzet-, esetleg fenékszerkezet változások is, ezért konkrét kijelentések csak a tényleges helyszíni vizsgálatok után tehetők, de osztály szintű kijelentésként rögzíthető, hogy a színváltozások a mederfenék-, vagy az áramlási viszonyok változásait tükrözik, ezeken, a helyeken pedig, jó eséllyel tartózkodhatnak halak. Ilyen térképek készültek a Balaton keleti medencéjéről, de az említett módon bárki készíthet hasonlókat a medence más részeiről is.

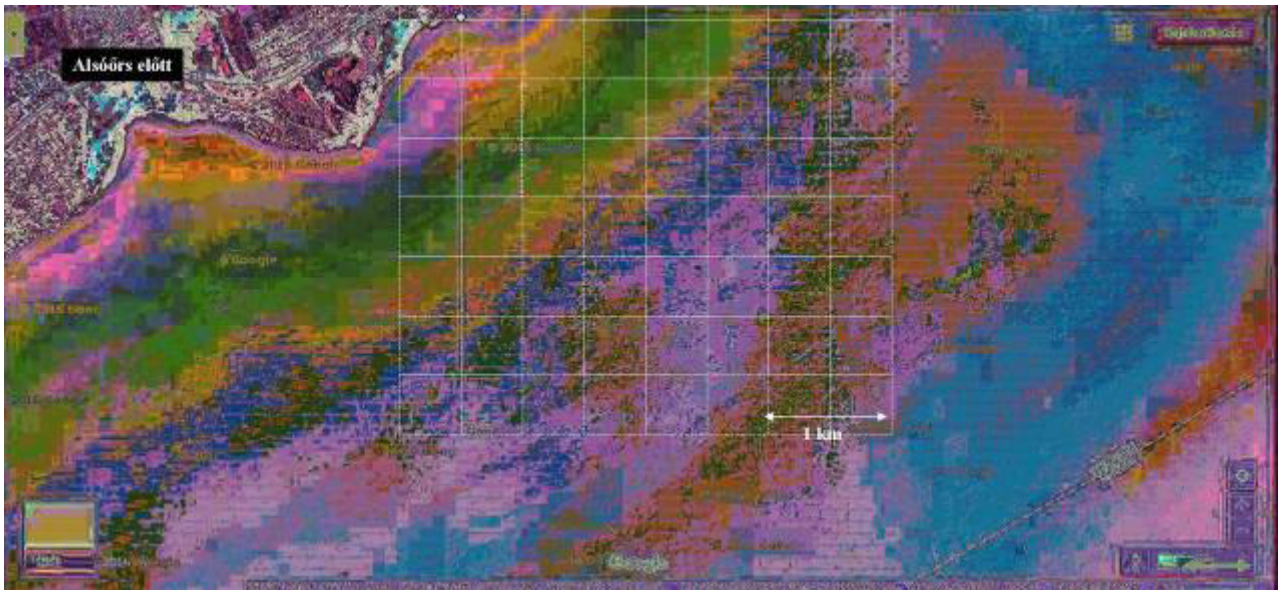


A következő kép vonatkozásában kijelenthető: A sötétkék színek /5 m. közeli/,



nagyobb vízmélységeket képviselnek. Az összefüggő kék vonulatok valószínűsíthetően áramlási csatornákat jelölnek.

Egy másik metszet szerint a különféle változások a tó tengelyével párhuzamos struktúrákat alkotnak.



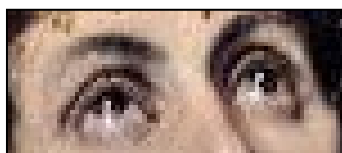
## A Zennel szemben

### *A „civilizáció” természete*

Cseppben a tenger! A gyakorlat szerint e szólás jelentése magától értetődő, nem kíván magyarázatot. Vagy mégis? A gyakorlat számos helyen használja eltérő tartalommal, konkrét jelentés nélkül. Kilátástalan helyzetbe kerülünk, ha a szakirodalom, vagy az internet segítségével, valamiféle korrekt tartalom meghatározást szeretnénk találni.

Az új természetszemlélet szerinti értelmezésben, a fraktál önhasonlóság lényegének szóképi megragadásáról van szó. A fraktál konstrukciót algoritmus ismétlődő működése hozza létre, ezért az egész és minden tetszőlegesen választott rész-, vagy csoporteleme önhasonló, de ez az önhasonlóság csak osztályszintű, ugyanis a hasonlóak között nincs két azonos. A tenger-, és részeleme a csepp közötti viszony is a fraktál önhasonlóság elvét követi. Mennyire szoros hasonlóságot jelent az osztályszint? Belátható minél jobban közelít a rész az egészhez annál szorosabb a hasonlóság. A természet jelenségei a természet fraktál alakzatának részei, ilyen részek a jelenségek tudatminőségei is. A tudat osztály szintű fogalma a rendszerminőségekhez rendelhető és az anyagcsere befolyásoló képességgel azonosítható. Belátható, a diszkrét-, vagy a csoportminőségű tudatok csak akkor képesek egymásról tudomással lenni, ha egymással anyagcserét folytatnak. A mániákus csillagnézők távoli galaxisokkal és más objektumokkal folytatnak közvetlen, vagy közvetett anyagcserét, amikor retinájuk-, vagy a jelfogó szerkezetük befog egy információhordozó részecskét.

Belátható a tudat a neveltetéssel formálódik, a tanultakkal töltődik fel, és e szerint működik, e szerint képes tudomást szerezni más minőségekről. A kis cseppek nem képesek tudomást szerezni a tenger létéről és jellegéről. A kisebb nagyobb cseppek aránya a tengerhez elenyészően kicsi, ilyen a tudatok viszonya is a természet egészéhez, többek között ezért is esik a természet lényege a tudat hatókörén kívül. A tudat rendszerminőség, az agy struktúrája az ő állapotában generálja a tudatot. A számítógépek működési területéről vett hasonlattal élve az agy állapota többek között az őt feltöltő tartalomtól, mint egyfajta sajátos szoftvertől függ. Léteznek egyszerű és fejlett szoftverek, ehhez igazodik a tudatminőség, de a nagy egészhez viszonyítva még a fejlett tudat leképezési képessége is elenyészően kicsi marad, nem beszélve a természethez nem illeszkedő szoftverek-, és az úgynevezett szutykos szándékosan torz szoftverek esetéről. A tudatok és ezen belül az emberi tudatok is fraktál alakzatba rendezhetők, az alakzat a végletekig leegyszerűsített hasonlattal élve görbült élekkel rendelkező sokszög alapú piramishoz hasonló. A piramis csúcsán lévő tudatok fejlett-, a piramis alján létező tudatok pedig egyszerű szoftverekkel rendelkeznek. A diszkrét szoftverek, bármely rendszerszinten szélsőértékek közötti átmenetekként szemlélhetők. A szélsőértékek is fraktál természetűek, és halmazt alkotnak, így az emberi tudat halmazterjedelme nem megszámlálható. Ha a létező valóság és a tudat viszonyát szemléljük, akkor kijelenthető minden tudatban eltérő valóságkép jelenik meg. Más aspektusból szemlélve minden tudatos lény eltérő világban éli életét, e világok csak részben találkoznak-, és illeszkednek egymáshoz. A hatalom és a zsákmányszerzés az egyszerű, csepp-tudatú lények halmazán gyakorolható és űzhető gazdaságosan, ezért kell a tömegeket homályra programozni, és homályban tartani.



### ***A „csodák” természete***

Csodák-, csodatévők-, mágusok-, vajákosok-, csillagjósok-, delejesek-, szemmel verők-, közbenjárók-, bűnbocsánat árulók-, áldásosztók-, és más hasonlók márpedig vannak. Ha csodák nem lennének, e népes sereg vajon miből élne, még az is lehet, hogy dolgozni kéne?

A csodákat, részben az utólag kitalált hagyomány és buzgóság szüli, részben pedig, az „érdekelt” sugallja, a kis csepp-tudatú pedig igazolja, ez a csoda forrása. Az egymásra hivatkozások között elvesznek a tények. Hitre van szükség nem a tény a lényeg. Ha a sors úgy hozza, teljesül a kérés, ez a csoda bizonyítéka, amely a népes sereget igazolja. A csodát a hála követi, a kalauzok hada a zavart tudatúak adóját szedi. Ez a nagy mágia, a semmiből valami! Ebből él a sok hasas, pasas, ebből lesz a vagyon, vagyonból a hatalom, hatalomból az

uralom, uralomból az elnyomás, elnyomásból a pusztulás. Van más út is, van bizony a rablás és fosztogatás, itt is csoda a megmaradás.

Az ígét isten nevében az ember hirdeti, megvetendő, kiátkozott gonosz, ki nem hiszi. Ha az elme eljut oda, a létező természet a valóságos csoda, ez a természet szava. A hirdetőik szerint, az ige és a tények? Nem ez a lényeg, lehet ellentétes. Nagy frászt! A csodára várni kell, a tényekért tenni, látónak erre kell tekintettel lenni.



### ***A 1/2harmónikusok „demokratikus” átszervezése***

/Az átszervezés a szakértő MASZOP, a DEKÁR, és a LIBATOP politikusainak programjavaslatai között is szerepelhet, amely várhatóan számos szavazó bizalmát elnyerheti./

Egyes klerikális szélsőjobboldali konzervatívok makacsul ragaszkodnak a korszerűtlen feudális jellegű értékekhez, viszont az „*aberál-globál, szivárványos blokk*” sajtótájékoztatóin ismétlődő módon rámutat e viselkedés antidemokratikus és esetenként militáns jellegére, hiszen az egyik polka hangszerelése vadászpuskát is rejteget. E szabadságszerető „*globál-orál*” szerint a 1/2harmónikusok átszervezése nem kerülhető el. Az átszervezés költségét pályázati pénzekből és hitelből kellene fedezni. Terv szerint a hitelt, az átszervezést követelők nyújtanák. Az átszervezés tudományos alapjai a következők:

- A 1/2harmónikusok fellépéseinek nem lép fel mindenki, gyakran csak a karmester lép fel az egyszemélyes dobogóra, e módon a despota-hedonista viselkedéssel kiemelkedik a többiek közül.
- A karmester nyilvánvalóan terrorizálja a többieket, pálcával fenyegeti őket, senki sem kezdheti el a zenélést, csak akkor, ha ő int. Mi ez, ha nem kézi vezérlés, az egyéni kreativitás és kezdeményezés elnyomása. A diktátorok viselkednek így, ráadásul folyamatosan hátat fordít a közönségnek.
- A zenekar jobboldalán elhelyezkedők sokszor nagyobb hegedűket kapnak, mint a baloldalon, ez diszkrimináció és szegregáció. Kíváncsi lenne az egyes tételek közötti időarányos hangszercsere.
- A zenekarban csak vonósok léteznek kirekesztve a húzósok és a tolósok tömegeit.
- A fúvósok között is jellemző a nagyság szerinti megkülönböztetés, és itt is kirekesztettek a szívósok. A tubák hivalkodóan nagy tölcserrel rendelkeznek, takarékosági okokból elég lenne két tubának egy tölcser.
- Az üstdobos csak ritkán szerepel, elvégezhetné a hárfások munkáját is, de mivel a hárfán a húrok közé szorulhatnak az ujjai, ezért védőkesztyűben kellene hárfáznia.

- Egyenlőtlen a terhelés a hangszerek szállítása terén is. Az lenne demokratikus, ha a kis pikulás legalább az egyik üstdobot cipelné a fellépések helyszíne között.

További magvas megállapításokhoz újabb vizsgálatokra lenne szükség, ehhez azonban újabb pályázati pénzeket kellene elnyerni, amely a demokratikus elvek érvényesítése szempontjából mindenképpen indokolt. Gondoljunk csak a zongorán található pazarlóan sok billentyű kirívó esetére, ugyanakkor, amikor a kerekével, szemmel látható módon spórolnak, hiszen nincs ki a négy kerék.

Egy mezei tücsök úgy véli: képtelenség ciripelni, ha a hangszert és annak állapotát demokratikusan átszervezik.

Egy kottapapír rágcsáló egerke másfél dilemmája: Merre billen a mérleg nyelve, a zseb vagy az értelem felé, továbbá lehet értelmes az önpusztítás?

• • • --- • • •

### ***A döglött macska üzenete!***

Újsághír: *„Olaszországban, ahol a babonás hiedelmek, a fekete mágia és a bigott katolicizmus különös keveredése nyomán minden más országnál nagyobb veszélyben élnek a fekete színű macskák. Még egy középkori pápai enciklikában kerül szóba a fekete macska, mint a Sátán és a boszorkányság eszköze. Az inkvizíció korában macskák ezreit égették el elevenen a máglyára küldött boszorkányokkal együtt, hogy bűnös, ördögi lelkük együtt távozzon a földi létből.”*

A hitszónokok szerint ne higgyünk a babonákban, csak az ő tanításaikban.

Nézzük a tényeket:

Veszprémben, a vérellátóból jövet, a parkoló felé tartva, az út baloldalán a járdát övező füves részen egy fekete macska havert, feje a járda felé és nem mozdult, ahogy elhaladtam mellette. Visszaléptem és szemügyre vettem. A fekete macska lelkét kilehelte, viszont testhelyzetével üzeni akart valamit. De mit? Ezt pontosan nem lehet tudni, de misztikus jelértékű látvány volt ez biztos, ha valakinek szeme van a jelekhez.

- ◆ Konklúzió: /diszkrét/ Ha a fekete macska átmegy előttem, akkor a pápai enciklika szerint a balszerencse, a balsors, utolért volna előbb vagy utóbb, de mindenképpen, ez biztos, viszont most én mentem át előtte és a balsors őt érte el, ez vitathatatlan tény. Egy kiséger szerint ez a gondviselés megnyilvánulása lehetett. Az enciklika szerint a feketemacskát nem védi a gondviselés. Ezek szerint a gonoszokat sem? Vajon a prófétákat védte? Ez nyilvánvaló! Egy viharvert, de még élő fekete macska szerint: céltételes a gondviselés, ugyanis a fekete macskákat üldözi, a prófétákat általában védi, pedig volt köztük alkoholista, szadista és pedofil is, ugyanakkor volt, akinek keresztre feszítését egyenesen támogatta.
- ◆ Konklúzió: /osztály szintű/ A balsors-hozók rontást hozhatnak ránk, vajon őket is védi a gondviselés? Nem lehet! Ők majd bűnhődni fognak, de mikor?

Tudjuk a tanításból, majd a másvilágon! Elég sokan vannak, jól élnek, szívós paraziták, ugyanakkor a tapasztalat szerint tettük megelőzhető egy ellentétes irányú rontással, így önmaguk áldozataivá válhatnak. Egy *Vudu - guru* szerint a világ megrontóin, már egy ideje nem fog az enciklika és a varázs, talán kellene ismét egy-kis tisztítótűz, parázs.



### *A kis zátonykerülő főzet*

*Captain Morgan* zátonyszakértő autentikus véleménye szerint: „*Ebben a világban bármikor bárki zátonyra futhat, még a szárazon is!*” Mitől várhat segítséget az egyszerű halandó?

Közismert: „*Fűben, fában van az orvosság.*”

◆ **A recept:** Három szál szegélyfűhöz tegyünk négy frissen szedett lapos levelet a gubancos bokor felső ágairól, majd egészítsük ki egy kis macskagyökérrel, és főzzünk erős főzetet, amelyet aztán ízlés szerint hígítsunk. A főzetből uszkve egy-másfél cseppet szervírozzunk a kapitány reggeli antiszeptikus, preventív rumadagjához. A navigálás sikere érdekében a hajó elején helyezünk el menetirányjelző táblát. A nagy zátonykerülő főzet hasonló módon készül, de az antiszeptikus preventív rész aránya értelemszerűen nagyobb.

◆ **Új tudományos felismerés:** A mérvadó tudósok egyike sem cáfolta a természettörvény szintű felismerést, amely szerint: „*senki sem hányhatja le kétszer saját hátán ugyanazt az inget*”. E fundamentális kijelentés inkluzíve igazolja Hérakleitosz kijelentését, amely szerint „*Kétszer nem léphetsz ugyanabba a folyóba*”. Na jó de mi van az állóvizekkel? Belátható, a ki-be lépkedés és az egyensúlyvesztésből eredő belehasalás változást idéz elő a pocsolyában is, ezért a kijelentés hatóköre kiterjeszthető az állóvizekre is, viszont ez a kiterjesztés új tudományos felismeréshez vezet, e szerint: „*ugyanabba a pocsolyába egyidejűleg több ballábbal is beleléphetsz*”. E lenyűgöző felismerés az állóvizekre vonatkozik és még nem bizonyított, ugyanakkor ismét felveti a százlábúak vízálló ballabas cipőkkel történő ellátásának kérdését.

◆ **A tudományos helyzet fokozódik:** Elképesztő heveségű vitákat váltottak ki a „*saját hát hányással*” /SHH/ kapcsolatos idő dilatációs tartalmú kijelentések! A lábatlanok világkongresszusának elnökhelyettese kijelentette: a csúszómászók bármikor képesek lehánygni saját hátukat a kívánt szegmensben, mindenféle belehempergési művelet nélkül is, de nem olyan oktanok, hogy az ügyel-bajjal lenyelt zsákmányt kihányják. Egy

Heisenberg nevű hozzászóló már több mint nyolcvan évvel ezelőtt a határozatlansági relációra való hivatkozással azt valószínűsíti, hogy „ugyanabba a pocsolyába egyidejűleg több ballábbal nem lehet belelépni”, ugyanis szinkronizálási problémák lépnek fel, hiszen a ballábak tömege, mérete és vezérlése kissé eltérő, ez pedig az egyidejűséget szinte abszolút módon kizárja. A relativitáselmélethez ragaszkodók is ezt a véleményt erősítik, hiszen a ballábak hossza és időléptéke a sebességgel arányosan rövidül. Az etimológusok szerint a pocsolya és a balláb fogalmak korrekten nem definiáltak, ez okozza a problémát. Amikor a ballábas cipősarok vizet ér akkor létezik egy folyó-, vagy pocsolya állapot, ami megváltozik, amire a cipő orra is a vízbe ér. E logikai láncolatból következik a megrázó kijelentés, ami szerint: „egyszer sem lehet ugyanabba a folyóba, lépni!” Ez többek szerint elképesztő, legalább annyira, mint a londoni ortodox rabbik cionizmus ellenes tüntetése.

- ◆ **Zűrzavar a való világban:** Akik azt tudják, amit megtanultak, nem értik, miért mondanak ilyen hülyeséget, azok, akik nem azt tudják, amit megtanultak. Még-hogy „egyszer sem lehet ugyanabba a folyóba lépni!” ez nem lehet igaz! Ez a kijelentés a háromdimenziós valós térre lokalizált, amelynek a független mozgáskomponensek által kifeszített sokdimenziós fraktál térre lokalizált alakja még durvább és a legkevésbé sem érthető a tanultakat tudók számára. A sokdimenziós fraktál terekre lokalizált kijelentés így hangzik: „sokdimenziós fraktál terek találkozása esetén a jelenség a szemlélő mozgásállapotához és a szemlélés időléptékéhez igazodó minőségben észlelhető.” A csillagos égre tekintve a múlt üzenetét látjuk, amely a mi jelenünk és a távolabb lévőek jövője. Az Univerzum összes térpozíciójának minden dimenziószintjén lehetnek észlelők, akik számára így van ez, konkrétan: „a múlt a jelen és a jövő egyidejűleg megnyilvánul.” Az egyidejűség észlelés kérdése, az észlelés pedig időlépték és mozgásviszony kérdése. Kijelenthető: „Az univerzum minden eseménye, minden minősége mozog, a mozgások viszonyba kerülhetnek az univerzum többi eseményének mozgásával. Az Univerzum fraktál természetű, valamelyik dimenziószint valamelyik térpozíciójában és időléptékében biztosan található olyan hely, ahonnan a két vagy több esemény egyidejűnek észlelhető.” Más aspektusból szemlélve a különböző időléptékek szerint változó jelenségeknek létezhet olyan együttállása, viszonya, amely meghatározott térpozícióból egyidejűnek tűnik, más térpozíciókból azonban nem. /Értelmező példaként szemléljük a katicanász esetét, oldalról dupla katica felülről és alulról egy katica../ Egy kiskutya kérdése a nagykutyaéhoz: Nem lehetne a folyóba lépés eseményét érthetően megvilágítani? Dehogynem öcskös: a folyóba lépéshez egy kis időre van szükség, lehet ez az idő tetszőlegesen kicsi, de ha nem zérus, akkor a folyó alkotóelemeinek viszonya és finomszerkezete megváltozik, ugyanis minden rendszer anyagcserét folytat, mégpedig rendszerszintjének időléptéke szerint.

A létező valóság az észlelés körülményeitől /*pozíció, mozgástartalom és időlépték*/ függően hajlandó megjelenni, ezért olyan jelentős a kis zátonykerülő főzet gyakori lokalizálása, ha a lokalizálás periódus ideje  $\{\Delta t \rightarrow 0\}$  akkor a kapitány szenzitivitása fokozódik, elméje „*magasabb látásmódra*” kapcsol, ebben az üzemmódban a zátonyok, ritkulnak, e módon elkerülhetők a szárazon történő zátonyra futások szörnyű élményei.

Egy tudós navigátor és GPS szakértő nem érti, milyen módon lehetne eligazodni ebben a világban, preventív nélkül.

Egy nem tudós elismerően nyilatkozott a kis zátonykerülő főzetről, de szerinte a zátonytól egyáltalán nem kell félni, az egy fix pont az imbolygó világban, abban szükség esetén meg lehet kapaszkodni.

Egy csapos ebe kérdezi: „*a preventív főzet használható, a hülyék elkerülésére is?*” Az ügyeletes nővér szerint: „*sajnos a jelenlegi gyakorisági mutatók mellett nem!*”

Egy éppen szabadlábban lévő zárszakértő: „*elég a sok dumából, kérek még egy dupla preventívet zátony nélkül*”



### ***A lélekvándorlás és a fekete macska***

A lélek nem hal meg a test és a személyiség pusztulásával, ez bizonyított tény, mondják a tanultakat tudók, és ebben mélyen hisznek is. A hitre szükség is van, ugyanis a kőkemény bizonyítékok valahogy a számbavételkor ellágyulnak. A tanultakat tudók tudása csodálatos, részletes, tudományosan alátámasztott elképzelésekkel rendelkeznek a lélek vándorlásával, a „*Bardo*” viszontagságaival, az új testbe költözéssel, sőt még a felső és az alsó létformákkal kapcsolatban is. Az elképzelések kis szépséghibájaként említhető többek között, a vallásonként eltérő tartalom, egyezik viszont a bizonyosságba vetett hit.

A fekete macskák egérfogó tagozatának alelnöke visszautasít minden a cicalélekkel kapcsolatos gyanúsítgatást és kijelenti: „*a fekete macskák eredeti, hamisítatlan macska lélekkel születnek, és még egyetlen egyednek sem volt átvándorolt uzsorás-, diktátor-, vagy más bűnöző lelke.*”

Az ügyeletes nővér nem ismeri tételeken a tibeti-, az egyiptomi-, vagy más halottas könyvek tartalmát, de megdöbbenő tapasztalata szerint: „*az osztályra felvett betegek közül egy sem távozik!*” Ember ez lehetetlen, nem minden gyógyított pusztul el azonnal, a nővér nem fogyasztott kicsit több zátonykerülő főzetet? Nem! Ez a tény. A beteg érkezik egy konkrét struktúrával és állapottal,

ami a gyógyítás során megváltozik, a megváltozott struktúrájú és állapotú személy távozik, aki már nem azonos a beérkezővel. Ez a tény, ugyanakkor ez elképesztő! Hova távozik a változás, a beérkező és a távozó közti minőségi különbség? Az egyik szorgalmas talponálló lakó szerint ez a lélekvándorlás egyik módosult változata és egyben bizonyítéka is, ami miatt szükség van még egy pohárka zátonykerülő főzetre.

Egy buddhista szerzetes *Buddha* híres tűzbeszédére hívja fel a figyelmet: „*e szerint a láng nem jött valahonnan, és nem megy sehova sem, ha kialszik a tűz.*” Az axiomatikus rendszerelmélet szerint az új minőséget a struktúra és az ő állapota generálja. Más fogalomhasználattal élve az új minőség a struktúra és az állapot viszonyából származik, de nem vezethető le az őt generáló minőségelemekből. Ha változik a struktúra, vagy az állapot, változik a generált új minőség is. Az új minőség vagy megnyilvánul, vagy nem de nem jön valahonnan, és nem távozik valahová. Az ember testének és állapotának új minősége a léleknek nevezett, korrekten nem definiált minőség is, amely vagy megnyilvánul, vagy nem. A struktúra osztály szinten-, az állapot osztályon belül konkrétan határozza meg az új minőséget. Ha a struktúra állapota változik, akkor az emberi lét minősége az élet, és ellentéte a nem élet szélsőértékek között változhat, vagy változtatható, ha a struktúra legalább részben ép, akkor az élet a tetszhalál állapotából helyreállítható. A struktúra is változhat /*gondoljunk a szervcserék és pótlások eseteire*/, de ha a struktúra sérülése, vagy változása meghalad egy kritikus értéket az életminőség már nem állítható helyre, ez a tényleges halál állapota.

Új rendszerminőség nem létezhet önállóan alrendszerének fraktál struktúrája nélkül, más fogalomhasználattal élve a lélek az alrendszer minőségek viszonyából származik, e viszony fraktál nélkül nem létezhet, ezért a cicáknak nem kell félniük a magasabb szférákban, a struktúráktól függetlenül repkedő lelkek testfoglaló, reinkarnációs törekvéseitől.



## A tanítás szíve

A hívők szerint teremtett ez a világ, de ki teremtette a teremtőt? A teremtetőt nem teremtette senki, Ő egyszerűen csak van, mondják a szakértők. A nem szakértők szerint a létező valóság is létezhet, hasonló módon teremtés nélkül.

Newton szerint a gravitáció a mozgató, amely egyszerűen csak van, eredetét nem ismerjük. A relativitáselmélet szerint nem a gravitáció a mozgató, hanem a térgörbület, amelyet a tömeg idéz elő. Az elképzelés nem ad számot a kölcsönhatások lényegéről, konkrétan arról, hogy a tömeg milyen módon és miért görbíti a teret, továbbá a mozgó tömegek, miért követik a térgörbületet. A világegyetem, gyorsulva tágul, ami az ősrobbanás következménye mondják a szakértők. Az ősrobbanásról részletes elképzelések láttak napvilágot, - akár csak a túlvilágról - de a gyorsuló mozgáshoz mozgató kell, ami ellentétes a gravitáció hatásával, ez az úgynevezett „sötét anyag”, vagy a „sötét energia”. A kutatók keresik a „sötét anyagot” de a méreg drága kísérletek ellenére sem találják. A jelenlegi világkép sokszínű, ellentmondásos, és az extrapoláció elvén megválaszolt kérdések száma kevesebb, mint az újonnan felmerülő kérdések száma.

Az új természetszemlélet szerint a létező valóság túl van a tudat hatókörén, ezért a jelenségek teljes körű értelmezése és ok-okozati összefüggéseinek tisztázása logikailag is kizárt. E kijelentés filozófiai, logikai érveken alapul.

Az új természet szemlélet szerint a létező valóság minden eleme levezethető egyetlen eredendően létezőnek elfogadott, ugyanakkor nem megismerhető jelenségből, az elemi rendszerek mozgástartalmából. Az elemi rendszerek csak gondolati úton megközelíthetők, megismerésük kizárt, ugyanis nem folytatnak anyagcserét, nem bocsátanak ki információhordozó részecskéket, csak külső minőségük van. Tovább nem osztható szélsőértékek ők, csak külső mozgásminőséggel rendelkeznek, belül nincs semmi, ez a semmi mozog. Más aspektusból szemlélve az elemi rendszerek nem tipikus rendszerek, ugyanis csak külső állapotminőséggel rendelkeznek belső struktúrával nem, mivel anyagcserét nem folytatnak nincs minőségmegjelenítő képességük sem, ezért észlelésre alapozva nem megismerhetők. Az elemi rendszerek periodikus, valószínűsíthetően véletlen periodikus jelenségek, ezért képesek az interferencia elvéhez hasonló módon együttműködésre majd az együttműködések további együttműködésekre. */Értelmező megjegyzés: A dolgozat elképzelése szerint az elemi rendszerek mozgásminősége alapvetően két szélsőérték között változhat, bármelyik szélsőérték mozgásminőségből, vagy a szélsőértékek lineáris kombinációiból, levezethetők a rendszerminőségek, a létező valóság jelenségei. E szélsőértékek egyike a felső szélsőértéket képviselő pozícióváltoztató mozgás, másik a pedig a pozícióváltoztatás nélküli, dimenzió-, vagy minőségváltoztató jellegű mozgás. Ez utóbbi mozgás jelensége szokatlan számunkra, ugyanis nem tartozik a newtoni dinamika értékkészletébe, amely a mozgást, a háromdimenziós térben az út idő szerinti változásaként definiálja, e dolgozat viszont a mozgást a fraktál térben történő minőségváltozásként értelmezi. /* A tudat nem képes kezelni, értelmezni az elemi rendszerek jelenségét, de ha elfogadjuk őket eredendően létezőnek, akkor általuk levezethető az összes többi jelenség.

Az elemi rendszerek mozgásállapotáról csupán logikai következtetés áll rendelkezésre, e szerint ez az állapot valószínűsíthetően pozíciótartó, véletlen periodikus, vagy pozícióváltó, legalább e lehetőségek valamelyikének megléte szükséges az együttműködési képesség létének. Az együttműködés csak és kizárólag építkező jellegű lehet, mivel az elemi rendszerek szélsőértékek, bomlásra képtelenek, ez a jelenség az elemi aszimmetria. Az elemi aszimmetria és az elemi rendszerek véletlen periodikus mozgástartalma a rendszerfejlődés kiváltó oka. Az elemi rendszerek mozgása valószínűsíthetően nem haladó jellegű, de folyamatosan gyorsuló, a rezgő mozgáshoz hasonló. Az elemi rendszerek rezgése a zérus és az egy dimenziótartományban történhet, ami durván azt jelenti, hogy a rezgés a lét és a nemlét között zajlik. Ez a kijelentés a tudat számára kezelhetetlen, de a szemlélet logikai építményéből ez következik. Az elemi rendszerek összessége folyamatosan kitölti a valós háromdimenziós teret, amelynek eredő mozgástartalma zérus, így az ismert konzervatív erőterre hasonlíthat. E tér testén jelennek meg a rendszerek, amelyek ismétlődő módon együttműködésre képesek, így jön létre a mozgáskomponensek által kifeszített sokdimenziós természet fraktál, amelynek részét képezik a létező jelenségek. A természet fraktál rendszerszintjei, egymástól lineáris értelemben független, dimenziószintekként azonosíthatók. A fraktál dimenziók, virtuális dimenziók, amelyek a háromdimenziós valós térben jelennek meg. E dimenzió tartományokban létező minőségek a rendszerminőségek, ők parciális viselkedésben, továbbá idő-, és térléptékben térnek el egymástól. Az egymáshoz közeli dimenziótartalmú rendszerek képesek hatás-ellenhatás viszonyba kerülni a távoli rendszerszintek rendszerei viszont nem.

A közös térkörnyezetben és közeli rendszerszinteken létező rendszerek külső mozgástartalmuktól függően képesek észlelni, vagy nem észlelni egymást. E szerint a sötét anyag is olyan, mint a nem sötét, de külső mozgási iránya miatt bizonyos rendszerek számára nem észlelhető. Értelmező példa lehet a lemezes sötétítőszerkezet, amelyen a lemezek állásától függően egyszer átlátunk, máskor nem.

Az új szemlélet, ellentmondásmentesnek tűnő, logikai építménye szerint a rendszerminőségeket generáló struktúra és állapototlemek között nem léteznek a *Newton* törvényeiben szereplő erőkapcsolatok, ezek a kapcsolatok csak a rendszerminőségek parciális viselkedése által jelennek meg. A rendszerminőségek közötti viszonyban anyagcsere kapcsolatok léteznek. Érzékelhető, az új természetszemlélet, különös, a tudat által nehezen kezelhető tartalmi elemekkel rendelkezik, például a semmi, mozog, ebből lesz a valami, a különféle erők eredendően nem léteznek, mégis egyszer csak megjelennek, az anyag, itt van körülöttünk, de egyes részek nem észlelhetők, és még sorolhatnánk. A létező valóság sokszínűbb összetettebb, mint azt bármelyik emberi elme képes lenne megálmodni.

Átvitt értelemben e különös, a tudat számára szinte megfoghatatlan jelenségek ok-okozati összefüggéseinek tisztázása jelenti az új természetszemlélet tanításának szívét.

### *A semmiből valami*

Semmiből valami? Ez vicces! Pedig ez a létező valóság.

A létező valóság háromdimenziós valós terét kitölti valami, aminek eredő mozgástartalma zérus, és mégis e valaminek az elemi részei képviselik a mozgástartalom felső-, az időléptéknek pedig alsó szélsőértékét. Ez a valami a primer tér, ami számunkra csak gondolati úton közelíthető, de konkrétan nem megismerhető. Szemléletünk, és a tapasztalataink szerint a körülöttünk lévő nagyobb anyagok, kisebb darabokra és alkotóelemekre oszthatók, ha ezt az eljárást gondolatban lokalizáljuk a primer tér esetére, akkor egy bizonyos ismétlődő darabolás után elérkezünk a primer tér elemi részeihez, amelyek már nem oszthatók tovább, nevezzük őket elemi rendszereknek. Ha a valami nem osztható tovább, akkor ő bomlásra képtelen, ez a jelenség az elemi aszimmetria. A rendszeraxióma szerint a rendszerminőségeket a struktúra-, és az ő állapotának viszonya generálja. Az elemi rendszereknek nincs belső minősége, azaz nincs struktúrája, anyagcserét nem folytatnak, nem képesek önálló minőségmegjelenítésre, ezért nem ismerhetők meg, ugyanakkor e különös jelenségek együttműködésre képesek.

Milyen módon képesek a struktúra nélküli állapotkörnyezetek az együttműködésre, és milyen módon lesz a semmiből valami?

Az elemi rendszerek együttműködési képessége alapozza meg a primer tér önszerveződési képességét, ami a rendszerfejlődés szükséges feltétele. Ez az elemi aszimmetriából és az elemi részek mozgástartalmából fakad. A bomlásra képtelen állapot az elemi aszimmetria, e szerint, ha valami történik az csak építkező jellegű, együttműködés lehet.

A logikai megközelítés két egyenrangúnak tűnő lehetőséget tár fel. A primer tér önszerveződésre képes akkor, ha az elemi részek minden irányú, felső szélsőértéket képviselő pozícióváltoztató mozgást folytatnak, vagy ha az elemi részek pozícióváltoztatás nélküli, minőségváltoztató mozgása véletlen periodikus jellegű. Mindkét esetben az együttműködés tartalmaként közös minőségmegjelenítés történik, ami eltér a környezetétől, ez tehát egy úgynevezett relatív minőségmegjelenítés szemben a rendszerek önálló abszolút minőségmegjelenítő képességével. Az elemi részek említett viselkedése esetén a primer tér eredő mozgástartalma zérus közeli, ez a tér hasonló lehet a matematika gyakorlatából ismert konzervatív erőterhez.

Az elemi részek kétféle mozgása, kétféle szélsőérték jellegű együttműködési lehetőséget rejt, de nem zárható ki a szélsőértékek lineáris kombinációinak lehetősége sem.

Az egyik lehetőség szerint a minden irányban pozícióváltoztató mozgást végző elemi részek kis időre közel hasonló pályán mozognak, így egy rövid időre

közös minőségmegjelenítés történik. Tartóssá akkor válik a minőségmegjelenítés, ha az elemek megfelelő ritmusban folyamatosan cserélődnek.

A másik lehetőség szerint, két szomszédos pozícióban lévő elemi rész jelenít meg közös minőséget. Tartós pozícióváltoztató mozgássá akkor válhat ez a minőség megjelenítés, ha a szomszédos elemek megfelelően cserélődnek. A kétféle közös minőségmegjelenítés elve egymástól lineáris értelemben független, az eredmény azonban azonos, mégpedig a pozícióváltoztató mozgás. Az első esetben a közös mozgásirány, a második esetben a szomszédos pozíció a domináns feltétel. Vegyünk észre valami különös jelenséget, egyik esetben sem egy valami az, ami pozíciót vált, mindkét esetben eltérő minőségek viszonya az, ami pozíciót vált.



Más aspektusból szemlélve a jelenséget, az elemi részek nem ismert, pozícióváltoztató-, vagy pozíciótartó minőségváltoztató, véletlen periodikus mozgása következtében a tér testén, időben gyorsan változó mintázatok jelennek meg. A változó mintázatok megjelenését a közös minőségmegjelenítésekben részvevő elemi részek megfelelő cserélődése teszi lehetővé. Az együttműködők cserélődése anyagcsereként azonosítható. A különböző időmetszetekben megjelenő mintázatok tartalmazhatnak hasonló mintaelemeket, amelyek változó pozíció sorozatai, pozícióváltoztató mozgást jelenítenek meg. Az észlelő, a változó pozícióban megjelenő, de egymással semmiféle konkrét kapcsolatban nem álló mintázat felvillanásokat, valami diszkrét módon létező objektum mozgásaként azonosítja, így lesz a semmiből valami. A jelenség nehezen érthető ezért célszerű értelmező példákkal élni:

- ◆ **A mozgófilm esete:** A mozgófilm rendszer minőségét, az álló képkockákból álló struktúra képes megjeleníteni megfelelő mozgásállapotban. A film rendszerminősége a tudatban képes megjeleníteni, de ez a rendszerminőség tulajdonképpen eredendően, abszolút módon nem létezik, szó szerint a semmiből jön, a képek viszonya az, ami az új minőséget, a film élményét generálja.
- ◆ **A szurkoló hullámok esete:** A stadionokból ismert jelenség, amikor a nézők egyfajta hullámzó mozgást jelenítenek meg. A nézők megfelelő ritmusban felemelkednek és leülnek, ez a mozgás haladóhullámként, haladó mozgást jelenít meg, ami önálló minőségként, egyfajta nézőhullámként valaminek tűnik, ugyanakkor a nézők nincsenek e valamivel hatás-ellenhatás kapcsolatban. E nézőhullám valamit, a nézők struktúrájának és mozgásállapotának viszonya jeleníti meg, ez a viszony jelenik meg valamiként.
- ◆ **Az olló esete:** Közismert az olló működési elve, a közös fordulóponton elforduló vágó élek a forgómozgásra merőleges irányban, tangens függvény szerint gyorsuló mozgást végző, vágópontot generálnak. Vegyük észre, a forgó mozgástól lineáris értelemben független haladó mozgás jön létre,

ugyanakkor a vágó élek sincsenek kapcsolatban egymással. A vágópont, a vágó élek viszonyaként megjelenő új minőség.

Az előző példák segítik megérteni az egészében mozdulatlan, de elemi részeit tekintve, valamiféle véletlen periodikus jellegű rezgőmozgást végző, primer tér testén létrejövő haladó mozgások megjelenésének elvét. Természetesen fogalmunk sincs, és nem is lehet a tényleges folyamatokról, de sikerült egyfajta modellt alkotnunk a jelenség lényegét illetően. Vegyünk észre a jelenséggel kapcsolatban valami lényeges momentumot. A mozgó mintázat csak akkor létezhet önálló minőségként, ha az adott rendszerszint adott térpozíciójában a saját léptéke szerint szemlélve, minden más mintázatot kizárva létezik. Ha egy jelenség egy adott rendszerszint, adott térpozíciójában más jelenségeket kizárva létezik, akkor ez egy parciális viselkedésként azonosítható, amely hasonló minőségekkel képes pozíciójából kiszorítani, azaz hatás-ellenhatás viszonyba kerülni, vagy más fogalomhasználattal élve, képes erőkapcsolatokat létesíteni. Vegyük észre, a parciális viselkedés, a hatás ellenhatás kapcsolatok megjelenése az egyidejű kizárólagos jelenlét következménye, ez tűnik úgy, mintha valamiféle nem definiált erők léteznének, de ilyen erők nem léteznek, az anyagcsere az ami létezik.

### *Az anyagcsere jelensége*

Ember, egy gőzmozdony, ha szembe találkozik valamivel, akkor nem úgy viselkedik, mintha a primer tér mintázata lenne! Ez igaz, de a gőzmozdony mindent elsöprő tömege és parciális viselkedése is a primer tér mozgástartalmából származik.

A feltehetően nem haladó mozgást végző, primer tér testén megjelenő mozgó mintázatok, vagy más fogalomhasználattal élve mozgó minőségmegjelenítések tulajdonképpen nem egyetlen mozgó minőséghez tartoznak. A haladó mozgás látványát sok, egymást követő időfázisban, és térpozícióban megjelenő hasonló mintázat képes kelteni. Az időben cserélődő és így pozíciót változtató mintázatok mozgás érzetet keltenek, hol lehet e jelenség alsó szélsőértéke? A szélsőérték nyilván zérus közeli időléptékek esetében, zérus közeli pozíció eltérések esetében jelentkezhethet. A matematika gyakorlatából ismert fogalmakkal élve differenciálisan kis változások differenciálisan kis mozgásokat jelenítenek meg.

Lokalizáljuk ezt az elképzelést egy amőba mozgására. Az amőba az egyik irányban egy kicsit változtatja az alakját, például kis mértékben, növekszik, ugyanennyit változik, csökken más irányokban. E módon az amőba kismértékben elmozdul, ez az elmozdulás a térfogat állandóság elvét követi. A primer tér testén megjelenő változó pozíciójú, de azonos alakú mintázatok nem állandó jelenségek, ugyanis ők minden pozícióban egymástól függetlenül megjelenő, rövidéletű autonóm minták. Szemlélhető a jelenség úgy is, mintha ezek a rövid életű minták egymás másolatai lennének, ebben az esetben a mozgás, az amőbához hasonlóan képzelhető el, mégpedig úgy, hogy a haladási

irányban csatlakozik egy megfelelő új réteg és az ellentétes oldalon pedig, leválik egy korábbi réteg. Ez a szisztéma természetesen csak elemi modell, de érzékelteti, milyen módon képes mozgást létrehozni a cserélődő anyag, vagy más fogalomhasználatlál élve az anyagcsere.

Az új szemlélet szerint minden pozícióváltoztatással járó mozgás az anyagcsere következménye. Az elemi anyagcsere a primer tér testén, az úgynevezett binomiális rendszerek esetében figyelhető meg. A primer tér elemi részei az elemi rendszerek, nem végeznek haladó mozgást, ezért két, egymással szomszédos rendszer közös minőségmegjelenítése, csak úgy képes haladó mozgást végezni, ha az egyik elemi rendszer cserélődik egy másik szomszédos pozíciójú elemi rendszerre. Érzékelhető, e szisztéma alkalmazásával tetszőleges térmozgás létrejöhet, a rendszerminőség folyamatosan létezik, átmásolódik és parciális viselkedést tanúsít, hiszen a rendszerminőség jelenléte kizárólagos. Az elemi rendszerek hasonló együttműködései, elképzelhetetlenül gyors anyagcserével léteznek. Az együttműködések ismétlődő együttműködésben vehetnek részt mindaddig, amíg külső haladó mozgáskomponensük létezik. Az ismétlődő, úgynevezett binomiális együttműködések, közelítő becslés szerint a természet fraktál tizenöt alsó rendszerszintjét képesek létrehozni. Az új természetszemlélet logikai építménye szerint, minden egyes ilyen együttműködés során, az együttműködő rendszerek külső mozgásminősége, vagy más kifejezéssel élve mozgásvektora, három új komponensre tagolódik. Egy külső mozgástartalom vektor és két belső vektor keletkezik. A belső vektorok egyike az úgynevezett rotáció vektor, a másik vektor egy egyensúlytartó eltűnő, úgynevezett kohézió vektor. Az elképzelés szerint minden rendszerminőség rendelkezik külső mozgástartalommal, belső forgó, keringő mozgással és összetartó mozgástartalommal. A rendszerminőségek minden rendszerszinten folytatnak anyagcserét a rendszerszint időléptékéhez igazodó módon. E módon csomagolódnak a forgómozgások egymásba a fraktál építkezési elvet követve. Az egymásba csomagolt mozgástartalmak egy része eltűnik, ők az egyensúlytartó bezáródó komponensek, amelyek fraktál természetűek, ők jelennek meg a gyakorlat által tömegjellemzőként azonosított minőségként.

A binomiális együttműködési szakasz után az algoritmus elve változatlan marad, de tartama módosul, ugyanakkor minden rendszer külső mozgástartalom változását csak és kizárólag az anyagcsere idézheti elő. Az anyagcsere a külső cserekészlettől függően történhet, így képes a külső a belsőt alakítani. Az anyagcsere a rendszerszintek időléptéke szerint zajlik, és fraktál természetű. A anyagcserét a dinamika aspektusból szemlélve, megállapítható, bizonyos időt igényel a belső alrendszerek cseréje, még akkor is ha a megfelelő cserekészlet a külső környezetben rendelkezésre áll, ez okozza azt a jelenséget amelyet a gyakorlat tehetetlen viselkedésként azonosít.

Az anyagcsere segítségével értelmezhető a gravitációként azonosított jelenség is.

## ***Rendszerminőségek mozgása***

A háromdimenziós valós teret az elemi rendszerek töltik ki folytonos módon, ez a primer tér, amelynek eredő mozgástartalma zérus, és valamiféle sűrűség jellemzője felső szélsőértéket képvisel, ugyanakkor elemi részeinek mozgástartalma zérus és a felső szélsőérték között véletlen periodikus módon változik. E hipotézishez két, az új szemlélet logikai építményéből következő megjegyzés fűzhető:

- ◆ a primer tér a létező legsűrűbb jelenség, ami létezik, minden rendszerminőség az elemi részeknél kisebb mozgástartalommal, nagyobb tér és időléptékkel rendelkezik.
- ◆ Az elemi részek mozgása nem pozícióváltoztató jellegű, ugyanakkor, relatív módon a környezetükhöz viszonyított módon, képesek haladó mozgások megjelenítésére.

Ember! Pozíciót nem változtatnak, csak minőséget, milyen módon lesz ebből haladó mozgás? A megértést segítő példaként gondoljunk a vízhullámok esetére. A vízhullámokban a vízmolekulák, tipikus esetben, vertikális irányban egyfajta csillapodó ingamozgást végeznek, ugyanakkor a szemlélő horizontális irányú haladó mozgást észlel. Mi az, ami a hullám esetén a haladó mozgást végzi? Belátható, a hullámban a haladó mozgást a vízmolekulák viszonya végzi. Ha valaki nem érzi elég meggyőzőnek a fenti példát, akkor gondoljon a fényforrás mátrixból álló fényűjság esetére, a tábla és a fényforrások nem mozognak, csak a fényerő változik, mégis mozgó mintázatok képesek megjelenni. A primer tér testén is hasonló módon képesek a rendszerminőségek megjelenni. Más aspektusból szemlélve a primer tér, az anyagcsere ritmusában időről időre, átmásolja az elemi részek között viszonyt, vagy más fogalomhasználattal élve a mintázatot, ez jelenik meg az észlelő számára a mintázat mozgásaként. Minden rendszerminőség mozgása hasonlóan történik, a sokdimenziós fraktál térbeli mintázatok a primer tér, az anyagcsere ritmusában átmásolja, ez eredményezi a számunkra észlelhető háromdimenziós térbeli pozícióváltó mozgásokat. Az átmásolás a rendszerszinteken egyidejűleg történik, de eltérő időlépték szerint. A folyamatos átmásolás eredménye a változás, az öregedés, és a kipusztulás. Kijelenthető:

- ✗ A minőségek viszonyának pozícióváltó sorozatai haladómozgásként azonosítható. Nem egy jelenség az, ami mozog! A térkörnyezet elemeinek viszonya, mozog!

Az elemi haladó mozgások képesek más hasonló mozgásokkal együttműködni és további mozgásokat megjeleníteni. /Gondolhatunk a vízhullámok találkozásánál megjelenő közös hullámokra./ Az ismétlődő együttműködések során a rendszerminőségek külső mozgástartalma hatványfüggvény szerint csökken, ugyanakkor tér-, és időléptékük hasonló módon nő. A haladó mozgások az elemi szinten az együttműködő elemi részek váltakozásával, cseréjével-, a rendszerek esetében pedig fraktál elvű anyagcserével valósulhat meg.

Az új szemlélet logikai építményéből következő kijelentés szerint minden rendszerminőség egyidejűleg domináns és alárendelt szerepben létezik. Domináns szerepben a rendszerek, elvonják az állapotkörnyezetükben étező rendszerek anyagcserekészletét, amit a bontócentrumukból kisugárzott anyagcsere készlettel érnek el. A domináns rendszer által kisugárzott anyagcserekészlet egy része beépül az alárendelt rendszerbe, ezáltal megváltozik annak eredő mozgástartalma és a domináns rendszer körüli, egyre csökkenő sugarú keringési pályára kényszerül, majd a domináns rendszer bontócentrumában részeire bomlik, és ismét kisugárzódik. A fekete lyukak működési elvét követi osztály szinten minden létező rendszer. Minden rendszer kívülről növekszik, belülről fogyatkozik, ez az elv fraktál minőséget feltételez a létező valóság egésze így működik, folytonosan pusztul és keletkezik, vagy más aspektusból szemlélve folytonosan átrendeződik.

Minden rendszer, minden alrendszere, kívül, és belül egyidejűleg forog, kering. Ez a forgó keringő mozgás fraktál elvű, a természet egészének ez a mozgás a létformája. Minden rendszer forog, és közben kering is. Ez azt jelenti, hogy a rendszerek sokszorosan egymásba épülő forgó mozgásai, sokszorosan csavarodó összetett spirálpályákon valósulnak meg. A rendszerminőségek ilyen különös, egymásba épülő spirálmozgása feszíti ki a létező valóság sokdimenziós virtuális fraktál terét. Más aspektusból szemlélve a létező valóság egyetlen, rendkívül összetett, mozgás fraktál alakzatként azonosítható.

Az új szemlélet szerint a létező valóság egyetlen dinamikus egész, amelynek különféle virtuális dimenziószintű aspektusai jelennek meg, az elemi rendszerek, alkotta, primer tér testén. A rendszerminőségek egyes rendszerminőségek számára észlelhetők az anyagcsere által, más rendszerek számára viszont nem, ugyanis velük anyagcsere kapcsolatok nem létesülhetnek. Az anyagcsere kapcsolatok által észlelhető rendszerminőségek léteznek, a nem észlelhető rendszerek viszont az észlelő rendszerek számára nem léteznek. A rendszerminőségek mozgását, észlelhetőségét, építkező és pusztuló jellegét az anyagcsere határozza meg, amely a „Nagy Egész” szintjén, azonos algoritmus szerint zajló fraktál természetű jelenség.

A rendszerminőségek mozgása szemlélhető egy sajátos aspektusból is, e szerint a rendszerminőségeket a primer tértől kiindulva minden parciális térszektor a saját időléptékéhez igazodó módon újramásolja, de a másolatok nem pozíciótartók és nem csereszabatosak. A nem pozíciótartó másolatok külső mozgást jelenítenek meg, a nem szigorúan csereszabatos másolási szisztéma következménye a rendszerminőségek fejlődése és pusztulása. Minden rendszerminőség keletkezik és megszűnik, elképzelés szerint időtlen jelenségek a szélsőértékek, a „Nagy Egész” és az „Elemi Rendszerek”.

### ***A kör inverz alakzata***

A gyakorlat, az inverz szóalakhoz, osztály szinten, a „fordított” jelentéstartalmat rendeli. Matematikai függvények esetében az  $(x \rightarrow y)$  függvény inverze az  $(y$

→ x) függvény, ha az létezik. Lokalizáljuk az inverz fogalmat a kör esetére, de ne a matematikai függvények szerinti, hanem a fogalom szerinti fordított értelmezés szerint.

A kör síkidom, amely egy adott ponttól, a középponttól egyenlő távolságra lévő pontok halmaza. Mi lehet ezen értelmezés fordítottja?

A kör szemlélhető egyfajta szélsőértékként, hiszen minden kerületi pontjához azonos sugár tartozik. E szélsőérték ellentétes tartalmú szélsőértékeként értelmezhetők az olyan kerületi pontok, amelyek mindegyikéhez különböző sugár tartozik.

Ez a meghatározás osztály szintű, hiszen sokféle kerületi pont-sugár hozzárendelés képzelhető el. Például, létezhetnek olyan pont-sugár hozzárendelések, amelyeknél a görbe nem folytonos, vagy nem zárt és így tovább. Belátható, ha a keresett szélsőérték alakzat minden kerületi pontjához eltérő sugár tartozik, akkor a síkgörbe nem lehet zárt, ez a görbe egyfajta spirál görbéként azonosítható. A kör kerületi pontjai folyamatosan követik egymást, ezért a keresett fordított szélsőértéknél is hasonlóan kell ennek lennie, ez pedig azt jelenti, hogy a sugár változás függvényének folytonosnak kell lennie, és nem lehet két azonos abszolút értékű pontja.

Felmerülhet egy észrevétel a kör és fordított alakzatának viszonyával kapcsolatban, konkrétan a görbék ívhosszával kapcsolatban. Kérdés a kör és fordított alakzatának ívhossza, vagy az ívek pontszáma tekintetében álljon fel az azonosság. Egyértelmű hozzárendelés eseteit kellene keresnünk:

- ◆ A spirál görbe ívhossza nem véges, a kör ívhossza véges, ezért az egyértelmű ívhossz hozzárendelés feltétele nem teljesül.
- ◆ Pontszám, azaz elemi ívhossz azonosság esetében, filozófiai gondok merülhetnek fel, ugyanis a matematika jelenlegi szemlélete szerint a különböző hosszúságú görbeíveknek azonosan végtelen számú elemi pontja létezik, amelyek egymásnak kölcsönösen megfeleltethetők. A hozzárendelés különféle függvények segítségével történhet ezért eseményhalmazt, alkot. A hozzárendeléssel kapcsolatos érvelés érthető, de az eredmény a tudat számára nehezen elfogadható. Az érvelés nem autentikus, de szemléletes módon a következő: két egyenlő hosszú gumiszalag elemi részeinek halmazterjedelme nyilván megegyezik, ami nem változik, amikor a szalagok hosszát nyújtással változtatjuk.

Kijelenthető: a folytonos görbék pontjainak, elemi ívhosszainak, kölcsönösen egyértelmű hozzárendelése esetén, a körnek számos fordított alakzata létezik, e fordított alakzatok spirál görbéként azonosíthatók.



Különös gondolati ösvény nyílt meg, a tanultak szerint a függvények inverz képzésével szemben egy új szemléletű inverz képzésű lehetőség jelent meg.

A kör síkidom, de a természet a háromdimenziós valós teret kitöltő, mozgások által kifeszített, sokdimenziós fraktál térben létezik. E

teret kifeszítő mozgások pályagörbéit, a rendszer együttműködések algoritmusai által meghatározott módon kapcsolódó térbeli spirál pályák fraktál alakzata alkotja. Milyen módon lehetne elképzelni e különös fraktál alakját? Az új szemlélet logikai építményének egyik különös eleme a „*Szám fraktál*”. A „*Szám fraktál*” alakzatát a különös módon ki és becsavarodó, egymásból kiágazó számgörbék alkotják, feltehetően ez az alakzat hasonló a mozgáspályák fraktál alakzatához.

### ***A gömb inverz alakzata***

A sík a tudat terméke, a jelenségek a háromdimenziós valós térben léteznek. A kör meghatározása a háromdimenziós valós térre lokalizálva gömbfelületet eredményez, amely több szempontból is szélsőértéket képvisel, például az ő felülete a legkisebb a térfogathoz viszonyítva a többi zárt térfogat viszonylatában. Milyen módon képzelhető el az ő fordított alakzata? Belátható többféle minőséglelem figyelembevételével képezhető az inverz-, azaz a fordított minőségképzés. Kereshetjük például a legnagyobb felülettel rendelkező zárt térfogatot, vagy mint a kör esetében a felületi pontokhoz rendelhetünk változó sugárméreteket. Létezhetnek más lehetőségek is például minden belső ponthoz rendelhető külső pont, a matematikai gyakorlat ismer ilyen leképezést. Ha nem szeretnénk elveszni a részletek között, akkor célszerű egy-két elem kiragadásával érzékeltetni a szemlélet lényegét.

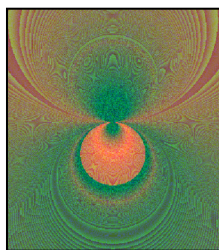
Milyen lehet a legnagyobb felületű térfogat? A felület növelése történhet egyfajta kilapítással és szétkenéssel. Képzeljük el az eljárás lehetséges szélsőértékét. Ha valamilyen síkidomot képezünk a gömbtérfogatból, akkor a felület a legnagyobb, de nincs térfogat. Hasonló problémák jelentkeznek a görbék és pontok transzformációk esetében is, ezekben, az esetekben már a felület is eltűnik. A háromdimenziós valós térben történő átalakítások korlátosak, akkor hol keressük a szélsőértékek lehetőségét? A gyakorlatból kiindulva vizsgáljunk meg néhány jelenséget:

- ◆ Aktív porok jelensége: a különféle anyagok felülete, nagyon alapos aprítási műveletekkel felületaktívvá tehető. Az ilyen anyagok viselkedése megváltozik, például képesek szűrőként lekötni más anyagokat. Gondolhatunk az erőművek kénlekötő technológiájára, vagy a gázmaszkok szűrőire. Ez a módszer a külső felületnövelésen alapul.
- ◆ Növelhető az anyagok belső felülete is. Tipikus példaként gondolhatunk az élőlények tüdőszerkezetére. Ez a szisztéma ismert a gyakorlat számára. A tüdő szerkezete fraktál dimenzióval rendelkező jelenség.
- ◆ Ismert belső üreges szerkezetű jelenségek az úgynevezett fullerének, amelyeknek elképzelhető fraktál struktúrába rendezett alakzatai is.

Az előző példák felvetnek egy szokatlan gondolatot, amely a következő: A háromdimenziós térben szélsőértékként jelentkező gömb inverz, azaz fordított

alakzatát a sokdimenziós virtuális fraktál térben kell keresni. A keresett szélsőérték lehet külső és belső felületű, de a dimenziószintenként összegzett felülete a legnagyobb. Nyilván a gömbnek és inverz alakzatának valamilyen egyértelmű transzformációval csatolt viszonyban kell léteznie.

A gondolati ösvény elvezetett a háromdimenziós valós tér és a benne létező sokdimenziós fraktál tér viszonyát kifejező transzformációhoz. Milyen lehet ez a transzformáció? Az új természetszemlélet szerint ez a transzformáció, nem egy a matematika gyakorlatából ismert függvény, hanem a fraktál terek létrehozására alkalmas algoritmus. A létező valóság terét, osztály szinten állandó, de konkrét, végrehajtási ciklusonként változó, algoritmus képes létrehozni.



### ***Az idő, a tér és a mozgás természete***

A szólas szerint az „idő pénz”! Ez a kijelentés bizonyos aspektusból szemléli a jelenséget nem autentikus, ennek ellenére nem kevésbé lényegmegragadó, mint a jelenlegi gyakorlatból ismert elképzelések, amelyek színes halmaza nyomtatott formában és az interneten is elérhető. A jelenlegi elképzelések meghatározó műveként említhető: „*Stephen Hawking, Roger Penrose, A TÉR és az IDŐ természete.*”

Az idő tartalmi lényegéhez a fizika tudománya jutott a legközelebb.

*Newton* dinamikai modelljében a tér és az idő egymástól és a jelenségektől független, abszolút módon létező, folytonos és egyenletes változókként szerepelnek. A modell szerinti térnek és az időnek, nem léteznek elemi részei, továbbá nem létezhet negatív tér, az idő pedig csak azonos irányban, változhat.

A matematika gyakorlata szerint a háromdimenziós valós térben számtalan görbe létezhet, amelyek a jelenségek mozgásának útvonalaiként szerepelhetnek. E görbék a matematika jelenlegi eszköztárával, függvényekként megjeleníthetők és jellemző módon differenciálhatók. E modell szerint a mozgás az út időbeli változásaként értelmezhető.

A speciális relativitáselmélet szerint a világegyetem a téridő fogalmának bevezetésével írható le, és e módon érthető meg. E szerint az univerzum a négydimenziós, úgynevezett *Minkowski* térben létezik. E négydimenziós modellben az idő a negyedik dimenzióként szerepel, ugyanakkor a tér, az idő és a jelenség nem függetlenek egymástól. Más aspektusból szemlélve e tér egységvektorai, lineáris értelemben, nem függetlenek egymástól, mint ahogy az a háromdimenziós valós térben tapasztalható. E modell az elképzelések színes halmazát eredményezte, amely az úgynevezett extrapoláláson alapuló tudás terméke. Az elképzelések színes halmazában számos ellentmondás feszül, és

nem ad korrekt értelmezést az univerzum működésével kapcsolatban, de ez nem zavarja a hívők népes seregét, akik bizonyítottként tekintenek a modellre. E dolgozat hetedik része a „Szám fraktál” címet viseli, a dolgozatrész szerint „*Tér és Idő a mozgásból származnak!*” Az új természetszemlélet egyetlen „*a priori*” feltételezett minőségből, az elemi rendszerek mozgástartalmából vezeti le a jelenségeket, amelyeket rendszerminőségekként azonosít. A rendszerminőségek az alrendszer minőségek, algoritmus szerinti együttműködései által jelennek meg és az együttműködések megszűnésekor a rendszerminőségek is megszűnnek. Más aspektusból közelítve, a rendszerminőség a struktúraminőség és az állapotkörnyezet minőség viszonyából származik. A rendszerminőség, a környezettől elkülönülő autonóm rendszer külső minősége, a struktúra és az állapot minőségek e rendszer belső minőségei. E kijelentésre alapozva a rendszeraxióma tartalma új alakra hozható és megállapítható: „*A rendszer külső minősége a belső minőségek viszonyából származik!*” Ha az új természetszemlélet „*Tér és Idő a mozgásból származnak!*” kijelentésének tartalmi lényegét szeretnénk megérteni, akkor a külső és a belső „*viszony*” lehetséges halmazát át kell tekintenünk. A környezettől elkülönülő rendszerminőségek esetében a „*viszony*” értelmezhető, külső-belső, belső-belső és külső-külső minőségek esetében. A rendszerminőségek a sokdimenziós virtuális fraktál térben léteznek, de a valós háromdimenziós térben jelennek meg. Mivel a fraktál tér és a valós háromdimenziós tér eltérő módon viselkedik, ezért a „*viszony*” tartalmát e terekre lokalizált módon szükséges vizsgálnunk.

#### **A „viszony” eseményhalmaza fraktál térre lokalizált módon:**

A rendszerminőségeket algoritmusok ismétlődő működése hozza létre ezért ők fraktál természetűek, és valamennyien egyetlen önhasonló, természet fraktál alakzatba rendezhetők. A természet fraktál minden eleme és tetszőlegesen választott csoportja, osztály szinten hasonló, de szoros értelemben, a fraktál nem rendelkezik két azonos rendszerminőség elemmel.

Az elemi rendszerek mibenlétéről csak logikai úton alakítható ki elképzelés, megismerésük, kizárt, ugyanis nem folytatnak anyagcserét, nem bocsátanak ki információhordozókat és kizárólag külső, minőségekkel rendelkeznek, belül nincs semmi, ezért nem oszthatók tovább. Az elemi rendszerek minőségéből akkor vezethetők le a rendszerminőségek, ha periodikus mozgástartalommal rendelkeznek, ez a mozgástartalom különleges, nem az anyagcsere változás következménye, mint a rendszerminőségek külső haladó jellegű mozgása. Az elemi rendszerek mozgása pozíciótartó periodikus jellegű. Az elképzelés logikai építménye szerint a pozíciótartó periodikus viselkedés önszerveződésre képes. A rendszerfejlődés során jelennek meg a rendszerminőségek és a minőség-halmaz egyik elemeként a pozícióváltoztató mozgások. Az elképzelés szerint, az elemi rendszerek, pontszerű jelenségek, mozgásuk különös módon nem haladó jellegű, hanem pozíciótartó. A pozíció tartó mozgás kifejezés paradoxonként hat, de nem az, ugyanis fraktál térben létezhet pozíció tartó minőségváltozás, ami mozgásként értelmezhető. /Értelmező példa lehet a fényforrás mátrixból álló

*fényűjság, a tábla és a fényforrások nem mozognak, csak a fényerő változik, mégis mozgó mintázatok jelennek meg.* E pontszerű jelenségek szó szerint a lét és nem lét között mutatnak egyfajta periodikus minőségváltoztató viselkedést. Az is elképzelhető, hogy ez a viselkedés valamiféle létező és nem létező vetületi minőség, valamilyen forgó mozgásból eredő periodikus változással értelmezhető. Ami bizonyossággal állítható, az, az, hogy a jelenség túl van a tudat hatókörén, de eredendően és időtlen módon létezik. Ezt a mozgást nem az anyagcsere változás okozza, mint a rendszerek külső mozgását, ugyanis ezek az elemi részek nem folytatnak anyagcserét.

A modell szerint, a rendszerminőségek, az alrendszerek, osztály szinten azonos, de konkrétan változó algoritmus szerint ismétlődő együttműködései által jelennek meg, amelyek fraktál alakzatba rendezhetők. Ez a minden létezőt magába foglaló alakzat a „Nagy Egész”, vagy más aspektusból szemlélve a természet fraktál. A természet fraktál lineáris értelemben egymástól független rendszerszintekkel és a rendszerszinteken a szélsőértékek kombinációiként létező rendszerminőségekkel rendelkezik. E modell szerint a rendszerminőségek a rendszerszintekhez igazodó tér-, és időléptékekkel, valamint mozgástartalom tartományokkal rendelkeznek, amelyek a kölcsönhatások által jelennek-, és szűnnek meg. E modell szerint a rendszertér, egymástól lineáris értelemben független mozgáskomponensek által kifeszített, sokdimenziós virtuális fraktál tér, amely a háromdimenziós valós térben képes megnyilvánulni. A fraktál dimenziók szerinti terek parciális viselkedésben térnek el egymástól. A parciális viselkedés tartalmi lényege, a közeli rendszerszintű minőségek hatás-ellenhatás kapcsolat létesítésére irányuló képességével ragadható meg. Más megközelítésben a hasonló rendszerszintű mozgástartalmak képesek kiszorítani egymást relatív autonóm mozgásterükből. Egy újabb aspektus szerint közelítve a jelenséghez, a rendszerterek, parciális értelemben, autonóm háromdimenziós valós térben, a minőséget generáló alrendszerek fraktál tere létezik.

E modell szerint a tér és az idő is rendszerminőségek és ők is az alrendszerek ismétlődő együttműködései által keletkeznek, ezáltal minden rendszerminőség saját tér és időléptékekkel rendelkezik, amelyek nem skaláris, hanem fraktál térben értelmezett vektor minőségek. Az idő irányminősége a külső mozgástartalom irányminőségéhez igazodik, és az észlelők számára az időminőség is vetületi minőségben képes megjelenni, ugyanakkor nem tükörszimmetrikus, csak egy irányban képes változni.

Első hallásra e kijelentések tartalma a tudat számára értelmezhetetlen zagyvaságnak tűnnek. *Az értelmezést segítheti a következő példa: Egy asztali ventilátor minden más hasonló jelenséget kiszorító, autonóm térrel, és parciális viselkedéssel rendelkezik. Az álló lapátokon csak roncsolás által hatolhatunk át, de a lapátok között átnyúlhatunk, ez a viselkedés parciális viselkedésként azonosítható. Ha a ventilátor működik, akkor a forgó lapátok kiszorítanak minden hasonló méretű /rendszerszintű/ jelenséget, nem nyúlhatunk át közöttük, ez egy megváltozott parciális viselkedés, ugyanis a levegő részecskék, a*

*porszemcsék átjuthatnak, mert az ő rendszerszintjük távol esik a ventilátorétól. A rendszerminőségek a távoli rendszerszintű rendszerek által átjárhatók, a közeli rendszerszintű minőségekkel viszont hatás ellenhatás kapcsolatok jelennek meg.*

E modell szerint nem a mozgás származik a tér-, és az időváltozásból, hanem a mozgásból származik a tér és az idő is. A mozgás osztály szintű megközelítésben rendszerminőség változással azonosítható, e szerint létezik pozícióváltozás nélküli mozgás is, ekkor a rendszerminőségek együttműködése, azaz a minőség rendszerszintje változik. Az új szemlélet szerint a rendszerminőségek mozgása az anyagcserével áll kapcsolatban, az anyagcsere következménye. Konkrétan a rendszerminőségek eredő, belső-, és külső mozgástartalma csak az alrendszerek cseréjével valósulhat meg. E gondolatláncra alapozva kijelenthető a tér és az idő is az anyagcsere, valamiféle fraktál térben értelmezett, differenciál hányadosaként értelmezhető. E kijelentésben a differenciál képzésnek nem a hagyományos módjára kell gondolnunk, nem a háromdimenziós valós térben értelmezett, független változók szerinti differenciálásról van szó. A fraktál térben fraktál függvények léteznek, amelyek differenciál képzése is fraktál természetű. A jelenlegi gyakorlat még nem dolgozta ki a fraktál függvényekre vonatkozó differenciál műveletek szabályait, de e dolgozat elkövetője szerint a jövőben valamikor ez meg fog történni.

E modellben az idő rendszerminőség. Minden rendszerminőség külső mozgástartalom vektorral rendelkezik, mivel az idő is rendszerminőség, ezért ő is rendelkezik irányminőséggel. A modell szerint csak azok a rendszerek képesek együttműködni, amelyeknek létezik közös külső mozgáskomponensük, az ilyen rendszerek külső és belső mozgástartalom vektorai, azonosan jobbkezes koordináta-rendszerekben értelmezettek, e kijelentésből származó következtetés szerint az idő ugyan fraktál természetű, ezért sokféle léptékkel és irányminőséggel rendelkezhet, de abszolút értelemben csak előre haladhat, a múlt irányában nem, más fogalomhasználattal élve az idő nem tükörszimmetrikus jelenség. Hasonló megfontolásból eredően csak egyetlen fraktál természetű rendszertér létezhet, valamiféle tükörszimmetrikus rendszertér nem létezhet.

Az Univerzum viselkedésének tartalmi lényege a következő gondolati ösvényen haladva érthető meg. Az új szemlélet szerint a minden létezőt magába foglaló „Nagy Egész” minőségei rendszerminőségek. A rendszerminőségeket az alrendszereik által képviselt struktúra-, és állapotminőségek viszonya generálja. Ez a viszony, az ismétlődő kölcsönhatások által, jön létre. Minden rendszerminőség élettartama nagyobb alrendszerei élettartamánál, ebből következően az alrendszereknek cserélődni kell a rendszerszintjük időléptéke ritmusában, ez az anyagcsere. Az anyagcsere működése a következő: minden rendszer belülről fogyatkozik, kívülről növekszik. Minden rendszer centrum részén bontócentrum működik, amelyen keresztül a domináns rendszer elvonja a

bontott anyagcsere készlet egy részét, amely egyensúly esetén, a külső térkörnyezetben található anyagcsere készletből pótlódik. E modell szerint minden rendszerminőség térforrásként és egyben térnyelőként működik, így a fraktál tér egészét különös módon, egymásba záródó és egymásból kiáramló téráramlások alkotják. A rendszerminőségek anyagcseréje fraktál természetű, és szemlélhető úgy mintha lenne külső, valamint belső komponense.

A külső anyagcsere meghatározó része a rendszer és domináns rendszere viszonyában zajlik, amely hatására a rendszer a domináns rendszer körül spirál pályán közelít a domináns rendszer bontócentruma felé. Ez a mozgás, kétkomponensű, érintő és sugár irányban befelé mutató vektorokkal jellemezhető.

A belső anyagcsere a rendszer bontócentruma és az állapotkörnyezet között zajlik és a rendszer tengelye körüli forgó mozgását eredményezi.

Értelmező példaként szemléljük gondolatban a galaxisok esetét. A galaxisok, tipikus módon forgó spirál alakzatok. A galaxis forgása a belső anyagcserével van összefüggésben. A belső anyagcsere két, egymásra merőleges téráramlásként szemlélhető. Az egyik téráramlás a bontócentrum, vagy közismert nevén a fekete lyuk által kibocsátott anyagcsere spektrumként azonosítható, a másik téráramlást a bontócentrum irányába spirál pályán közeledő csillaganyag alkotja. E modell szerint a csillaganyag a bontócentrum által kisugárzott alacsony rendszerszintű anyagcsere spektrumából képződik a galaxis peremen, majd a centrum felé haladva fokozatosan növekszik rendszerszintje és végül a bontócentrumhoz érve ismét, bontásra kerül. E rendszerfejlődési folyamat minden rendszerminőség esetében hasonlóan történik, különös módon vonatkozik ez a tér és az idő minőségekre is.

Az új természetszemlélet gondolati építménye szerint minden rendszer, hasonlóan működik, például a föld is. A föld centrumrészén a nap bontócentrumot működtet és elvonja a bontott anyagcserekészletet, amely valószínűsíthetően a foton rendszerszintje alatti spektrummal rendelkezhet, és így akadálytalanul átjuthat a föld kérgén. A különböző rendszerszintű rendszerminőségek parciális hatáskapcsolatban állnak, ezért a hatásláncon keresztül az elvont anyag esetében is érvényesül valamiféle kontinuitási elv, ami miatt a föld kérge folyamatosan a bontócentrum irányába áramlik, a föld folyamatosan zsugorodik. A centrum irányú áramlás következtében jelenik meg a lemez tektonika és a vulkáni tevékenység. A jelenlegi elképzelés szerint a föld kora a legidősebb kőzetek korával becsülhető. Az új elképzelés szerint a legidősebb kőzetek kora csak a földkéreg megújulásával lehet összefüggésben, a kijelentés valóságtartalma a lemezmozgások és a földfelszín méretének összevetésével ellenőrizhető.

Ez az elképzelés megdőbbentő lehet a hagyományos szemlélet számára.

Most térjünk vissza az idő jelenségére. A természet fraktál minden egyes diszkrétnek tűnő rendszerminősége, spirál pályán, keringve közelít a bontócentrumhoz, és közben forgó mozgást is végez. E mozgások a külső és a

belső anyagcserével kapcsolatosak. A külső és a belső anyagcsere téráramlások is egymásra merőleges vektorkomponensekkel jellemezhetők és minden vektorkomponenshez rendelhető időlépték, vagy más aspektusból szemlélve egyfajta periódus idő. Mivel az anyagcsere téráramlások a környezetben található anyagcsere készletekkel összefüggésben folyamatosan változnak, ezért a mozgáselemekhez rendelhető időléptékek és periódus idők sem állandók. A rendszerminőségekhez rendelhető időléptékek nem állandók. Az idő ritmusa nemcsak-hogy nem állandó, de irányfüggő is, ami szintén az anyagcserével van összefüggésben. Az irányfüggőség nem abszolút jellegű, hanem az észlelhetőséggel összefüggő jelenség, ugyanis nemcsak a mozgásvektorok, hanem az idővektorok és időléptékek is vetületi minőségben észlelhetők, ha az észlelés egyáltalán lehetséges.

A rendszerminőségek, és összességük a minden létezőt magába foglaló „Nagy Egész”, egymásba csomagolt forgó minőségekből építkeznek, ez a létezés formája. A különböző rendszerszintű forgó minőségek észlelhetősége egymás számára, a külső mozgástartamaik irányminőségei által meghatározott és korlátozott. Az egyik rendszerhipotézis szerint: *„Az Univerzum, az esemény és a szemlélő viszonyítási rendszerének relatív különbségétől függő minőségben, a szemlélés időléptékétől függő rendszerszinten jelenik meg, egyedi, vagy összesített kép formában.”* Az észlelés tartalma vetületi minőségben jelenik meg, ezt a minőséget a jelenség és az észlelő külső mozgástartalom vektorainak viszonya határozza meg.

Értelmező példaként, gondolatban szemléljük ismét a galaxisok mozgását, a mi időléptékünkben mozdulatlanoknak tűnnek, pedig forogva haladnak és alakjuk a helyzetüktől függő vetületben látszik. Ha távoli rendszerszintű jelenségeket szemlélünk, akkor a fraktál térben, rendszerszintenként értelmezett többszörös Lorentz transzformáció segítségével juthatunk az észlelés tényleges tartalmához, ez a kijelentés az időléptékek esetére is vonatkozik. A külső és a belső anyagcseréhez, anyagcsere változásokhoz rendelt rendszeridő, irány-, és vetületi minősége az időléptékek méretében, a periódus idő hullámhosszában jelenik meg.

Most szemléljük a tér, az idő és a mozgás jelenségét az anyagcsere aspektusából. A rendszerek külső és belső anyagcserét is folytatnak.

**A belső anyagcseréből** származó mozgás az állapotkörnyezetben létező anyagcsere készlet mozgása által a rendszer autonóm parciális terét feszíti ki. A belső mozgás kétkomponensű, az állapotkörnyezet spektrum jellegű, ugyanakkor minden elem kering a struktúra körül és közeledik a struktúra bontócentruma felé. Az állapotkörnyezet keringése a rendszer forgó mozgásaként is megjelenhet, e mozgáshoz egyfajta anyagcsere periódus idő rendelhető. A rendszer centruma irányába mutató mozgástartalomhoz az állapotkörnyezet rendszereinek élettartamát meghatározó időlépték rendelhető.

**A külső anyagcseréből** származó mozgás, hasonló az előzőhöz, a különbség a viszonyításban van. Amíg a belső anyagcserét, az állapotkörnyezet spektrum

jellegű rendszerei aspektusából szemléltük, addig a külső anyagcsere a domináns rendszer, és az állapotkörnyezet egy diszkrét rendszere esetére vonatkozik. A külső anyagcsere is két mozgáskomponenst hoz létre, az egyik, érintő irányú keringő jellegű, a másik a bontócentrum irányába mutató sugár irányú. Az érintő irányú mozgáskomponenshez ebben az esetben is egyfajta periódusidő, a sugárirányú mozgáskomponenshez pedig az élettartamra jellemző idő rendelhető. Az élettartamra vonatkozó idő egyben a rendszer cserélődésének időritmusát is meghatározza, hiszen minden rendszer élettartalma nagyobb alrendszerei élettartalmánál, ezért az alrendszereknek cserélődni kell.

A természet fraktál minden egyes eleme az anyagcsere kapcsolatok által csatolt viszonyban létezik a fraktál többi elemével és egészével, de nyilván a domináns rendszer a meghatározó. A domináns rendszer határozza meg a rendszer fő mozgását, de a többi anyagcsere komponens is mozgáskomponenseket eredményez, amelyek mindegyikéhez kapcsolhatók idő és térléptékek. Vegyük észre a külső mozgás a belső mozgásokkal együttműködve térképző hatású.

### A „viszony” eseményhalmaza a háromdimenziós valós térre lokalizált módon:

A lineáris értelemben független mozgáskomponensek által kifestett sokdimenziós virtuális fraktál tér, közelíthető különféle léptékű, irányítottágú, és mozgástartalmú háromdimenziós valós térkörnyezetek fraktál alakzatával. Ez az eljárás konkrét esetekben célszerű lehet, hiszen amíg a háromdimenziós valós térre lokalizált matematikai eljárások jórészt ismeretesek, addig a virtuális fraktál terek esetében erről nem beszélhetünk.

A rendszerbelső és külső viszonyának eseményhalmazát közelítsük a filozófia és a logika ösvényén. A legnagyobbak nincs külseje, a legkisebbnek nincs belseje, állította időszámításunk előtt körülbelül háromszáz évvel korábban *Hui Si* a kínai *Hui* király főminisztere, és tőle függetlenül hasonló következtetésre jutott e dolgozat is. Belátható a külső minőség a szemlélő és a jelenség viszonyában létezhet, de ez a minden létezőt magába foglaló „Nagy Egész” esetében kizárt, hiszen rajta kívül nem létezhet semmi sem. Hasonló okfejtéssel fogadható el a tovább már nem osztható elemi részek jelensége, amelyeknek csak külső minősége létezhet, ha ugyanis lenne belül valami, akkor az osztható lenne. E gondolatsor után hasonlítsuk össze a szélsőértékeket.

- A „Nagy Egésznek” nincs külső mozgástartalma, terét a rendszerterek összessége alkotja, így ez a tér a lehetséges felső értéket képviseli, időtlen jelenség, ez az idő lehetséges felső értéke.
- Az „Elemi rendszereknek” mozgástartalma eredendően létezik, felső szélsőértéket képvisel, ugyanakkor pozíciótartók és zérus közeli a térméretük, az időléptékük is zérus közeli.

Az összehasonlításban összetartozó tér-, idő-, és mozgásjellemzők szerepelnek, ők hárman vannak az ő viszonyuk is halmazt, alkothat, amit célszerű áttekinteni és összevetni az anyagcsere viszonyokkal.

- ◆ **A mozgás:** A minden létezőt magába foglaló „Nagy Egész” elemi részei az úgynevezett „Elemi rendszerek”. Az új természetszemlélet elképzelése szerint az „Elemi rendszerek” pontszerű, belső minőségek nélküli jelenségek, amelyek mozgástartalma eredendően létezik, és felső szélsőértéket képvisel, de nem pozícióváltoztató jellegű és nem az anyagcsere változás következménye. E jelenségek nem folytatnak anyagcserét így nem állnak egymással csatolt viszonyban és a mozgásuk sem haladó jellegű, hanem pozíciótartó minőségváltoztató. A diszkrét egyedekre jellemző a minőségváltoztató mozgás, amely hasonlítható egy fénydiódákból álló fényújság működéséhez, a diszkrét egyedek összessége a primer tér, valószínűsíthetően zérus mozgás-, és egyben minőség tartalommal rendelkezik, így hasonló lehet az úgynevezett konzervatív erőter elképzeléséhez. A diszkrét elemi részek mozgása létezés és nem létezés között, más aspektusból szemlélve zérus és egy dimenziótartományban zajlik, ebből a mozgásminőségből vezethetők le az általunk ismert haladó mozgások valamint a tér és időminőségek. Belátható a pontszerű jelenségek esetében az általunk ismert tér-, és időminőség nincsenek jelen, nem tényezők. A tér-, az idő-, valamint a pozícióváltoztató mozgás a rendszerfejlődés során, az úgynevezett primer tér testén megjelenő rendszerminőségek. Kijelenthető az „Elemi Rendszerek” esetében a pozíció tartó, minőségváltoztató mozgás a domináns jellemző.
- ◆ **A tér:** Az elemi rendszerek nem feszítenek ki térkörnyezetet, ezért a minden létezőt magába foglaló „Nagy Egész” tere nem állítható elő az elemi térkörnyezetek összegzése által. A Nagy Egész tere rendszerminőség, amely a rendszerfejlődés során jön létre. Minden rendszer élettartama nagyobb alrendszerei élettartamánál, így a rendszerfejlődés során egyre nagyobb élettartamú rendszerek jönnek létre. A folyamat felső határértéke az időtlenség az örökkévalóság, ezért a „Nagy Rendszer” végtelen időtartamú, időtlen jelenség. Az előzőkhöz hasonlóan, minden rendszer külső mozgástartalma kisebb alrendszerei külső mozgástartalmánál, ezért a rendszerfejlődés folyamatának végét képviselő „Nagy Egész” külső mozgástartalma zérus, ugyanakkor közeli alrendszerei is zérus közeli mozgástartalommal rendelkeznek. Érzékelhető a „Nagy Egész” szintjén sem az idő-, sem pedig a mozgásminőségek nem játszanak meghatározó szerepet. Kijelenthető a „Nagy Egész” környezetében a tér minőség a domináns jellemző.
- ◆ **Az idő:** Az előzők szerint érzékelhető, a pozícióváltoztató mozgás, a tér-, valamint az időminőség a rendszerfejlődés eredményeként létrejövő rendszerminőség. Kérdés létezik-e olyan rendszerkörnyezet, ahol a mozgás-, és a términőség nem tényező és az időminőség a domináns? A rövid válasz így hangzik: fogalmunk sincs. A hosszabb válasz szerint, minden rendszer centrum részén bontócentrum működik. E bontócentrumok bontják a spirál pályán gyorsulva beáramló rendszerminőségeket, amelyek így elemi részekre

esnek szét. A bontócentrumban a bontott anyag mozgástartalma robbanásszerűen megnő, térkörnyezete pedig összezuhan, eltűnik. A bontócentrum a csillaganyag aspektusából térnyelő, a bontott anyag aspektusából térforrás. A bontócentrumoknak létezik egy valamiféle teljesítmény jellemzője, amelynél szerepe van az időtényezőnek. A rendszerminőségeknek, és a bontócentrumaiknak is létezik egyfajta hierarchiája. E hierarchia csúcsát a „Nagy Egész” közvetlen alrendszerének bontócentrumai képviselhetik, ezekben, a rendszerkörnyezetekben lehet domináns tényező az időminőség.

- ◆ **Egyenrangú viszonyok a mozgás, a tér és az időminőség esetében:** Az előző gondolati ösvényen haladva, felmerülhet a kérdés léteznek-e olyan rendszerkörnyezetek, ahol a mozgás-, a tér-, és az időminőségek egyenrangú tényezők? A rövid válasz ismét csak így hangzik: fogalmunk sincs. A hosszabb válasz szerint a mozgás-, a tér-, és az időminőségek rendszerminőségek. A rendszerminőségek irányított minőségek, a hagyományos szemléletben a háromdimenziós valós tér egységvektorai egymástól lineáris értelemben független egyenrangú jelenségek, ezért elképzelhető, hogy a sokdimenziós virtuális fraktál teret közelítő háromdimenziós valós térkörnyezetekben a mozgás-, a tér-, és az idővektorok egyenrangúak és együtt alakítják a folyamatokat. Milyen folyamatokról van szó? Az anyagcsere folyamatokról, amelyek változása azonosítható mozgás-, tér-, valamint idővektorokként. Hol találhatóak ezek a közelítő háromdimenziós terek? Kétféle aspektusból szemlélhető a kérdés.
  - **A szám fraktál** egységpontokból kiinduló ki-, és becsavarodó koordináta vonalainak környezete, közelíthető háromdimenziós térkörnyezettel. E zérushoz közeli mérettartományok, lokális környezeteiben a mozgás-, a tér-, valamint az idővektorok kölcsönösen merőlegesek egymásra. E térkörnyezetek összessége a természet fraktál alakzaton belüli fraktál alakzatként azonosítható.
  - **A rendszerfejlődés egésze** aspektusából szemlélve a természet fraktál alakzatát, azt látjuk, hogy a kezdeteknél a mozgás-, a befejezésnél a tér-, a térnyelő és térforrás helyeknél pedig az idő a domináns tényező. A domináns tényezők képzeletünkben háromszög csúcsaiként jelenhetnek meg, és a matematikai logikánk szerint a három tényező a háromszög súlypontja körül egyenrangú szerepben lehet. Hol lehet e képzeletbeli súlypont? Elképzelhető, hogy e súlypont éppen a természet fraktál dimenziótartományának közép részén lehet valahol, éppen ott, ahol durva becslés szerint mi is létezőnk. */Gondoljunk a tejút nevű galaxis képződményre. A spirálkorong középrészén található a naprendszer, ez egyben a naprendszer rendszerfejlődésének középrésze is./*

◆ **A „viszony” a szemlélő aspektusából:**

Az indiai bölcsek, a „Rísik” szerint a világ csak káprázat, a letisztult belső kozmikus tudat a valóság. Ez a kijelentés a különféle gyorsétterem és

bögrecsárda látogatók, valamint a biztos tudás ösvényén haladók szerint értelmetlen és polgárpukkasztó jellegű, de a jóga és a meditáció ösvényén haladók mellett, a nem tudás ösvényén botorkálók is képesek ráérezni a közelítés tartalmi lényegére.

A létező valóság minden eleme rendszerminőség, a rendszerminőség pedig az alrendszer minőségek viszonyából származik, tehát minden létező minőség tulajdonképpen viszony. A rendszerminőségek bizonyos anyagcsere feltételek teljesülése esetén képesek észlelni egymást. Az észlelés is az anyagcseréhez kapcsolódó viszony. Az észlelési viszonyok anyagcsere viszonyok, de ezen belül pozíció-, relatív mozgástartalom, valamint időlépték függők, következésképpen különbözők és változók. Kijelenthető, a jelenségek annyiféle változó alakban jelennek meg ahány észlelő létezik. E gondolatsor után talán a „Risik” bölcsessége valóságosabbnak tűnik, hiszen az univerzumban valami létezik, de hogy mi az, ami létezik, azt nem tudjuk, és nem is tudhatjuk, viszont a létezőről mindenki mást észlel.

E gondolati ösvényen haladva szemléljük ismét a mozgás a tér és az idő viszonyát.

**Az elemi rendszerek** a tudatunk által kreált jelenségek, e modell szerint ők pontszerű tovább már nem osztható, ugyanakkor pozíciótartó periodikus viselkedést tanúsító jelenségek. E jelenségek eredendően létező minőségjellemzője a véletlen periodikus változás, ami mozgásként azonosítható. Ebben a környezetben nem létezik términőség, és nem létezik időminőség sem. E minőségek nem képesek észlelési viszonyba kerülni, hiszen anyagcserét nem folytatnak

**A minden létezőt magába foglaló „Nagy Egész”** szintén a tudatunk által kreált modell, amely nem folytat sem külső, sem pedig belső anyagcserét, de valódi örökmozgóként folyamatosan átrendeződik. Ha valami nem folytat anyagcserét, akkor az észlelési viszonyban nem szerepelhet, következésképpen, bár a minden létezőt magába foglaló „Nagy Egész”, az alrendszerei szintjén, tartalmazza az összes létező tér-, és időminőséget, ennek ellenére ezen a szinten nem létezik sem tér, sem pedig idő. Az univerzum térméretére, vonatkozó kérdésre megdöbbentő válasz adható: az *Univerzumnak nincs tere. Términőséggel csak a rendszerek rendelkeznek.* Hasonló megdöbbentő válasz adható az élettartamra vonatkozó kérdés esetében is: az *Univerzumnak nincs kora. Időminőséggel csak a rendszerek rendelkeznek.* E kijelentések a normális /szokványos és elfogadott/ tudat számára elfogadhatatlanok, és bosszantók, de tartalmuk nem releváns, hiszen mindenki számára nyilvánvalóan elfogadhatatlan tér és időmérő eszközökkel rendelkezünk. A napórák, homokórák, vízórák, ingaórák, a különféle rugós és elektromos órák után megjelentek a hihetetlen pontosságú atomórák és időetalonok. Kijelenthető a jelenlegi gyakorlat az időt elképesztő pontossággal képes mérni. E kijelentés igazságtartalmát senki sem vitatja, pedig nem igaz. A ténylegesen igaz kijelentés így hangzik: „az időt még soha senki

*sem volt képes mérni*”. Ajaj, aki ilyet mond, az lehet, hogy valami megvilágosodott „Risi”, de valószínűleg inkább golyós.

Nézzük, mit mérnek az időmérő eszközeink. A napóra föld és a nap relatív mozgását követi, a homokórák a homokszemek mozgását mutatják, a mutatós órák a mutatók mozgását mutatják, az atomórák a rezgések mozgását számlálják, a föld forgása és keringése a napok, és évek múlásával függ össze. Érzékelhető az órák mozgástartalmakat, mozgásmennyiségeket mérnek, az időmérés tartalmát pedig az úgynevezett etalonmozgások és a jelenséghez kapcsolható mozgások, összehasonlítása adja. Ha ez így van, ha mozgásokat mérünk, akkor hol van az idő, amit mérni kellene? Az idő, az nincs sehol sem, csak a viszony, a mozgások viszonya, az, ami van. E gondolati ösvényen megközelítettük az idő tartalmi lényegét:

✗ Az idő, mozgások viszonyaként azonosítható.

Hát, ha ez igaz, akkor az elképesztő, de legalább a térméréssel több szerencsénk van, hiszen korrekt mérő rudakkal, lézeres távmérőkkel, geodéziai-, és csillagászati módszerekkel rendelkezünk, amik segítségével korrekt térmérések végezhetők. Ez megnyugtatónak tűnik, de sajnos ismét itt van az új természetszemlélet, ami szerint ez nem így van. Ajaj, megint a polgárpukkasztás? Nem, ez nem az, ez a természet valódi arca.

Környezetünkben, a számunkra észlelhető jelenségek, közel azonos rendszerszintű, hasonló parciális viselkedésűek, amelyek etalon hosszúság-, és térmértékekkel összehasonlíthatók. A mérőszámok ebben az esetben is viszonyszámok, viszonyok, nem mérjük a teret, hanem számítjuk, feltételezve, hogy ezt megtehetjük. Környezetünktől eltérő, távoli rendszerszintek esetében többszörös *Lorentz* transzformáció-, és vetületkövető eljárásokat kellene alkalmaznunk, az összehasonlíthatóság érdekében, amit nem teszünk meg, ezért a mérések tartalmának korrektségéről nem beszélhetünk. Az eljárás lényege, az ismert szólással élve: „*a távoli rendszerszintű hosszúság-, és térmérések során almát a körtével hasonlítják össze.*” Ha ez így van, akkor hol van az tér, amit mérni kellene? A tér, az nincs sehol sem, csak a viszony, az van, de milyen viszonyról van szó? A megértés érdekében térjünk vissza gondolatban a ventilátor jelenségére, amely képes parciális viselkedésű térkörnyezetet generálni a lapátok mozgása által. Vegyük észre a mozgó lapátok viszonyhalmazát, többszörös egymásba csomagolt körmozgások viszonyaként azonosítható, hiszen a lapátok terét a lapát anyagában lévő atomok elektronhéjain száguldozó elektronok feszítik ki. Kijelenthető: „*a mozgó rendszerterek újabb, magasabb rendszerszintű tereket generálnak.*” A jelenséget szemléljük a viszony aspektusából. Kijelenthető, a térképzésnél többszörös mozgáviszonyok játszanak szerepet, hiszen a rendszertereket tulajdonképpen egymásba csomagolt forgó mozgások feszítik ki. Most gondoljunk az idő definíciójára, amelyben a mozgások viszonya szerepel, a mozgások lehetséges viszonyának halmazában, többszörös és sokszoros viszonykombinációk is léteznek, ezek szerepelhetnek a tér definíciójában.

E gondolati ösvényen megközelítettük a tér tartalmi lényegét:

- ✗ A tér, többszörösen összetett mozgásviszonyok, viszonyaként azonosítható.

Érzékelhető, az idő definícióban egyszerű-, a tér definícióban összetett mozgásviszonyok szerepelnek. Közös algoritmusok hozzák létre a tér és időminőségeket, de az algoritmus ismétlődő működési ciklusai eltérők. Vegyük észre, különös gondolati ösvény nyílt meg. Az ösvényen haladva, csoportosítsuk a mozgásviszonyokat, azok egyszerű és összetett jellege, valamint a köztük lévő közvetlen és közvetett anyagcsere kapcsolatok aspektusából.

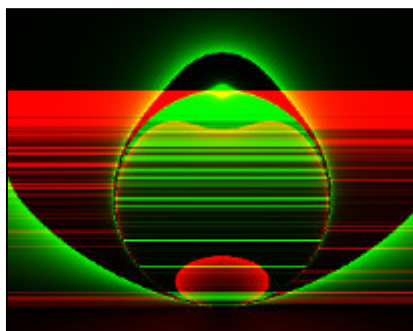
Az új szemlélet szerint minden létező jelenség rendszerminőség. A rendszerminőségek az elemi mozgástartalmakból származtathatók, a struktúra-, és az állapotminőségek viszonya jelenik meg új rendszerminőségként.

Az előzők szerint az idő és a tér jelenségek is viszonyokként azonosíthatók, de ők nem tűnnek önálló rendszerminőségeknek, ugyanis esetükben nem jelölhetők meg összetartozó struktúra és állapotminőségek, vagy más aspektusból szemlélve, összetartozó struktúra és állapotviszonyok. Mi a jelentéstartalma a struktúra-, és az állapotminőségek összetartozásának? Az összetartozó struktúra és állapotminőségek rendszeralkotó képességét, az összetartozást, a közvetlen, és kölcsönös anyagcsere viszonyok hozzák létre. A természet fraktál jelenségei valamennyien mozgásviszonyokként azonosíthatók, e mozgásviszonyok között léteznek olyanok, amelyek közvetlen és kölcsönös anyagcsere kapcsolatokban léteznek, ezek a rendszerminőségek, és léteznek olyan viszonyok, amelyek között nincs közvetlen és kölcsönös anyagcsere kapcsolat. Ez utóbbiak egy részhalmaza jelenik meg tér, egy másik részhalmaza pedig időviszonyként vagy minőségként. Az idő-, és a tér mozgásviszonyok az észlelővel állnak külön-külön egyoldalú, tehát nem kölcsönös anyagcsere kapcsolatban, ezáltal képesek megjeleníteni az észlelő számára. Amíg a rendszerminőségeket generáló közvetlen és kölcsönös anyagcsere viszonyok abszolút módon léteznek, addig a közvetett módon, a szemlélő által létesült anyagcsere viszonyok csak relatív módon léteznek.

Az előzők szerint, az időként azonosított viszonyokban egyszerű mozgásviszonyok, a terekként azonosított viszonyokban összetett mozgásviszonyok szerepelnek, milyen módon lehetne megragadni e viszonyok osztályszintű lényegét? Vegyük észre, amíg a rendszerminőségek külső mozgástartalma viszonylag egyszerű vektor-, pontosabban fraktál vektor jellegű, addig a belső mozgástartalom sokszorosan egymásba csomagolt forgó fraktál természetű. E gondolatsorra alapozva hipotézis fogalmazható meg:

- ✗ **Az idő:** Közvetlen anyagcsere viszonyban nem lévő, rendszerminőségek külső mozgástartalmainak viszonyaként azonosítható.
- ✗ **A tér:** Közvetlen anyagcsere viszonyban nem lévő, rendszerminőségek belső mozgástartalmainak viszonyaként azonosítható

Az egymástól lineáris értelemben, független mozgáskomponensek által kifestett, sokdimenziós virtuális fraktál tér sokszorosán összetett, minden eleme fraktál természetű. A természet fraktál alakzatnak nem megszámlálható rész fraktál alakzata létezik, az egyik ilyen alakzat az idő fraktál, egy másik ilyen alakzat a tér fraktál, de létezik a bontócentrumok fraktál alakzata és sok más fraktál alakzat is. Valami létezik, ami túl van a tudat hatókörén, nem tudjuk, és nem tudhatjuk mi az valójában. A mi tudatunkban jelennek meg a különféle aspektusok, mint például a mozgás az idő vagy a tér, a létező valóságban e minőségek nem elkülönülten, hanem együtt, oszthatatlan módon vannak jelen. Filozófia ide, tudomány oda, a halandók részéről konkrét gyakorlati kérdés merülhet fel az idő természetével kapcsolatban: *„az ösvény végéhez közeledő ember vajon mit választana, a vagyont, a hatalmat, a hírnevet, a teljes szellemi megvilágosodást, vagy inkább még egy kis időt?”* Végül egy észrevétel az időléptékek relatív jellegével kapcsolatban: *„A professzor szerint a beavatkozás csak rövid ideig tartott, de az elszenvedő beteg számára egy örökkévalóságnak tűnt.”*



### ***A kapu nélküli átjáró***

A tan szerint: *„A buddhizmusnak a tudat az alapja és kaputlan a bejárata.”* Az új természetszemléletnek sincs kapuja. Ha nincs kapu, milyen módon léphet át az ösvényen keresgélő? Ha sikerült ráérezni a semmi-, és a semmiből megjelenő valami lényegére, ha sikerült megpillantani a mozgás-, a tér-, és az idő különös arcát, akkor a keresgélő valószínűsíthetően a nem létező kapu elé érkezett, és felmerülhet néhány az eddigi kérdéseket meghaladó kérdés, amelyek átvezethetnek a kaputlan átjárón. Lépünk át az átjárón!



### **A kérdések:**

- **Mozgásviszonyok eseményhalmaza:** A rendszeraxióma szerint az új rendszerminőség a struktúra-, és az állapotkörnyezet, anyagsere által közvetlenül csatolt, külső mozgástartalmainak a viszonyából származik. A dolgozat gondolati ösvénye szerint a tér és az idő jelensége is mozgástartalmak viszonyából származik, de e mozgások közvetlen anyagsere által nincsenek csatolt viszonyban. Az előző közelítések szerint az idő a külső-, a tér a belső mozgástartalmak nem közvetlenül csatolt viszonyaként azonosítható, de létezhetnek más viszonyok is, például a

külső – belső mozgástartalmak közvetett viszonya, ehhez vajon kapcsolható-e valamilyen minőség? Más aspektusból közelítve a mozgástartalmak eseményhalmaza, a külső-belső, továbbá közvetlenül csatolt és közvetlenül nem csatolt aspektusból, csoportokba rendezhetők. E csoportosítás a teljes halmazt hat csoportba rendezi, de csak három csoporthoz rendeltünk minőséget.

- **Két és többszereplős viszonyok eseményhalmaza:** A rendszeraxióma szerint az új rendszerminőséget a struktúra és az állapotkörnyezet viszonya generálja, és a rendszert e három összetartozó minőség alkotja. Az új rendszerminőség a struktúra és az állapotkörnyezet külső mozgástartalmának viszonyából származik, ők közös térkörnyezetben létező csoportminőségek, de az anyagcsere által csatolt viszonyban léteznek a természet fraktál egészével. Felmerülhet a kérdés, milyen minőségek jelenhetnek meg e külső csatolt viszonyok által?
- **Közvetlen és közvetett anyagcsere viszonyok:** A rendszer struktúra és állapotkörnyezet elemei közvetlen és kölcsönös anyagcsere kapcsolatban léteznek. A természet fraktál távoli diszkrét vagy csoport elemei is anyagcsere kapcsolatban állnak egymással, de ezek nem kölcsönösek, gondoljunk a távoli csillagokból érkező részecskékre, amelyeket a kis bolygók és égi objektumok nem képesek viszonzni. Kérdés a nem kölcsönös anyagcsere áramlásokhoz, anyagcsere mozgások viszonyához milyen minőségek kapcsolódnak?
- **Mi viszonyulhat mihez?** Az új természetszemlélet szerint a létező valóság jelenségei egyetlen fraktál alakzatba rendezhetők, amelyek az anyagcsere által csatolt viszonyban léteznek. E kijelentésre alapozva a természet fraktál minden diszkrét vagy csoport eleme, közvetlenül vagy közvetett módon, viszonyulhat egymáshoz. Érzékelhető a viszonyok között létezhet valamiféle hierarchia, továbbá valamiféle domináns és elhanyagolható jelleg. A viszonyok lehetséges elméleti halmazában léteznek elhanyagolhatóan kicsi és abszolút domináns szélsőértékek, ez egy függvény, léteznek-e inflexiós pontok?
- **A számok dimenzió nélküli viszonymutatók,** amelyek nem adnak eligazítást, a viszony minőség tartalmát illetően. Így járunk, ha almát a körtével hasonlítjuk össze, hasonló a helyzet, ha a különböző dimenziótartományba eső jelenségek viszonyát szemléljük, például a távolságot, hasonlítjuk a felülethez, vagy a térfogathoz. Az egyik rendszeraxióma szerint: *„Fraktál térben a lépték-állandó görbék nem dimenzióállandók, a dimenzió állandó görbék nem léptékállandók.”* A hipotézis szerint, az összehasonlíthatóságot nemcsak az eltérő dimenziók, de az eltérő léptékek is akadályozzák. A természet fraktál elemeinek viszonyhalmazához a szám fraktál alakzata illeszkedik. A szám fraktál összetett, az egységpontoknál ki és becsavarodó görbék gubancos halmazából áll. E görbék többszörösen logaritmikus viszonyban léteznek és

nem léptékállandók. Az eukleidészi térhez, és a számegyeneshez szokott tudatunk, úgy véli egy és kettő között éppen annyi a távolságkülönbség, mint kettő és három között, de a fraktál terekben ez nem így van. A logaritmus skálákon végzett összeadás művelete, szorzást, a szorzás művelete pedig hatványozást jelent. E gondolatsor után felmerül a kérdés, milyen információtartalma lehet, egy relatív alacsony rendszerszintű, atomi rezgésből levezetett időlépték, és egy relatív magas rendszerszintű, a galaktikus terekben létező objektum által kibocsátott részecske, alapműveletekkel számított útidő viszonyának?

### **A szokatlan szemlélet**

- ◆ **A fraktál minőség:** Tanult szemléletünk szerint az idő nagyobb egységei a kisebb egységekből, egyszerű skaláris műveletekkel összerakható, csakúgy, mint, ahogy azt a felületek és a térfogatok esetében megszoktuk. Ez a hagyományos, a háromdimenziós valós térhez igazodó szemlélet, a természet fraktál esetében nem alkalmazható, ugyanis a fraktál térben létező idő-, és términőségek nem skaláris-, hanem fraktál természetű jelenségek. A természet fraktál dinamikus, folytonosan átrendeződő jelenség, amelynek két, fraktál térbeli pontját, fraktál vektor köti össze. Ez a vektor a dimenziótartományokhoz illeszkedő, sokkomponensű, a komponensek egyrészt irányminőséggel rendelkeznek, másrészt rendszerszintenként eltérő léptékűek, ki-, és becsavarodó jellegűek, továbbá saját léptékük szerint forognak. */A fraktál természetű jelenségek viszonya fraktál vektorokkal jellemezhető, mivel a természet fraktál dinamikus jellegű, hiszen folyamatosan átrendeződik, ezért az ő esetében a fraktál vektorok is dinamikusak./* Minden fraktál minőséget algoritmus ismétlődő működése hoz létre, így a természet fraktál egészét és a lokális részeit összekötő fraktál vektorokat is. A természet fraktál lokális-, vagy csoportminőségeinek viszonyát az őket összekötő fraktál vektor képviseli, amelynek tartalmát az őt létrehozó algoritmusműködés, szakasz adja. Az algoritmus egy műveleti utasítás, amely megfelelő számú, ismétlődő műveletével az egyik minőségből képes létrehozni egy másik minőséget. Az algoritmus alapvetően kétféle minőségviszonyt képes létrehozni ismétlődő ciklusokban, az egyik viszony típus a rendszerszintek között létezik, e viszonyok lineáris értelemben függetlenek egymástól, a másik viszony típus a rendszerszinteken létezik e viszonyok a szélsőértékek lineáris kombinációiként azonosíthatók.
- ◆ **Összehasonlíthatóság fraktál térben:** Az előzők szerint kijelenthető: az összehasonlíthatóság feltétele az algoritmus által elvégzett dimenzió transzformáció. Más megközelítésben, a különböző rendszerszintű jelenségek közvetlenül nem hasonlíthatók össze, az összehasonlíthatóság érdekében valamelyik minőséget a másik minőség rendszerszintjére kell transzformálni, így már összehasonlíthatók. Összegezve: az alacsony-, és a magas rendszerszintű idő-, valamint términőségek különböző

dimenziótartalmúak, ezért transzformáció nélkül közvetlenül nem hasonlíthatók össze.

- ◆ **A rendszerfejlődés elve:** Az új természetszemlélet egyik alappillére a rendszerfejlődés elve. E szerint a létező valóság jelenségei levezethetők a szélsőértékekből. Más aspektusból közelítve, a rendszerminőségeket az algoritmusok ismétlődő működése hozza létre, amely történhet az elemi rendszerek irányából építkező-, és történhet a „Nagy Egész” irányából a bontó folyamatok ismétlődésével. A természet fraktál konstrukcióját létrehozó-, és az azt bontó algoritmusok egymással kölcsönhatásban léteznek, változnak, és folyamatosan működnek, így jön létre, és így változik az Univerzum. Az építő és a bontó algoritmusok valamiféle egyensúlyi működése valószínűsíthető, ellenkező esetben ugyanis az Univerzum már nem létezne. Az elemi rendszerek pozíciótartó minőségváltoztató mozgásából, a minőségek sorozatszerű együttállásai haladó mozgásokat jelenítenek meg, nem a részek mozognak, hanem azok viszonya, mint ami a vízhullámok esetében is tapasztalható. Abban a térpozícióban, ahol egy viszony jelen van természetesen egyidejűleg, másik viszony nem lehet jelen, ez idézi elő a parciális, egyensúlytartó, más viszonyokat kiszorító, viselkedést, amely a hasonló rendszerszintű jelenségek esetében lehetséges. A haladó mozgásokat végző viszonyok, külső mozgástartalmuk segítségével együttműködésre képesek, közös minőségeket jelenítenek meg. A rendszerfejlődésnek ez a szakasza a kétszereplős binomiális elvet követi, a külső mozgástartalmakból közös külső mozgásvektorok, közös belső forgásvektorok és eltűnő egyensúlytartó kohéziós vektorok jönnek létre. E hármas vektorok minden rendszerszinten, minden rendszer esetében léteznek, és általuk jelenik meg az a hatás, amit *Newton* gravitációs vonzásként azonosított. A binomiális fejlődési szakasz mindaddig tart, amíg a külső mozgástartalmak közelítenek a zérus értékekhez, közben a diszkrét kétszereplős viszonyok helyébe fokozatosan a csoportszereplők lépnek és az együttműködések tartalma az anyagcseréhez kapcsolódik. Minden rendszerminőség élettartama nagyobb alrendszerei élettartamánál ezért az alrendszereknek cserélődnie kell, ez az anyagcsere. Az egyesülés és a bomlás, azaz a kölcsönhatások helyei egyidejűleg térforrás és térfelvétel minőséget képviselnek, ahol az idő-, és a términőségek megjelennek és eltűnnek. A rendszerminőségek gyakorlatilag különböző rendszerszintű téráramlások összetett, fraktál viselkedésű csatolt alakzataiként azonosíthatók. A rendszerfejlődés csoportelvű szakasza a galaxisok rendszerszintjéig jól követhető, e szint felett azonban már a tapasztalat hiányában a tudat nem képes követni a rendszerminőség, a struktúra és az állapotkörnyezet konkrét változásait. Valószínűsíthetően, e szint felett, a galaxisok bontócentruma által szétszórott anyagcsere készletek sugárnyalábszerű együttműködéseiről és azok további együttműködéseiről lehet szó, amelyek dinamikus forgó jelenségek és

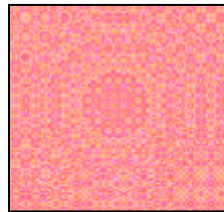
egyrészt, egymáshoz fűződő viszonyuk folyamatosan változik az építkező és bontó jelleg között, másrészt e minőségviszonyok gyors pozícióváltásokra képesek. E jelenség hasonlítható valamiféle kozmikus ollóhatáshoz, amelynél a forgó anyagcsere sugárnyalábok viszonya tangens függvény szerint gyorsul vagy lassul, hasonlóan, mint ahogy az, az olló éleinél tapasztalható. A „Nagy Egész” szintjéhez közelítve e gyors, haladó mozgás jellegű állapotminőség változások egyre inkább pozíciótartó állapotminőség változásokként jelennek meg, úgy tűnik a primer tér, jelenik meg, valamiféle makro mérettartományban. A primer tér elemi részei, zérus közeli tér és időléptékekkel és véletlen periodikus állapotminőséggel jellemezhetők, a „Nagy Egész” végtelen közeli tér és időléptékekkel, és végtelen időlépték szerinti periodikus viselkedéssel jellemezhető. Bizonyos aspektusból szemlélve az Univerzum egésze olyan mintha valami kozmikus tartályban folyamatosan visszaverődő és átrendeződő fraktál hullámok lennének.

- ◆ **Mi az, ami mozog?** A kérdést két aspektusból célszerű vizsgálni és mindkét aspektus megdöbbenő a normál emberi tudat számára.
  - **Ha egy rendszerminőség időbeli pozícióváltásait szemléljük,** akkor úgy tűnik, valami haladó mozgást végez, de mi az a valami? Egy megközelítés szerint a rendszerminőségek egymásba csomagolt mozgásokból állnak, egyensúlytartó képességük parciális viselkedésként azonosítható, a tehetetlen viselkedésük pedig az anyagcsere időigényével értelmezhető. A becsomagolási művelet az elemi rendszereknél kezdődik, amelyeknek csak és kizárólag külső minőségük van és belül nincs semmi, tehát a sokszorosan becsomagolt semmi mozog! A természet csak működik, nem fedi fel titkát az emberi tudat előtt.
  - **Ha egy rendszerminőség, mint viszony időbeli pozícióváltásait szemléljük,** akkor az előzőnél is megdöbbenőbb következtetésre jutunk. Minden rendszerminőség, így a haladó mozgás is a primer tér testén jelenik meg. A primer tér pozíciótartó minőségváltoztató jellegű véletlen periodikus mozgást végez, az ő testén nem valamiféle objektum mozog, hanem az elemi részek minőség együttállásai, azaz a szomszédos részek viszonya. Ez csak úgy lehetséges, ha a hasonló állapotú részek megfelelő ritmusban, eltérő pozíciókban jelennek meg. Amit mi egy konkrét rendszer haladó mozgásaként azonosítunk, az, több hasonló minőségviszony eltérő pozíciósorozatának megfelelő ritmusú megjelenésével és eltűnésével azonos. Értelmező példaként gondolhatunk a különféle mozdulatlan világító elemeket tartalmazó, fényreklámokon megjelenő, mozgó jelekre, szövegekre, képekre.
- ◆ **Mi az, ami mozgat?**
  - **Newton szerint az erő az, ami mozgat,** ez pedig a hatás - ellenhatás viszonyokban megjelenő parciális viselkedés következménye. Ha a hatás

ellenhatás kapcsolatok eseményhalmazát vizsgáljuk, akkor két jellemző mozgásforma azonosítható:

- A rezgések és kiváltó okaik viszonya közvetlen hatás - ellenhatás kapcsolatokkal jellemezhető. /a rezgő húr esete../
  - A hullámjelenségek és kiváltó okaik lineárisan független viszonyban állnak egymással, a kapcsolat tartalmi lényege a rendszerek kölcsönhatásával jellemezhető. /a vízhullámok esete../
- **Ha egy rendszerminőség időbeli pozícióváltásait szemléljük**, akkor úgy tűnik, az anyagcsere az, ami mozgat. E megközelítés szerint a rendszerminőségek külső mozgástartalmát a belső alkotó részek külső mozgástartalmának fraktál elvű eredője határozza meg. Az anyagcsere a külső anyagcsere készlettől függően valósulhat meg, rendszerszintenként eltérő ritmusban, és nem csereszabatos. Ha tehát az anyagcsere során változik a belső alkotórészek külső mozgástartalma, akkor ezzel változik a belső eredő mozgástartalom és ezzel a rendszer külső mozgásállapota is. E gondolatmenetből következik, hogy a pozícióváltó mozgások során a rendszer alkotórészei részben, vagy egészben, esetleg többször is kicserélődnek, következésképpen nem az érkezik meg, mint ami elindult!
- **Ha egy rendszerminőség, mint viszony időbeli pozícióváltásait szemléljük**, akkor a mozgás fraktál természete bontakozik ki, és úgy tűnik a primer tér változó mintázatai, idézik elő a mozgást. A rendszerminőséget a primer tér testén megjelenő mozgásviszonyokból az algoritmus ismétlődő működése hozza létre, egy adott időpontban és térpozícióban. Az adott időpont és a térpozíció is, rendszerszintenként eltérő léptékkörnyezetet jelent. Más közelítésben, a magasabb rendszerszintű alrendszer minőségek lassabban cserélődnek, mint az alacsonyabb szintűek, a leggyorsabban a primer tér testén megjelenő minőségek cserélődnek. E szemlélet szerint a rendszerminőségek alrendszerei a primer tértől indulva hihetetlen gyorsasággal folyamatosan kicserélődnek, a magasabb rendszerszintek cserélődése az időléptékek szerint egyre lassul, ezért tűnik úgy, mintha állandók lennének. A rendszerek kicserélődése az anyagcserével azonosítható, amely egyrészt nem csereszabatos, másrészt nem pozícióállandó. E két tényezővel függ össze a rendszerminőségek változása és külső mozgása. A jelenség szemlélhető a homokdűnék-, és az amőbák mozgása, vagy a különféle képernyőkön történő mozgásmegjelenítések aspektusából. A képernyők hasonlatával élve, a mozdulatlan primer tér folyamatosan átmásolja a rendszerminőségek viszonyát, de nem teljesen csereszabatosan ezért változnak, és nem azonos pozícióba, ezért mozognak. A tudat számára, megdöbbentő, hogy az azonosnak gondolt rendszerminőségek a mozgás során időben nem azonosak. Valaki említheti a gőzmozdony példáját. Igen a mi rendszerszintünkön szemlélve a gőzmozdony változatlanak

tűnik, az állomások között, de finomszerkezete mellett állapota is folyamatosan változik, többek között a fűtő tevékenységével összefüggésben.



*Az ösvénynek itt nincs vége, csak a dolgozatrésznek.*

### **Az elkövetőről**

Vájárként csak időnként dolgoztam, bányamesterként sem sokat voltam, jogot végzett bányamérnökként igyekeztem keveset ártani, de a „váltás” után a környezetem kipusztított. */Az írás szerint, Jerikó bevételekor is csak a kollaboráns maradhatott életben./*

Jelenlegi életemben, rejtőzködő üzemmódban, műkedvelő horgászként, vitorlázom az axiomatikus rendszerelmélet csapásán, a sokdimenziós virtuális fraktál térben. E módon próbálom megpillantani a természet valódi arcát. A 3D-ben sok az antropomorf, köztük emberek is akadnak, a fraktál térben téráramlások, viszonyok, meg a „*semmi*” parkolnak. A primer tér sokszor átmásolt már, a másolási hiba egyre csak nő, a „*telomer*” meg rövidül, az állapot egyre nehezebben tartható fent, a struktúra lassan működésképtelen. A gének és a „*Semmi*” talán maradnak, de én még egyszer nem térek vissza, ez biztos.

Alsóórs, 2016. november 19.

